

Bruksela, 18 lutego 2022 r.
(OR. fr, en)

6292/22

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2021/0104(COD)

DRS 8
EF 50
ECOFIN 128
SUSTDEV 37
CODEC 163
IA 13
COMPET 95

NOTA

Od:	Komitet Stałych Przedstawicieli (część I)
Do:	Rada
Nr poprz. dok.:	5864/22
Nr dok. Kom.:	8132/21
Dotyczy:	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniająca dyrektywę 2013/34/UE, dyrektywę 2004/109/WE, dyrektywę 2006/43/WE oraz rozporządzenie (UE) nr 537/2014 w odniesieniu do sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju <i>Podejście ogólne</i>

I. Wprowadzenie

W dniu 21 kwietnia 2021 r. Komisja Europejska przedstawiła wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2013/34/UE, dyrektywę 2004/109/WE, dyrektywę 2006/43/WE oraz rozporządzenie (UE) nr 537/2014 w odniesieniu do sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju¹. Podstawą prawną wniosku są art. 50 i 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

¹ 8132/21 + COR 1 + ADD 1 COR 1 + ADD 2 COR 1 + ADD 3 COR 1.

Celem wniosku jest wypełnienie luk w obowiązujących przepisach dotyczących informacji niefinansowych. Sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju mogłaby przyciągnąć dodatkowe inwestycje i finansowanie w celu ułatwienia przejścia na zrównoważoną gospodarkę, jak opisano w Zielonym Ładzie. Przykładowo, jednostki muszą dostarczać lepszych informacji na temat ryzyk w zakresie zrównoważonego rozwoju, na które są narażone, oraz na temat własnego wpływu na ludzi i środowisko.

Najważniejsze nowe elementy we wniosku to:

- rozszerzenie zakresu wymogów sprawozdawczych na dodatkowe jednostki, w tym wszystkie duże jednostki i wszystkie jednostki notowane na rynku regulowanym (z wyjątkiem notowanych mikrojednostek);
- wymóg atestacji informacji na temat zrównoważonego rozwoju;
- bardziej szczegółowe określenie informacji, które jednostki powinny publikować, oraz zobowiązanie jednostek do publikowania tych informacji zgodnie z obowiązkowymi unijnymi standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju;
- zapewnienie, by wszystkie informacje były publikowane w odrębnej sekcji sprawozdań z zarządzania składanych przez jednostki.

II. Stan prac

Dyskusje w Radzie rozpoczęły się w dniu 7 czerwca 2021 r. podczas prezydencji portugalskiej i dzięki konstruktywnej postawie wszystkich delegacji Grupa Robocza ds. Prawa Spółek była w stanie poczynić znaczne postępy.

W dniu 8 grudnia 2021 r. grupa robocza przeanalizowała pierwszy tekst kompromisowy (14268/21) przedstawiony przez prezydencję słoweńską. W dniach 13 i 20 stycznia 2022 r. grupa robocza podjęła działania następcze w związku z uwagami i interwencjami delegacji i kontynuowała dyskusje na podstawie dostosowanego tekstu kompromisowego. W dniu 28 stycznia 2022 r. prezydencja przedstawiła zmieniony tekst kompromisowy². Na posiedzeniach w dniach 3 i 9 lutego 2022 r. grupa robocza przeanalizowała ten zmieniony tekst kompromisowy. W dniu 16 lutego 2022 r. Coreper poparł kompromisowy tekst³ przedstawiony przez prezydencję, który został zatwierdzony w obecnym brzmieniu, przy dodaniu – w art. 29b ust. 2b – zaproponowanego przez jedną delegację i popartego przez kilka innych zdania mającego na celu ustanowienie okresu przejściowego, podczas którego MŚP będą mogły korzystać z elastyczności w zakresie dostarczania informacji o łańcuchach wartości: Ten nowy tekst ma następujące brzmienie: **„Ponadto przez pierwsze trzy lata stosowania niniejszej dyrektywy, w przypadku gdy nie są dostępne wszystkie niezbędne informacje na temat relacji biznesowych i łańcucha dostaw, jednostka włącza posiadane informacje oraz oświadczenie wskazujące, że niezbędne informacje nie zostały udostępnione w ramach relacji biznesowych oraz przez jednostki w jej łańcuchu wartości”**.

Główne zmiany w tekście w porównaniu z pierwotnym wnioskiem są następujące:

Zakres stosowania (art. 1 i 2 dyrektywy o rachunkowości)

Tekst kompromisowy precyzuje, w jaki sposób wymogi dotyczące sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju mają zastosowanie do banków i zakładów ubezpieczeń. Dodano definicję przychodów netto ze sprzedaży w odniesieniu do instytucji kredytowych i zakładów ubezpieczeń w celu uwzględnienia ich specyfiki.

² 5788/22.

³ 5864/22

Umiejscowienie (*art. 19a ust. 1 i art. 29a ust. 1 dyrektywy o rachunkowości*)

Aby ułatwić czytelność i identyfikację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, przewidziano, że informacje będą publikowane w odrębnej sekcji sprawozdania z działalności.

Wartości niematerialne i prawne – definicja i ujawnianie informacji (*art. 19 dyrektywy o rachunkowości*)

Niektóre delegacje poprosiły o doprecyzowanie definicji „wartości niematerialnych i prawnych” i związanych z nimi obowiązków. W tekście kompromisowym prezydencja zaproponowała włączenie tych obowiązków sprawozdawczych w art. 19 dotyczącym treści sprawozdania z działalności dyrektywy o rachunkowości.

MŚP – obowiązki sprawozdawcze (*art. 19a dyrektywy o rachunkowości*)

Jeżeli chodzi o MŚP, kilka delegacji chciało wyłączyć z zakresu stosowania wszystkie MŚP. Inne delegacje poprosiły o bardziej szczegółowe ramy dotyczące obowiązków w zakresie publikowania informacji wymaganych od MŚP (uproszczone standardy), zarówno w kontekście obowiązkowej sprawozdawczości MŚP notowanych, jak i w kontekście dobrowolnej sprawozdawczości pozostałych MŚP. Prezydencja zwiększyła możliwość ograniczenia przez MŚP przekazywanych informacji (z wyłączeniem MŚP, które są jednocześnie jednostką dominującą dużych jednostek).

Jeżeli chodzi o jednostki interesu publicznego, większość delegacji zwróciła się o zwolnienie tych jednostek z obowiązku sprawozdawczego (podobnie jak w przypadku każdej innej jednostki zależnej), gdy są one jednostkami zależnymi grupy podlegającej obowiązkowi sprawozdawczym, przy założeniu że sprawozdawczość na poziomie skonsolidowanym powinna obejmować niezbędne informacje na temat jednostek zależnych. Na tym etapie prezydencja zdecydowała się utrzymać zwolnienie (*art. 19a ust. 7a i art. 29a ust. 7a dyrektywy o rachunkowości*)

Ustalenia językowe (art. 29a dyrektywy o rachunkowości)

Aby uwzględnić obawy wyrażone przez niektóre delegacje, tekst kompromisowy przewiduje, że państwo członkowskie może wymagać publikacji sprawozdania z działalności i sprawozdania z atestacji jednostki dominującej w języku akceptowanym przez państwo członkowskie sprawujące nadzór nad jednostką zależną zwolnioną z obowiązku sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

Łańcuch wartości (art. 29b ust. 2b dyrektywy o rachunkowości)

Kilka delegacji zwróciło uwagę na trudności, jakie jednostki mogą napotkać przy gromadzeniu informacji od różnych podmiotów w ich łańcuchu wartości, w szczególności MŚP. Tekst kompromisowy przewiduje, że trudności te zostaną uwzględnione przy opracowywaniu standardów, przy proporcjonalnym ograniczeniu wymogów dotyczących publikacji, ze szczególnym uwzględnieniem jednostek ujętych w łańcuchach wartości, które nie podlegają obowiązkowi wynikającym z niniejszej dyrektywy. Ponadto wyjaśniono, że w trzyletnim okresie przejściowym jednostki, które nie są w stanie dostarczyć pewnych informacji ze względu na brak danych od jednostek w ich łańcuchach wartości, w szczególności MŚP, będą mogły korzystać z elastyczności.

Jednolity elektroniczny format raportowania (art. 29 ust. 5 dyrektywy o rachunkowości)

Pierwotny wniosek Komisji zawierał przepisy, które oprócz treści sprawozdań jednostek w zakresie zrównoważonego rozwoju dotyczyły zasad gromadzenia danych dotyczących zrównoważonego rozwoju przez organy oficjalnie upoważnione do takiego gromadzenia. Ponieważ kwestia ta była związana z zasadami dotyczącymi utworzenia pojedynczego europejskiego punktu dostępu do danych finansowych i niefinansowych jednostek⁴, postanowiono zastrzec tę dyskusję dla tego ostatniego wniosku ustawodawczego. Natomiast nadal jest w tekście wymagany elektroniczny format raportowania w kwestiach dotyczących zrównoważonego rozwoju. W tekście kompromisowym skreślono jednak przepisy nakładające na jednostki nienotowane podlegające dyrektywie CSRD obowiązek publikowania informacji księgowych w jednolitym europejskim formacie raportowania.

⁴ ESAP (europejski pojedynczy punkt dostępu), wniosek opublikowany w dniu 23 listopada 2021 r., dok. 14377/21.

Kary (art. 51 dyrektywy o rachunkowości)

Większość delegacji zwróciła się o skreślenie zmian wprowadzonych do art. 51. W związku z tym prezydencja postanowiła skreślić artykuł zmieniający art. 51 dyrektywy o rachunkowości.

Audyt i biegli rewidenci (art. 34b dyrektywy o rachunkowości)

Niektóre delegacje podkreśliły, że należy przewidzieć możliwość przeprowadzania z jednej strony badań ustawowych sprawozdań finansowych, a z drugiej – atestacji informacji w zakresie zrównoważonego rozwoju przez odrębnych biegłych rewidentów.. Inne delegacje poprosiły o większą jasność co do wymogów mających zastosowanie do niezależnych dostawców usług atestacyjnych. Niektóre delegacje poprosiły o wyjaśnienia dotyczące nadzoru nad biegłymi rewidentami i jednostkami audytorskimi pochodzącymi z państw trzecich. Zostało to doprecyzowane w tekście.

Standardy atestacji w zakresie zrównoważonego rozwoju (art. 23 ust. 4 dyrektywy w sprawie przejrzystości)

Biegły rewident pochodzący z państwa trzeciego musi atestować sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju zgodnie ze standardami atestacji przyjętymi przez Unię. W przeciwnym razie biegły rewident może atestować taką sprawozdawczość zgodnie z równoważnymi standardami. Komisja może przyjąć standardy dotyczące „równoważności” w drodze aktu delegowanego.

Kształcenie zawodowe (art. 6 dyrektywy w sprawie audytu)

Niektóre delegacje poprosiły, aby biegli rewidenci mogli zdecydować, czy chcą zostać zatwierdzeni do prowadzenia atestacji sprawozdań w zakresie zrównoważonego rozwoju, czy też chcieliby nadal przeprowadzać wyłącznie badania finansowe. Kilka delegacji poruszyło również kwestię czasu trwania szkolenia praktycznego. Tekst kompromisowy skraca czas trwania szkolenia praktycznego niezbędnego, by móc zostać zatwierdzonym do prowadzenia atestacji informacji w zakresie zrównoważonego rozwoju, do ośmiu miesięcy (w porównaniu z 12 miesiącami w pierwotnym tekście).

Zakaz świadczenia usług niebędących badaniem sprawozdań w zakresie zrównoważonego rozwoju (*art. 25c dyrektywy w sprawie badań ustawowych*)

Kilka delegacji chciało zdefiniować niezgodności między certyfikacją sprawozdania jednostki w zakresie zrównoważonego rozwoju a faktem świadczenia usług doradczych na rzecz tej samej jednostki. Przepisy w tym zakresie zawarto w dyrektywie w sprawie badań ustawowych. Opierają się one na systemie ustanowionym w odniesieniu do badania finansowego i podobnie mają zastosowanie do badania jednostek interesu publicznego.

Obowiązki związane z badaniem sprawozdań w zakresie zrównoważonego rozwoju (*art. 25d dyrektywy w sprawie badań ustawowych*)

Kilka delegacji chciało, by biegłych rewidentów w zakresie zrównoważonego rozwoju również objąć obowiązkiem zgłaszania nadużyć finansowych, jak ma to miejsce w przypadku biegłych rewidentów finansowych. Przepisy w tym zakresie zawarto w dyrektywie w sprawie badań ustawowych. Opierają się one na systemie ustanowionym w odniesieniu do badania finansowego i podobnie mają zastosowanie do badania jednostek interesu publicznego.

Niezależni dostawcy usług atestacyjnych (*art. 34 ust. 3a dyrektywy o rachunkowości*)

Kilka delegacji podkreśliło potrzebę zapewnienia równych warunków działania i takich samych wymogów mających zastosowanie do niezależnych dostawców usług atestacyjnych oraz biegłych rewidentów. Prezydencja odpowiednio dostosowała tekst.

Dostosowanie terminów (art. 5 wniosku)

Wiele delegacji uznało niektóre terminy za zbyt ambitne. Kilka delegacji zwróciło się o wyznaczenie terminu transpozycji w odniesieniu do wejścia dyrektywy w życie, zaś inne delegacje zaproponowały odroczenie daty rozpoczęcia stosowania, aby dać jednostkom dość czasu na dostosowanie się. Mając to na uwadze, prezydencja proponuje następujące terminy:

- terminy transpozycji przez państwa członkowskie (18 miesięcy po wejściu w życie);
- terminy wdrożenia przez jednostki:
 - 1 stycznia 2024 r. – dla jednostek już podlegających dyrektywie w sprawie sprawozdawczości niefinansowej (NFRD) (sprawozdawczość w 2025 r. dotycząca danych za 2024 r.);
 - 1 stycznia 2025 r. – dla dużych jednostek niepodlegających obecnie dyrektywie NFRD (sprawozdawczość w 2026 r. dotycząca danych za 2025 r.);
 - 1 stycznia 2026 r. – dla MŚP notowanych, jak również małych i niezłożonych instytucji kredytowych oraz wewnętrznych zakładów ubezpieczeń (sprawozdawczość w 2027 r. dotycząca danych za 2026 r.).

Inne terminy

- Terminy przewidziane na przejście na atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju dającą wystarczającą pewność: 6 lat po wejściu w życie. (*art. 26 dyrektywy w sprawie badań ustawowych*)
- terminy przyjęcia standardów przez Komisję: 31 października 2022 r. w odniesieniu do przyjęcia standardów ogólnych oraz 31 października 2023 r. w odniesieniu do przyjęcia standardów sektorowych i standardów dostosowanych do MŚP (*art. 29b dyrektywy o rachunkowości*).

III. Wniosek

Zachęca się Radę, by:

- potwierdziła porozumienie w sprawie podejścia ogólnego;**
 - zwróciła się do prezydencji z wnioskiem o rozpoczęcie negocjacji z Parlamentem Europejskim na podstawie tego podejścia ogólnego – z myślą o osiągnięciu porozumienia w pierwszym czytaniu.**
-

2021/0104 (COD)

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniająca dyrektywę 2013/34/UE, dyrektywę 2004/109/WE, dyrektywę 2006/43/WE oraz rozporządzenie (UE) nr 537/2014 w odniesieniu do sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 50 i 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁵,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

⁵ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W komunikacie pt. „Europejski Zielony Ład” przyjętym w dniu 11 grudnia 2019 r.⁶ Komisja Europejska zobowiązała się do dokonania przeglądu przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE⁷ dotyczących sprawozdawczości niefinansowej. Europejski Zielony Ład to nowa strategia Unii Europejskiej na rzecz wzrostu gospodarczego. Jej celem jest przekształcenie Unii w nowoczesną, zasobooszczędną i konkurencyjną gospodarkę o zerowym poziomie emisji gazów cieplarnianych netto do 2050 r. Jej celem jest również ochrona, zachowanie i poprawa kapitału naturalnego Unii oraz ochrona zdrowia i dobrostanu obywateli przed zagrożeniami i negatywnymi skutkami związanymi ze środowiskiem. Europejski Zielony Ład ma oddzielić wzrost gospodarczy od wykorzystania zasobów naturalnych i zapewnić, aby wszystkie regiony i wszyscy obywatele Unii uczestniczyli w sprawiedliwej społecznie transformacji w kierunku zrównoważonego systemu gospodarczego. Przyczyni się on do osiągnięcia celu, jakim jest budowanie gospodarki służącej ludziom, wzmacniając społeczną gospodarkę rynkową UE i pomagając zapewnić, aby była ona gotowa na przyszłość oraz zapewniała stabilność, miejsca pracy, wzrost i inwestycje. Cele te są szczególnie ważne, jeżeli wziąć pod uwagę szkody społeczno-ekonomiczne spowodowane pandemią COVID-19 oraz potrzebę zrównoważonej, inkluzywnej i sprawiedliwej odbudowy. We wniosku z dnia 4 marca 2020 r. dotyczącym Europejskiego prawa o klimacie Komisja Europejska zaproponowała, żeby cel polegający na osiągnięciu neutralności klimatycznej do 2050 r. stał się wiążący dla Unii⁸. Ponadto w swojej strategii na rzecz bioróżnorodności 2030 Komisja Europejska zobowiązuje się do zapewnienia odbudowy, odporności i odpowiedniej ochrony wszystkich światowych ekosystemów do 2050 r. Celem tej strategii jest wprowadzenie bioróżnorodności w Europie na ścieżkę odbudowy do 2030 r.

⁶ COM(2019) 640 final.

⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19).

⁸ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego ramy na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) [2020/0036 (COD)].

- (2) W komunikacie pt. „Plan działania: finansowanie zrównoważonego wzrostu gospodarczego” Komisja wskazała środki służące osiągnięciu następujących celów: ukierunkowanie przepływów kapitału na zrównoważone inwestowanie celem osiągnięcia zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu; zarządzanie ryzykiem finansowym wynikającym ze zmiany klimatu, wyczerpywania się zasobów, degradacji środowiska oraz kwestii społecznych; oraz wspieranie przejrzystości i podejścia długoterminowego w działalności finansowej i gospodarczej⁹. Warunkiem wstępnym osiągnięcia tych celów jest ujawnianie przez jednostki istotnych, porównywalnych i wiarygodnych informacji na temat zrównoważonego rozwoju. Parlament Europejski i Rada przyjęły szereg aktów ustawodawczych w ramach realizacji Planu działania w zakresie finansowania zrównoważonego wzrostu gospodarczego. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2088¹⁰ reguluje sposób, w jaki uczestnicy rynku finansowego i doradcy finansowi mają ujawniać informacje na temat zrównoważonego rozwoju inwestorom końcowym i właścicielom aktywów. Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852¹¹ ustanowiono system klasyfikacji zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej, aby zwiększyć skalę zrównoważonych inwestycji i przeciwdziałać pseudoekologicznemu marketingowi produktów finansowych, co do których istnieją bezpodstawne twierdzenia o zrównoważoności.

⁹ COM(2018) 97 final.

¹⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2088 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych (Dz.U. L 317 z 9.12.2019, s. 1).

¹¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. L 198 z 22.6.2020, s. 13).

Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2089¹², uzupełnionym rozporządzeniami delegowanymi Komisji (UE) 2020/1816¹³, (UE) 2020/1817¹⁴ i (UE) 2020/1818¹⁵, wprowadzono wymogi dotyczące ujawniania informacji z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego („ESG”) w odniesieniu do administratorów wskaźników referencyjnych oraz minimalne standardy dotyczące konstruowania unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej i unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego. W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013¹⁶ zobowiązano duże instytucje, które wyemitowały papiery wartościowe dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, do ujawniania informacji na temat ryzyk środowiskowych, społecznych i z zakresu ładu korporacyjnego od dnia 28 czerwca 2022 r. Nowe ramy ostrożnościowe dla firm inwestycyjnych ustanowione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2033¹⁷ oraz dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2034¹⁸ zawierają przepisy dotyczące wprowadzenia przez właściwe organy wymiaru ryzyk środowiskowych, społecznych i z zakresu ładu korporacyjnego do procesu przeglądu nadzorczego i oceny nadzorczej oraz zawierają wymogi dotyczące ujawniania przez firmy inwestycyjne informacji na temat takich ryzyk, mające zastosowanie od dnia 26 grudnia 2022 r.

¹² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2089 z dnia 27 listopada 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) 2016/1011 w odniesieniu do unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej oraz unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego, a także ujawniania informacji dotyczących wskaźników referencyjnych w związku z kwestiami dotyczącymi zrównoważonego rozwoju (Dz.U. L 317 z 9.12.2019, s. 17).

¹³ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/1816 z dnia 17 lipca 2020 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 w odniesieniu do wyjaśnienia w oświadczeniu dotyczącym wskaźnika referencyjnego precyzującego, w jaki sposób czynniki z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego znajdują odzwierciedlenie w każdym opracowanym i opublikowanym wskaźniku referencyjnym (Dz.U. L 406 z 3.12.2020, s. 1).

¹⁴ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/1817 z dnia 17 lipca 2020 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 w odniesieniu do minimalnej zawartości wyjaśnienia, w jaki sposób czynniki z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego znajdują odzwierciedlenie w metodzie wyznaczania wskaźnika referencyjnego (Dz.U. L 406 z 3.12.2020, s. 12).

¹⁵ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/1818 z dnia 17 lipca 2020 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 w odniesieniu do minimalnych norm dotyczących unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej i unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego (Dz.U. L 406 z 3.12.2020, s. 17).

¹⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

¹⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2033 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla firm inwestycyjnych oraz zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 575/2013, (UE) nr 600/2014 i (UE) nr 806/2014 (Dz.U. L 314 z 5.12.2019, s. 1).

¹⁸ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2034 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie nadzoru ostrożnościowego nad firmami inwestycyjnymi oraz zmieniająca dyrektywy 2002/87/WE, 2009/65/WE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE i 2014/65/UE (Dz.U. L 314 z 5.12.2019, s. 64).

W nawiązaniu do Planu działania w zakresie finansowania zrównoważonego wzrostu gospodarczego Komisja zapowiedziała w programie prac na 2021 r. również wniosek w sprawie europejskiego standardu zielonych obligacji.

- (3) W dniu 5 grudnia 2019 r. w konkluzjach w sprawie pogłębienia unii rynków kapitałowych Rada podkreśliła znaczenie wiarygodnych, porównywalnych i odnośnych informacji na temat ryzyk dla zrównoważoności, możliwości w zakresie zrównoważoności oraz jej skutków, a także wezwała Komisję, by rozważyła opracowanie europejskiego standardu sprawozdawczości niefinansowej.
- (4) W rezolucji z dnia 29 maja 2018 r. w sprawie zrównoważonych finansów¹⁹ Parlament Europejski wezwał do opracowania dalszych wymogów sprawozdawczości niefinansowej w ramach dyrektywy 2013/34/UE. W rezolucji z dnia 17 grudnia 2020 r. w sprawie zrównoważonego ładu korporacyjnego²⁰ Parlament Europejski z zadowoleniem przyjął zobowiązanie Komisji do dokonania przeglądu dyrektywy 2013/34/UE i podkreślił, że konieczne jest ustanowienie wszechstronnych unijnych ram sprawozdawczości niefinansowej obejmujących obowiązkowe unijne standardy sprawozdawczości niefinansowej. Parlament Europejski wezwał do rozszerzenia zakresu wymogów sprawozdawczych na dodatkowe kategorie jednostek oraz do wprowadzenia wymogu audytu.

¹⁹ 2018/2007(INI).

²⁰ A9-0240/2020 (INI).

- (5) W dniu 25 września 2015 r. Zgromadzenie Ogólne ONZ przyjęło nowe globalne ramy zrównoważonego rozwoju: Agendę na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 („Agenda 2030”). Podstawowymi elementami Agendy 2030 są cele zrównoważonego rozwoju; obejmuje ona trzy wymiary zrównoważoności: gospodarczy, społeczny i środowiskowy. W komunikacie Komisji z dnia 22 listopada 2016 r. dotyczącym kolejnych kroków w kierunku zrównoważonej przyszłości Europy powiązано cele zrównoważonego rozwoju z unijnymi ramami polityki w celu zapewnienia, aby we wszystkich unijnych działaniach i inicjatywach politycznych, realizowanych zarówno w Unii, jak i poza nią, od samego początku uwzględniano te cele²¹. W konkluzjach z dnia 20 czerwca 2017 r. Rada potwierdziła, że Unia i jej państwa członkowskie są zaangażowane we wdrażanie Agendy 2030 w pełni i w sposób spójny, kompleksowy, zintegrowany i skuteczny, w ścisłej współpracy z partnerami i innymi zainteresowanymi stronami²².
- (6) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/95/UE²³ zmieniła dyrektywę 2013/34/UE w odniesieniu do ujawniania informacji niefinansowych przez niektóre duże jednostki oraz grupy. Dyrektywą 2014/95/UE wprowadzono wymóg przekazywania przez jednostki informacji dotyczących co najmniej kwestii środowiskowych, społecznych i pracowniczych, poszanowania praw człowieka oraz przeciwdziałania korupcji i łapownictwu. W odniesieniu do tych kwestii w dyrektywie 2014/95/UE zobowiązano jednostki do ujawniania informacji w następujących obszarach sprawozdawczości: modelu biznesowego, polityk (uwzględniając wdrożone procesy należytej staranności), wyniku polityk, ryzyk i zarządzania ryzykiem oraz kluczowych wskaźników wyników związanych z daną działalnością.

²¹ COM(2016) 739 final

²² Konkluzje Rady „Zrównoważona przyszłość Europy: działania UE w odpowiedzi na agendę na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030”, 20 czerwca 2017 r.

²³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/95/UE z dnia 22 października 2014 r. zmieniająca dyrektywę 2013/34/UE w odniesieniu do ujawniania informacji niefinansowych i informacji dotyczących różnorodności przez niektóre duże jednostki oraz grupy (Dz.U. L 330 z 15.11.2014, s. 1).

- (7) Wiele zainteresowanych stron uważa termin „niefinansowy” za niedokładny, w szczególności dlatego, że implikuje on, iż dane informacje nie mają znaczenia pod względem finansowym. Coraz częściej jednak informacje te mają takie znaczenie. Wiele organizacji, inicjatyw i praktyków w tej dziedzinie mówi o informacjach „na temat zrównoważonego rozwoju”. W związku z tym lepiej posługiwać się terminem „informacje na temat zrównoważonego rozwoju” zamiast „informacje niefinansowe”. Należy zatem zmienić dyrektywę 2013/34/UE w celu uwzględnienia tej zmiany terminologii.
- (8) Ostatecznymi beneficjentami lepszej sprawozdawczości jednostek w zakresie zrównoważonego rozwoju są indywidualni obywatele i oszczędzający. Oszczędzający, którzy chcą inwestować w sposób zrównoważony, będą mieli taką możliwość, wszyscy obywatele natomiast powinni skorzystać na stabilnym, zrównoważonym i inkluzywnym systemie gospodarczym. Aby osiągnąć te korzyści, informacje na temat zrównoważonego rozwoju ujawniane w sprawozdaniach rocznych jednostek muszą najpierw dotrzeć do dwóch głównych grup („użytkowników”). Pierwsza grupa użytkowników to inwestorzy, w tym podmioty zarządzające aktywami, którzy chcą lepiej zrozumieć ryzyka i możliwości związane z kwestiami zrównoważonego rozwoju dla swoich inwestycji, a także skutki tych inwestycji dla ludzi i środowiska. Druga grupa użytkowników to organizacje, w tym organizacje pozarządowe i partnerzy społeczni, które chcą pociągać jednostki do większej odpowiedzialności za ich wpływ na ludzi i środowisko. Inne zainteresowane strony również mogą korzystać z informacji na temat zrównoważonego rozwoju ujawnianych w sprawozdaniach rocznych. Partnerzy biznesowi jednostek, w tym klienci, mogą opierać się na tych informacjach, aby zrozumieć ryzyka dla zrównoważonego rozwoju i skutki związane ze zrównoważonym rozwojem, a w razie potrzeby zgłaszać je za pośrednictwem własnych łańcuchów wartości. Decydenci i agencje ochrony środowiska mogą wykorzystywać takie informacje, w szczególności w ujęciu zbiorczym, aby monitorować tendencje środowiskowe i społeczne, wносить wkład w rachunki środowiska oraz kształtować politykę publiczną. Niewielu obywateli i konsumentów indywidualnych bezpośrednio zapoznaje się ze sprawozdaniami jednostek, ale mogą korzystać z takich informacji pośrednio, np. gdy rozważają porady lub opinie doradców finansowych lub organizacji pozarządowych. Wielu inwestorów i wiele podmiotów zarządzających aktywami nabywa informacje na temat zrównoważonego rozwoju od dostawców danych będących osobami trzecimi, którzy gromadzą informacje z różnych źródeł, w tym z publicznych sprawozdań przedsiębiorstw.

- (9) W ostatnich latach miał miejsce bardzo znaczący wzrost zapotrzebowania na informacje na temat zrównoważonego rozwoju przedsiębiorstw, zwłaszcza ze strony społeczności inwestorów. Ten wzrost zapotrzebowania wynika ze zmiennego charakteru ryzyk dla jednostek i rosnącej świadomości inwestorów na temat konsekwencji finansowych tych ryzyk. Dotyczy to w szczególności ryzyk finansowych związanych z klimatem. Rośnie również świadomość ryzyka dla jednostek i inwestycji wynikającego z innych kwestii środowiskowych, takich jak utrata bioróżnorodności, oraz kwestii społecznych, w tym związanych ze zdrowiem. Wzrost zapotrzebowania na informacje na temat zrównoważonego rozwoju wynika również ze wzrostu w dziedzinie produktów inwestycyjnych, które wyraźnie wiążą się ze spełnieniem określonych standardów zrównoważonego rozwoju lub osiągnięciem określonych celów zrównoważonego rozwoju. Wzrost zapotrzebowania jest po części logiczną konsekwencją wcześniej przyjętych przepisów Unii, w szczególności rozporządzenia (UE) 2019/2088 i rozporządzenia (UE) 2020/852. Zresztą wzrost ten częściowo i tak by zaistniał ze względu na szybko zmieniające się czynniki, takie jak świadomość obywateli, preferencje konsumentów i praktyki rynkowe. Pandemia COVID-19 jeszcze bardziej przyspieszy wzrost potrzeb użytkowników w zakresie informacji, w szczególności dlatego, że ujawniła podatność pracowników i łańcuchów wartości jednostki. Informacje na temat wpływu na środowisko są również istotne w kontekście łagodzenia przyszłych pandemii, gdyż zaburzanie ekosystemów przez człowieka jest w coraz większym stopniu powiązane z występowaniem i rozprzestrzenianiem się chorób.
- (10) Same jednostki mogą odnieść korzyści dzięki prowadzeniu wysokiej jakości sprawozdawczości w kwestiach związanych ze zrównoważonym rozwojem. Wzrost liczby produktów inwestycyjnych, które służą osiągnięciu celów zrównoważonego rozwoju, oznacza, że dobra sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju może zwiększyć dostęp jednostki do kapitału finansowego. Sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju może pomóc jednostkom w identyfikacji własnych ryzyk i możliwości w odniesieniu do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem oraz w zarządzaniu nimi. Może ona stanowić podstawę lepszego dialogu i komunikacji między jednostkami a ich zainteresowanymi stronami, a także pomóc jednostkom w poprawie ich reputacji. Ponadto spójna podstawa sprawozdawczości jednostek w zakresie zrównoważonego rozwoju w formie standardów sprawozdawczości powinna zapewniać odpowiednie i wystarczające informacje, a tym samym znacznie zmniejszać liczbę wniosków o udzielenie informacji *ad hoc*.

- (11) W sprawozdaniu w sprawie klauzuli przeglądowej zawartej w dyrektywie w sprawie sprawozdawczości niefinansowej (dyrektywa 2014/95/UE) oraz towarzyszącej mu ocenie adekwatności sprawozdawczości przedsiębiorstw wskazano problemy pod względem skuteczności tej dyrektywy²⁴. Istnieje wiele dowodów na to, że wiele jednostek nie ujawnia istotnych informacji dotyczących wszystkich głównych kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem. W sprawozdaniu wskazano również jako istotne problemy ograniczoną porównywalność i wiarygodność informacji na temat zrównoważonego rozwoju. Ponadto wiele jednostek, od których użytkownicy potrzebują informacji na temat zrównoważonego rozwoju, nie jest zobowiązanych do zgłaszania takich informacji.
- (12) Oczekuje się, że w razie braku środka z zakresu polityki wzrośnie rozbieżność między potrzebami użytkowników w zakresie informacji a informacjami na temat zrównoważonego rozwoju zgłaszanymi przez jednostki. Rozbieżność ta ma istotne negatywne konsekwencje. Inwestorzy nie są w stanie w wystarczającym stopniu uwzględniać w decyzjach inwestycyjnych ryzyk i możliwości związanych ze zrównoważonym rozwojem. Kumulacja wielu decyzji inwestycyjnych, w których nie uwzględnia się w odpowiedni sposób ryzyk związanych ze zrównoważonym rozwojem, może stwarzać ryzyka systemowe zagrażające stabilności finansowej. Europejski Bank Centralny i organizacje międzynarodowe takie jak Rada Stabilności Finansowej zwróciły uwagę na te ryzyka systemowe, w szczególności w przypadku klimatu. Inwestorzy są również w mniejszym stopniu w stanie kierować zasoby finansowe do takich jednostek i na takie rodzaje działalności gospodarczej, które niwelują problemy społeczne i środowiskowe, a nie zaostrzają je – zagraża to osiągnięciu celów Europejskiego Zielonego Ładu i realizacji Planu działania w zakresie finansowania zrównoważonego wzrostu gospodarczego.

²⁴ [Urząd Publikacji: proszę wstawić odniesienie do sprawozdania Komisji dla Parlamentu Europejskiego, Rady i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie klauzul przeglądowych zawartych w dyrektywach 2013/34/UE, 2014/95/UE i 2013/50/UE oraz towarzyszącego mu dokumentu roboczego służb Komisji dotyczącego oceny adekwatności].

Organizacje pozarządowe, partnerzy społeczni, społeczności, na które wpływa działalność jednostek, oraz inne zainteresowane strony są w mniejszym stopniu w stanie rozliczyć jednostki z ich wpływu na ludzi i środowisko. Powoduje to deficyt rozliczalności i może przyczyniać się do obniżenia poziomu zaufania obywateli do przedsiębiorstw, co z kolei może mieć negatywne skutki dla efektywnego funkcjonowania społecznej gospodarki rynkowej. Brak ogólnie przyjętych wskaźników i metod pomiaru i wyceny ryzyk związanych ze zrównoważonym rozwojem oraz zarządzania nimi również stanowi przeszkodę dla starań, które jednostki podejmują w celu zapewnienia zrównoważonego charakteru swoich modeli biznesowych i działalności.

- (13) W sprawozdaniu w sprawie klauzuli przeglądowej zawartej w dyrektywie 2014/95/UE oraz towarzyszącej mu ocenie adekwatności sprawozdawczości przedsiębiorstw zwrócono również uwagę na znaczny wzrost liczby wniosków o udzielenie informacji STTI na temat kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem, które to wnioski są kierowane do jednostek w ramach próby zaradzenia istniejącej luce informacyjnej. Ponadto obecne oczekiwania wobec jednostek, że będą one stosowały szereg różnych ram i standardów, prawdopodobnie utrzymają się – a nawet mogą wzrosnąć – ponieważ wciąż rośnie wartość informacji na temat zrównoważonego rozwoju. W przypadku braku środka z zakresu polityki mającego na celu osiągnięcie konsensusu co do informacji, które jednostki powinny przekazywać, nastąpi znaczny wzrost kosztów i obciążeń dla jednostek składających sprawozdania i dla użytkowników takich informacji.
- (14) Coraz większa rozbieżność między potrzebami użytkowników w zakresie informacji a obecnymi praktykami sprawozdawczymi jednostek nasila prawdopodobieństwo, że poszczególne państwa członkowskie wprowadzą w większym stopniu rozbieżne przepisy lub normy krajowe. Różne wymogi sprawozdawcze w poszczególnych państwach członkowskich wiązałyby się z dodatkowymi kosztami i złożonością dla jednostek prowadzących działalność transgraniczną, a tym samym osłabiałyby jednolity rynek, a także miałyby niekorzystny wpływ na swobodę przedsiębiorczości i swobodny przepływ kapitału w całej Unii. Te różne wymogi sprawozdawcze sprawiają również, że zgłaszane informacje są mniej porównywalne między państwami, co osłabia unię rynków kapitałowych.

- (15) Art. 19a i 29a dyrektywy 2013/34/UE mają zastosowanie, odpowiednio, do dużych jednostek będących jednostkami interesu publicznego, w których średnia liczba zatrudnionych przekracza 500, oraz do jednostek interesu publicznego będących jednostkami dominującymi dużej grupy, w których średnia liczba zatrudnionych przekracza 500 w ujęciu skonsolidowanym. Z uwagi na wzrost potrzeb użytkowników w zakresie informacji na temat zrównoważonego rozwoju należy zobowiązać dodatkowe kategorie jednostek do zgłaszania takich informacji. Należy zatem zobowiązać wszystkie duże jednostki i wszystkie jednostki notowane na rynkach regulowanych, z wyjątkiem mikrojednostek, do przekazywania szczegółowych informacji na temat zrównoważonego rozwoju. W art. 19a i 29a wyraźnie określono zakres wymogów sprawozdawczych w odniesieniu do art. 2 i 3 dyrektywy 2013/34/UE. W związku z tym art. 19a i 29a nie „upraszczają” ani nie „zmieniają” innego wymogu, a ograniczenie zwolnień dla jednostek interesu publicznego przewidziane w art. 40 dyrektywy 2013/34/UE nie ma zastosowania. W szczególności jednostki interesu publicznego nie powinny być traktowane jak duże jednostki do celów obowiązków sprawozdawczych określonych w art. 19a i 29a, tzn. że małym i średnim jednostkom interesu publicznego należy zezwolić na prowadzenie sprawozdawczości zgodnie z uproszczonymi standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju dla MŚP. Ponadto wszystkie jednostki będące jednostkami dominującymi dużych grup powinny sprawozdania w zakresie zrównoważonego rozwoju sporządzać na szczeblu grupy.
- (16) Wymóg, zgodnie z którym również duże jednostki nienotowane na rynku regulowanym powinny ujawniać informacje na temat kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem, jest uzasadniony głównie obawami dotyczącymi wpływu i odpowiedzialności takich jednostek, w tym w ramach ich łańcucha wartości. Pod tym względem wszystkie duże jednostki powinny podlegać takim samym wymogom dotyczącym publicznego przekazywania informacji na temat zrównoważonego rozwoju. Ponadto uczestnicy rynku finansowego również potrzebują informacji od tych dużych jednostek nienotowanych na rynku regulowanym.
- (17) Wymóg stanowiący, że jednostki, które nie posiadają siedziby w Unii, lecz których papiery wartościowe są notowane na rynkach regulowanych, powinny również ujawniać informacje na temat kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem, stanowi odpowiedź na potrzeby uczestników rynku finansowego w zakresie informacji uzyskiwanych od takich przedsiębiorstw w celu zrozumienia ryzyk i skutków wiążących się z inwestycjami dokonywanymi przez tych uczestników oraz w celu spełnienia wymogów dotyczących ujawniania informacji, które to wymogi określono w rozporządzeniu (UE) 2019/2088.

(18) Biorąc pod uwagę rosnące znaczenie ryzyk związanych ze zrównoważonym rozwojem oraz fakt, że małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP) notowane na rynkach regulowanych stanowią znaczny odsetek wszystkich jednostek notowanych w Unii, w celu zapewnienia ochrony inwestorów należy zobowiązać również te MŚP do ujawniania informacji na temat kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem. Wprowadzenie tego wymogu przyczyni się do zapewnienia uczestnikom rynku finansowego możliwości uwzględniania mniejszych notowanych jednostek w portfelach inwestycyjnych, w oparciu o fakt, że jednostki te przekazują informacje na temat zrównoważonego rozwoju potrzebne uczestnikom rynku finansowego. Ułatwi to zatem ochronę dostępu mniejszych jednostek notowanych do kapitału finansowego i zwiększy możliwość uzyskania przez nie takiego dostępu, a także pozwoli uniknąć dyskryminowania takich jednostek przez uczestników rynku finansowego. Ustanowienie tego wymogu jest również konieczne do zapewnienia, aby uczestnicy rynku finansowego dysponowali niezbędnymi im informacjami uzyskanymi od jednostek, w których dokonano inwestycji, w celu spełnienia swoich własnych wymogów dotyczących ujawniania informacji na temat zrównoważonego rozwoju spoczywających na nich zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2019/2088. MŚP notowanym na rynkach regulowanych należy jednak zapewnić wystarczająco dużo czasu na przygotowanie się do stosowania wymogu przekazywania informacji na temat zrównoważonego rozwoju, biorąc pod uwagę ich niewielki rozmiar i bardziej ograniczoną ilość zasobów, a także trudną sytuację gospodarczą wywołaną pandemią COVID-19. MŚP należy również umożliwić przekazywanie informacji zgodnie ze standardami proporcjonalnymi do ich zdolności i zasobów oraz stosownie do skali i złożoności prowadzonej przez nie działalności. MŚP nienotowane na rynku regulowanym mogą również korzystać z tych proporcjonalnych standardów na zasadzie dobrowolności. Standardy dla MŚP będą stanowiły punkt odniesienia dla jednostek, które są objęte zakresem stosowania dyrektywy, jeżeli chodzi o poziom informacji na temat zrównoważonego rozwoju, których MŚP mogłyby zasadnie żądać od dostawców i klientów w swoich łańcuchach wartości.

- (19) Przepisy dyrektywy 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady²⁵ mają zastosowanie do wszystkich jednostek, których papiery wartościowe są notowane na rynkach regulowanych. Aby zapewnić objęcie wszystkich jednostek, których papiery wartościowe są notowane na rynkach regulowanych – uwzględniając emitentów z państw trzecich – tymi samymi wymogami dotyczącymi przekazywania informacji na temat zrównoważonego rozwoju, w dyrektywie 2004/109/WE należy zawrzeć niezbędne odniesienia do wszelkich wymogów dotyczących sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju w rocznym raporcie finansowym.
- (20) Zgodnie z art. 23 ust. 4 akapit pierwszy ppkt (i) i art. 23 ust. 4 akapit czwarty dyrektywy 2004/109/WE Komisja jest uprawniona, odpowiednio, do przyjmowania środków w celu uruchomienia mechanizmu zapewniającego stwierdzenie równoważności informacji wymaganych na mocy tej dyrektywy i w celu ustanowienia ogólnych kryteriów równoważności w odniesieniu do standardów rachunkowości. W art. 23 ust. 4 akapit trzeci dyrektywy 2004/109/WE Komisję upoważnia się również do podejmowania niezbędnych decyzji w sprawie równoważności standardów rachunkowości wykorzystywanych przez emitentów z państw trzecich. Aby odzwierciedlić włączenie wymogów dotyczących zrównoważonego rozwoju do dyrektywy 2004/109/WE, Komisja powinna być uprawniona do ustanowienia mechanizmu ustalania równoważności standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju stosowanych przez emitentów papierów wartościowych z państw trzecich, podobnego do obowiązującego rozporządzenia Komisji (WE) nr 1569/2007²⁶, które określa kryteria ustalania równoważności standardów rachunkowości stosowanych przez emitentów z państw trzecich. Z tego samego powodu Komisja powinna być również uprawniona do podejmowania niezbędnych decyzji w sprawie równoważności standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju wykorzystywanych przez emitentów z państw trzecich. Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego

²⁵ Dyrektywa 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym oraz zmieniająca dyrektywę 2001/34/WE (Dz.U. L 390 z 31.12.2004, s. 38).

²⁶ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1569/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające zgodnie z dyrektywami 2003/71/WE i 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady mechanizm ustalania równoważności standardów rachunkowości stosowanych przez emitentów papierów wartościowych z krajów trzecich (Dz.U. L 340 z 22.12.2007, s. 66).

emitenta z państwa trzeciego może uznać, że emitent z państwa trzeciego spełnia unijne obowiązki sprawozdawcze w zakresie zrównoważonego rozwoju, jeżeli przekazuje informacje zgodnie z równoważnymi standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Wprowadzenie tych zmian zagwarantuje spójność systemów służących zapewnieniu równoważności obowiązków sprawozdawczych w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz obowiązków w zakresie sprawozdawczości finansowej w kontekście rocznego raportu finansowego.

- (21) Zgodnie z art. 19a ust. 3 i art. 29a ust. 3 dyrektywy 2013/34/UE wszystkie jednostki zależne są obecnie zwolnione z obowiązku przekazywania informacji niefinansowych, jeżeli takie jednostki i ich jednostki zależne są objęte skonsolidowanym sprawozdaniem z działalności swojej jednostki dominującej i o ile w takim sprawozdaniu uwzględniono informacje niefinansowe zgłaszane zgodnie z wymogami UE. Takie zwolnienie powinno mieć również zastosowanie w przypadku, gdy jednostką dominującą spełniającą wymogi w zakresie sprawozdawczości na poziomie skonsolidowanym jest jednostka z państwa trzeciego przekazująca informacje na temat zrównoważonego rozwoju zgodnie z równoważnymi standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Biorąc pod uwagę, że dyrektywa 2004/109/WE przewidywałaby odpowiednie mechanizmy służące ustaleniu równoważności standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, oraz biorąc pod uwagę, że zarówno jednostki, których papiery wartościowe są notowane na rynkach regulowanych, jak i jednostki nieposiadające takich papierów powinny być zobowiązane do składania sprawozdań zgodnie z tymi samymi standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, środki przyjęte zgodnie z art. 23 ust. 4 akapit pierwszy ppkt (i) oraz art. 23 ust. 4 akapit czwarty dyrektywy 2004/109/WE i ustanawiające mechanizm na potrzeby ustalenia równoważności standardów powinny być wykorzystywane do ustalenia zwolnienia jednostek zależnych jednostek dominujących spoza UE w ramach systemu przewidzianego w dyrektywie 2013/34/UE. W tym sensie jednostka zależna powinna zostać zwolniona, gdy skonsolidowana sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju jest sporządzana w sposób równoważny europejskim standardom sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, określony zgodnie ze stosownymi środkami przyjętymi na podstawie art. 23 ust. 4 akapit pierwszy ppkt (i) oraz art. 23 ust. 4 akapit czwarty dyrektywy 2004/109/WE.

- (21a) Należy zapewnić użytkownikom możliwość łatwego dostępu do informacji na temat zrównoważonego rozwoju, a także zagwarantować przejrzystość w kwestii jednostki będącej jednostką dominującą objętej zwolnieniem jednostki zależnej, która spełnia wymogi w zakresie sprawozdawczości na poziomie skonsolidowanym. Należy zatem zobowiązać te jednostki zależne unijnych jednostek dominujących do zamieszczenia w swoich sprawozdaniach z działalności nazwy jednostki dominującej, linków internetowych do skonsolidowanego sprawozdania z działalności jednostki dominującej oraz do opinii z atestacji na temat sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, a także informacji, że dana jednostka jest zwolniona z obowiązków sprawozdawczych w zakresie zrównoważonego rozwoju. W celu zapewnienia użyteczności informacji konieczne jest umożliwienie państwom członkowskim wprowadzenia wymogu publikacji skonsolidowanego sprawozdania z działalności i opinii na temat sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju w języku akceptowanym przez państwo członkowskie, któremu podlega jednostka zależna objęta zwolnieniem, oraz wymogu poświadczenia wszelkich niezbędnych tłumaczeń na ten język. Jednostki zależne jednostek dominujących spoza UE powinny również publikować skonsolidowane sprawozdanie z działalności i opinię z atestacji na temat sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju w języku akceptowanym przez państwo członkowskie, któremu podlega jednostka zależna objęta zwolnieniem, w celu zapewnienia, aby odnośne informacje na temat zrównoważonego rozwoju spełniały wymogi dotyczące publikacji w UE, zapewniając cyfrowy dostęp do tych informacji.
- (22) Zgodnie z art. 23 dyrektywy 2013/34/UE jednostki dominujące są zwolnione z obowiązku sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań z działalności, jeżeli są jednostkami zależnymi innej jednostki dominującej, która wywiązuje się z tego obowiązku. Należy jednak doprecyzować, że system zwolnień dla skonsolidowanych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań z działalności funkcjonuje niezależnie od systemu zwolnień w zakresie skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Jednostka może być zatem zwolniona z obowiązków w zakresie skonsolidowanej sprawozdawczości finansowej, ale nie być zwolniona z obowiązków dotyczących skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, jeżeli jej jednostka dominująca najwyższego szczebla sporządza skonsolidowane sprawozdania finansowe i skonsolidowane sprawozdania z działalności zgodnie z prawem Unii lub zgodnie z równoważnymi wymogami w przypadku, gdy jednostka ta ma swoją siedzibę w państwie trzecim, ale nie sporządza skonsolidowanego sprawozdania w zakresie zrównoważonego rozwoju zgodnie z prawem Unii ani zgodnie z równoważnymi wymogami w przypadku, gdy jednostka ta ma swoją siedzibę w państwie trzecim.

(23) Instytucje kredytowe i zakłady ubezpieczeń odgrywają kluczową rolę w procesie przechodzenia na w pełni zrównoważony i inkluzywny system gospodarczy i finansowy zgodnie z Europejskim Zielonym Ładem. Działalność pożyczkowa, inwestycyjna i ubezpieczeniowa prowadzona przez wspomniane instytucje i zakłady może wywierać istotny pozytywny i negatywny wpływ na przebieg tego procesu. Instytucje kredytowe i zakłady ubezpieczeń inne niż te, które są zobowiązane zapewnić zgodność z przepisami dyrektywy 2013/34/UE, w tym spółdzielnie i towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych, powinny zatem podlegać wymogom dotyczącym sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, o ile spełniają określone kryteria dotyczące wielkości. Użytkownicy takich informacji mieliby zatem możliwość ocenić zarówno wpływ tych jednostek na społeczeństwo i środowisko, jak i ryzyka dotyczące kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem, z jakimi może przyjąć się zmierzyć tym jednostkom. Dyrektywa o rachunkowości stosuje trzy możliwe kryteria w celu ustalenia, czy jednostkę uznaje się za „dużą jednostkę”; są to: suma bilansowa, przychody netto ze sprzedaży oraz średnia liczba zatrudnionych w roku obrotowym. Kryterium przychodów netto ze sprzedaży należy dostosować w odniesieniu do instytucji kredytowych i zakładów ubezpieczeń poprzez odniesienie do definicji obrotów netto w dyrektywie 1986/635 i przychodów netto w dyrektywie 1991/674 zamiast do ogólnej definicji zawartej w dyrektywie 2013/34/UE. Aby zapewnić zgodność z wymogami sprawozdawczymi ustanowionymi w dyrektywie Rady 86/635/EWG²⁷ w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych banków i innych instytucji finansowych, państwa członkowskie mogą odstąpić od nałożenia wymogów dotyczących sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju na instytucje kredytowe wymienione w art. 2 ust. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE²⁸.

²⁷ Dyrektywa Rady 86/635/EWG z dnia 8 grudnia 1986 r. w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych banków i innych instytucji finansowych (Dz.U. L 372 z 31.12.1986, s. 1).

²⁸ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

- (24) Wykaz kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem, na temat których jednostki są zobowiązane przekazywać stosowne informacje, powinien być możliwie jak najspójniejszy z definicją „czynników zrównoważonego rozwoju” ustanowioną w rozporządzeniu (UE) 2019/2088. Wykaz ten powinien również odpowiadać potrzebom i oczekiwaniom użytkowników i samych jednostek, które często posługują się pojęciami „środowiskowe”, „społeczne” i „związane z zarządzaniem”, aby przypisać te czynniki do jednej z trzech głównych kategorii kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem. Przedstawiony w rozporządzeniu (UE) 2019/2088 wykaz czynników zrównoważonego rozwoju nie obejmuje wprost kwestii związanych z zarządzaniem. Definicja kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem w dyrektywie 2013/34/UE powinna zatem odnosić się do praw środowiskowych i społecznych oraz praw człowieka i czynników z zakresu ładu korporacyjnego, a także opierać się na definicji „czynników zrównoważonego rozwoju” określonej w rozporządzeniu (UE) 2019/2088.
- (25) W art. 19a i 29a dyrektywy 2013/34/UE ustanowiono obowiązek przekazywania nie tylko informacji „w stopniu niezbędnym do zrozumienia rozwoju, wyników i sytuacji jednostki”, ale również informacji niezbędnych do zrozumienia wpływu działalności jednostki na kwestie środowiskowe, społeczne i pracownicze, poszanowanie praw człowieka oraz przeciwdziałanie korupcji i łapownictwu. W przywołanych artykułach na jednostki nałożono zatem zarówno wymóg przekazywania informacji na temat wpływu działalności danej jednostki na ludzi i środowisko, jak i informacji na temat sposobu, w jaki różne kwestie związane ze zrównoważonym rozwojem wpływają na daną jednostkę. Taką sytuację określa się mianem perspektywy podwójnej istotności, która obejmuje dwie perspektywy istotności: z jednej strony – ryzyka, a z drugiej – wywierany przez nią wpływ. Ocena adekwatności sprawozdawczości przedsiębiorstw wykazała, że te dwie perspektywy często nie są dobrze rozumiane lub są nieprawidłowo stosowane. Dlatego też należy wyjaśnić, że jednostka powinna rozważyć każdą perspektywę istotności z osobna i ujawnić zarówno informacje istotne z punktu widzenia obydwu tych perspektyw, jak i informacje istotne z punktu widzenia tylko jednej z nich.

(26) W art. 19a ust. 1 i art. 29a ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE zobowiązano jednostki do ujawniania informacji w pięciu obszarach sprawozdawczości: modelu biznesowego, polityk (uwzględniając wdrożone procesy należytej staranności), wyniku tych polityk, ryzyk i zarządzania ryzykami oraz kluczowych wskaźników wyników związanych z daną działalnością. W art. 19a ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE nie zawarto bezpośrednich odniesień do innych obszarów sprawozdawczości, które użytkownicy informacji uznają za istotne i z których część odpowiada informacjom ujawnianym zgodnie z ramami międzynarodowymi, uwzględniając zalecenia Grupy Zadaniowej ds. Ujawniania Informacji Finansowych Związanych z Klimatem. Wymogi dotyczące ujawniania informacji powinny być dostatecznie szczegółowe, aby zapewnić przekazywanie przez jednostki informacji na temat ich odporności na ryzyka dotyczące kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem. Poza przekazywaniem informacji dotyczących obszarów sprawozdawczości zidentyfikowanych w art. 19a ust. 1 i art. 29a ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE jednostki powinny zatem być zobowiązane do ujawniania informacji na temat swojej strategii biznesowej oraz odporności modelu biznesowego i strategii biznesowej na ryzyka dotyczące kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem; wszelkich planów służących zapewnieniu zgodności swojego modelu biznesowego i swojej strategii z działaniami służącymi zapewnieniu przejścia na zrównoważoną i neutralną dla klimatu gospodarkę; informacji na temat tego, czy – a jeżeli tak, w jaki sposób – w ich modelu biznesowym i strategii biznesowej uwzględniono interesy zainteresowanych stron; informacji na temat wszelkich możliwości, jakie otworzyły się przed jednostką w związku z kwestiami związanymi ze zrównoważonym rozwojem; informacji na temat wdrażania aspektów strategii biznesowej, które wywierają wpływ na kwestie związane ze zrównoważonym rozwojem lub na które kwestie te mogą wywierać wpływ; informacji na temat wszelkich celów w zakresie zrównoważonego rozwoju wyznaczonych przez jednostkę i postępów w ich realizacji; informacji na temat roli zarządu i kadry kierowniczej w kwestiach związanych ze zrównoważonym rozwojem; informacji na temat najważniejszych rzeczywistych i potencjalnych niekorzystnych skutków powiązanych z działalnością jednostki; a także informacji na temat sposobu, w jaki jednostka ustaliła, jakie informacje przekazuje. Jeżeli wymagane jest ujawnienie elementów, takich jak cele i postępy w ich osiągnięciu, nie ma potrzeby ustanawiać odrębnego wymogu zobowiązującego jednostkę do ujawniania informacji na temat wyników polityk.

(27) Aby zapewnić spójność z międzynarodowymi instrumentami takimi jak Wytyczne ONZ dotyczące biznesu i praw człowieka, Wytyczne OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych oraz Wytyczne OECD dotyczące należytej staranności w celu odpowiedzialnego prowadzenia działalności gospodarczej, wymogi dotyczące ujawniania informacji z zachowaniem należytej staranności należy doprecyzować w większym stopniu niż ma to miejsce w art. 19a ust. 1 lit. b) i art. 29a ust. 1 lit. b) dyrektywy 2013/34/UE. Należyta staranność to proces realizowany przez jednostki w celu identyfikowania, łagodzenia i niwelowania najważniejszych rzeczywistych i potencjalnych niekorzystnych skutków związanych z ich działalnością oraz zapobiegania tym niekorzystnym skutkom; proces ten służy też do określenia, w jaki sposób jednostki radzą sobie z tymi niekorzystnymi skutkami. Wpływ związany z działalnością jednostki obejmuje skutki wywołane bezpośrednio przez jednostkę, wpływ, do którego przyczynia się jednostka, a także skutki w inny sposób powiązane z łańcuchem wartości jednostki. Proces należytej staranności dotyczy całego łańcucha wartości jednostki, w tym jej własnych operacji, produktów i usług, relacji biznesowych i łańcuchów dostaw. Zgodnie z Wytycznymi ONZ dotyczącymi biznesu i praw człowieka rzeczywiste lub potencjalne niekorzystne skutki należy traktować jako najważniejsze w przypadku, gdy dorównują najpoważniejszym skutkom związanym z działalnością tej jednostki, jeżeli chodzi o: stopień wpływu na ludzi lub środowisko; liczbę osób, które odczuły lub mogą odczuć ten wpływ, lub skalę szkód dla środowiska; oraz łatwość naprawy szkody, przywrócenia pierwotnego stanu środowiska lub pierwotnej sytuacji osób, których dotyczyły te skutki.

(28) W dyrektywie 2013/34/UE nie wymaga się ujawnienia informacji na temat zasobów niematerialnych i prawnych innych niż wartości niematerialne i prawne ujęte w bilansie. Powszechnie wiadomo, że informacje na temat wartości niematerialnych i prawnych oraz innych elementów niematerialnych, w tym wartości niematerialnych i prawnych generowanych wewnętrznie, są zgłaszane w sposób niedostateczny, co utrudnia właściwą ocenę rozwoju jednostki, jej wyników i sytuacji oraz monitorowanie inwestycji. Aby umożliwić inwestorom lepsze zrozumienie rosnącej rozbieżności między wartością księgową wielu jednostek a ich wartością rynkową, którą to różnicę można zaobserwować w wielu sektorach gospodarki, wszystkie duże jednostki i wszystkie jednostki notowane na rynkach regulowanych, z wyjątkiem mikrojednostek, powinny mieć obowiązek przedstawiania odpowiedniej sprawozdawczości w zakresie wartości niematerialnych i prawnych. Niemniej jednak niektóre informacje na temat zasobów niematerialnych i prawnych są nieodłącznym elementem kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem, w związku z czym będą częścią sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Przykładowo, informacje na temat umiejętności pracowników, ich kompetencji, doświadczenia i lojalności wobec jednostki oraz motywacji do ulepszania procesów, towarów i usług to informacje na temat zrównoważonego rozwoju dotyczące kwestii społecznych, które można również uznać za informacje na temat zasobów niematerialnych i prawnych. Podobnie informacje na temat jakości stosunków między jednostką a jej zainteresowanymi stronami, w tym klientami, dostawcami i społecznościami, na które działalność jednostki ma wpływ, to informacje na temat zrównoważonego rozwoju istotne dla kwestii społecznych lub związanych z zarządzaniem, które można również uznać za informacje na temat zasobów niematerialnych i prawnych. Przykłady te ilustrują, w jaki sposób w niektórych przypadkach nie jest możliwe odróżnienie informacji na temat zasobów niematerialnych i prawnych od informacji dotyczących kwestii zrównoważonego rozwoju.

- (29) W art. 19a ust. 1 ani w art. 29a ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE nie sprecyzowano, czy informacje, które należy przekazać, mają dotyczyć przyszłości, czy też wyników uzyskanych w przeszłości. Aktualnie brakuje ujawnień dotyczących przyszłości, które są szczególnie cenne dla użytkowników informacji na temat zrównoważonego rozwoju. W art. 19a i 29a dyrektywy 2013/34/UE należy zatem doprecyzować, że zgłaszane informacje na temat zrównoważonego rozwoju powinny dotyczyć przyszłości i przeszłości oraz obejmować dane zarówno jakościowe, jak i ilościowe. Przekazane informacje na temat zrównoważonego rozwoju powinny również uwzględniać perspektywę krótko-, średnio- i długoterminową oraz zawierać informacje na temat całego łańcucha wartości jednostki, w tym w stosownych przypadkach jej własnych operacji, produktów i usług, relacji biznesowych oraz łańcuchów dostaw. Informacje na temat całego łańcucha wartości jednostki obejmowałyby informacje na temat jej łańcucha wartości w UE i państwach trzecich, jeżeli łańcuch wartości jednostki wykracza poza UE.
- (30) W art. 19a ust. 1 i art. 29a ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE nakłada się na jednostki wymóg uwzględnienia w ich sprawozdawczości niefinansowej odniesień do kwot wykazanych w rocznych sprawozdaniach finansowych oraz dodatkowych objaśnień z nimi związanych. W artykułach tych nie wymaga się jednak od jednostek podania odniesień do innych informacji zawartych w sprawozdaniu z działalności ani dodatkowych objaśnień tych informacji. Obecnie brakuje zatem spójności między przekazywanymi informacjami niefinansowymi a pozostałymi informacjami ujawnianymi w sprawozdaniu z działalności. Konieczne jest określenie jasnych wymagań w tym zakresie.
- (31) W art. 19a ust. 1 i art. 29a ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE wymaga się od jednostek, które nie przestrzegają polityk w odniesieniu do co najmniej jednej z wykazanych kwestii, by przedstawiły jasne i uzasadnione wyjaśnienie takiego postępowania. Różne traktowanie zobowiązań jednostek do ujawnienia informacji na temat polityk w porównaniu z pozostałymi obszarami sprawozdawczości określonymi w tych artykułach stworzyło niejasną sytuację dla jednostek prowadzących sprawozdawczość i nie przyczyniło się do poprawy jakości przekazywanych informacji. Nie ma zatem potrzeby utrzymania tego różnego traktowania polityk w dyrektywie. W standardach określone zostaną informacje, które należy ujawnić w odniesieniu do każdego z obszarów sprawozdawczości określonych w art. 19a i 29a.

(32) Jednostki objęte zakresem stosowania art. 19a ust. 1 i art. 29a ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE mogą korzystać z krajowych, unijnych lub międzynarodowych ram sprawozdawczości – muszą wówczas określić, z których ram korzystają. W dyrektywie 2013/34/UE nie wymaga się jednak, aby jednostki korzystały ze wspólnych ram lub standardów sprawozdawczości, i nie zabrania się jednostkom podjęcia decyzji o niekorzystaniu z żadnych ram lub standardów sprawozdawczości. Zgodnie z art. 2 dyrektywy 2014/95/UE w 2017 r. Komisja opublikowała niewiążące wytyczne dla jednostek podlegających przepisom tej dyrektywy²⁹. W 2019 r. Komisja opublikowała dodatkowe wytyczne dotyczące kwestii zgłaszania informacji związanych z klimatem³⁰. W wytycznych dotyczących sprawozdawczości w zakresie klimatu w sposób wyraźny uwzględniono zalecenia Grupy Zadaniowej ds. Ujawniania Informacji Finansowych Związanych z Klimatem. Dostępne dowody wskazują, że te niewiążące wytyczne nie miały znaczącego wpływu na jakość sprawozdawczości niefinansowej jednostek podlegających przepisom art. 19a i art. 29a dyrektywy 2013/34/UE. Dobrowolny charakter wytycznych oznacza, że jednostki mają swobodę w ich stosowaniu lub niestosowaniu. Za pomocą samych wytycznych nie można zatem zagwarantować, że informacje ujawnione przez różne jednostki będą porównywalne ani że ujawnione zostaną wszystkie informacje, które użytkownicy uznają za istotne. Dlatego też istnieje potrzeba opracowania obowiązkowych wspólnych standardów sprawozdawczości, aby zapewnić porównywalność informacji oraz ujawnienie wszystkich istotnych informacji. Zgodnie z zasadą podwójnej istotności standardy powinny obejmować wszystkie informacje, które mają znaczenie dla użytkowników. Wspólne standardy sprawozdawczości są również potrzebne do zapewnienia audytu i cyfryzacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, a także do ułatwienia ich nadzoru i egzekwowania. Opracowanie obowiązkowych wspólnych standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju jest konieczne, aby poczynić postępy na drodze do sytuacji, w której informacje na temat zrównoważonego rozwoju będą miały status porównywalny do informacji finansowych. Przyjęcie standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju w drodze rozporządzeń delegowanych zapewni zharmonizowaną sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju w całej Unii. W związku z tym jednostka spełniałaby wymogi określone w art. 19a i 29a poprzez sprawozdawczość zgodnie ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

²⁹ Komunikat Komisji pt. „Wytyczne dotyczące sprawozdawczości w zakresie informacji niefinansowych (metodyka sprawozdawczości niefinansowej)” (C/2017/4234).

³⁰ Komunikat Komisji pt. „Wytyczne dotyczące sprawozdawczości w zakresie informacji niefinansowych: Suplement dotyczący zgłaszania informacji związanych z klimatem” (C/2019/4490).

- (33) Żadne istniejące standardy ani ramy same w sobie nie zaspokajają potrzeb Unii w zakresie szczegółowej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Informacje wymagane na podstawie dyrektywy 2013/34/UE muszą obejmować informacje ważne z każdej perspektywy istotności, obejmować wszystkie kwestie i potrzeby związane ze zrównoważonym rozwojem i muszą, w stosownych przypadkach, zostać dostosowane do innych wynikających z prawa Unii zobowiązań do ujawniania informacji na temat zrównoważonego rozwoju, w tym zobowiązań określonych w rozporządzeniu (UE) 2020/852 i rozporządzeniu (UE) 2019/2088. Ponadto obowiązkowe standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju dla jednostek unijnych muszą być proporcjonalne do poziomu ambicji określonego w Europejskim Zielonym Ładzie oraz unijnego celu polegającego na osiągnięciu neutralności klimatycznej do 2050 r. Należy zatem upoważnić Komisję do przyjęcia unijnych standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, dzięki czemu możliwe będzie ich sprawne przyjęcie i zapewnienie, aby ich treść była spójna z potrzebami Unii.
- (34) Europejska Grupa Doradcza ds. Sprawozdawczości Finansowej (EFRAG) to nienastawione na zysk, ustanowione zgodnie z prawem belgijskim stowarzyszenie, które działa w interesie publicznym, doradzając Komisji w sprawie zatwierdzania międzynarodowych standardów sprawozdawczości finansowej. EFRAG zyskała reputację europejskiego centrum wiedzy eksperckiej na temat sprawozdawczości przedsiębiorstw i jest odpowiednia, aby wspierać koordynację między europejskimi standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju a międzynarodowymi inicjatywami ukierunkowanymi na opracowanie standardów, które byłyby spójne na całym świecie. W marcu 2021 r. wielostronna grupa zadaniowa utworzona przez EFRAG opublikowała zalecenia dotyczące możliwego opracowania dla Unii Europejskiej standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Zalecenia te zawierają propozycje opracowania spójnego i kompleksowego zestawu standardów sprawozdawczości uwzględniającego wszystkie kwestie związane ze zrównoważonym rozwojem z perspektywy podwójnej istotności. Zalecenia te zawierają także szczegółowy plan działania w zakresie opracowania takich standardów oraz wnioski w sprawie wzajemnie uzupełniającej się współpracy między globalnymi i unijnymi inicjatywami w zakresie określania standardów. W marcu 2021 r. przewodniczący EFRAG opublikował zalecenia dotyczące możliwych zmian w zarządzaniu EFRAG, w przypadku zwrócenia się do niej o poradę techniczną w sprawie standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

Zalecenia te obejmują zrównoważenie w ramach EFRAG nowego filaru sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju przy nieznacznych tylko zmianach istniejącego filaru sprawozdawczości finansowej. Przy przyjmowaniu standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju Komisja powinna uwzględnić porady techniczne, które opracuje EFRAG. Aby zapewnić wysokiej jakości standardy, które wniosą wkład w europejskie dobro publiczne i zaspokoją potrzeby jednostek oraz użytkowników zgłaszanych informacji, porady techniczne EFRAG należy opracować z uwzględnieniem prawidłowej, należytej procedury, nadzoru publicznego i przejrzystości, wiedzy eksperckiej odpowiednich zainteresowanych stron; powinny jej także towarzyszyć oceny kosztów i korzyści. Aby zapewnić uwzględnienie opinii państw członkowskich Unii w unijnych standardach sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, przed przyjęciem tych standardów Komisja powinna zasięgnąć w sprawie porady technicznej EFRAG opinii grupy ekspertów z państw członkowskich ds. zrównoważonego finansowania, o której mowa w art. 24 rozporządzenia (UE) 2020/852, oraz komitetu regulacyjnego rachunkowości, o którym mowa w art. 6 rozporządzenia (UE) 1606/2002. Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA), Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB) i Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA) odgrywają rolę w opracowywaniu regulacyjnych standardów technicznych zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2019/2088, a te regulacyjne standardy techniczne muszą być spójne ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010³¹ ESMA odgrywa również rolę w propagowaniu konwergencji praktyk nadzorczych w zakresie egzekwowania sprawozdawczości przedsiębiorstw przez emitentów, których papiery wartościowe są notowane na rynkach regulowanych UE i którzy będą objęci wymogiem stosowania tych standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. ESMA, EUNB i EIOPA powinny zatem być zobowiązane do wydania opinii na temat porady technicznej EFRAG.

³¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

Opinię tę należy przekazać w terminie dwóch miesięcy od dnia otrzymania wniosku od Komisji. Ponadto Komisja powinna zasięgnąć opinii Europejskiej Agencji Środowiska, Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej, Europejskiego Banku Centralnego, Komitetu Europejskich Organów Nadzoru Audytowego (KEONA) oraz platformy ds. zrównoważonego finansowania, aby zapewnić spójność standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju z odpowiednimi unijnymi politykami i przepisami. Jeżeli którekolwiek z wymienionych organów zdecydują się przekazać opinię, muszą to zrobić w terminie dwóch miesięcy od dnia nawiązania w tej sprawie kontaktu przez Komisję.

- (35) Standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju powinny być spójne z innymi przepisami Unii. Standardy te powinny być w szczególności dostosowane do wymogów dotyczących ujawniania informacji określonych w rozporządzeniu (UE) 2019/2088 i uwzględniać podstawowe wskaźniki i metody opisane w poszczególnych aktach delegowanych przyjętych zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2020/852, wymogi dotyczące ujawniania informacji mające zastosowanie do administratorów wskaźników referencyjnych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011³², minimalne normy tworzenia unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej oraz unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego, a także wszelkie prowadzone przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego prace nad wdrożeniem wymogów dotyczących ujawniania informacji filaru III określonych w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013. Standardy powinny uwzględniać unijne prawodawstwo dotyczące środowiska, w tym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/87/WE³³ oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009³⁴, a także zalecenie Komisji 2013/179/UE³⁵ wraz z załącznikami do niego oraz aktualizacje tych aktów prawnych.

³² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych i zmieniające dyrektywy 2008/48/WE i 2014/17/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 596/2014 (Dz.U. L 171 z 29.6.2016, s. 1).

³³ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32).

³⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie dobrowolnego udziału organizacji w systemie ekozarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS), uchylające rozporządzenie (WE) nr 761/2001 oraz decyzje Komisji 2001/681/WE i 2006/193/WE (Dz.U. L 342 z 22.12.2009, s. 1).

³⁵ Zalecenie Komisji 2013/179/UE z dnia 9 kwietnia 2013 r. w sprawie stosowania wspólnych metod pomiaru efektywności środowiskowej w cyklu życia produktów i organizacji oraz informowania o niej (Dz.U. L 124 z 4.5.2013, s. 1).

Należy również uwzględnić inne stosowne przepisy Unii, m.in. dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE³⁶ i określone w prawie Unii wymogi dotyczące jednostek w zakresie obowiązków dyrektorów i należytej staranności.

- (36) Standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju powinny uwzględniać wytyczne Komisji dotyczące sprawozdawczości niefinansowej³⁷ oraz wytyczne Komisji dotyczące zgłaszania informacji związanych z klimatem³⁸. Powinny one także uwzględniać inne wymogi sprawozdawcze określone w dyrektywie 2013/34/UE, które nie są bezpośrednio powiązane ze zrównoważonym rozwojem, w celu umożliwienia użytkownikom zgłaszanych informacji lepszego zrozumienia rozwoju, wyników, sytuacji i wpływu jednostki poprzez maksymalizację powiązań między informacjami na temat zrównoważonego rozwoju i innymi informacjami zgłaszanymi zgodnie z dyrektywą 2013/34/UE.
- (37) Standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju powinny być proporcjonalne i nie powinny nakładać nadmiernego obciążenia administracyjnego na przedsiębiorstwa, które mają obowiązek się do nich stosować. Aby zminimalizować zakłócenia dla jednostek, które już zgłaszają informacje na temat zrównoważonego rozwoju, standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju powinny w stosownych przypadkach uwzględniać istniejące standardy i ramy dotyczące sprawozdawczości i rachunkowości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Są to m.in. Globalna Inicjatywa Sprawozdawcza, Rada ds. Standardów Zrównoważonej Rachunkowości, Międzynarodowa Rada ds. Zintegrowanej Sprawozdawczości, Rada Międzynarodowych Standardów Rachunkowości, Grupa Zadaniowa ds. Ujawniania Informacji Finansowych Związanych z Klimatem, Carbon Disclosure Standards Board i projekt na rzecz ujawniania informacji dotyczących emisji dwutlenku węgla (CDP, dawniej Carbon Disclosure Project). W standardach Unii Europejskiej należy uwzględnić wszelkie standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju opracowane pod patronatem Fundacji Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej. W celu uniknięcia zbędnej fragmentacji regulacyjnej, która może spowodować negatywne konsekwencje dla jednostek prowadzących działalność na skalę globalną, normy europejskie powinny wspierać proces ujednolicenia standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju na szczeblu globalnym.

³⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17).

³⁷ 2017/C 215/01.

³⁸ 2019/C 209/01.

- (38) W komunikacie w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu Komisja Europejska zobowiązała się do wspierania przedsiębiorców i innych zainteresowanych stron w pracach nad normalizacją praktyk w zakresie ujmowania kapitału naturalnego w Unii i na świecie, aby zapewnić odpowiednie zarządzanie ryzykami środowiskowymi i możliwościami ich ograniczania oraz obniżyć związane z tym koszty transakcyjne. Sponsorowany w ramach programu LIFE projekt Transparent obejmuje opracowanie pierwszej metodyki ujmowania kapitału naturalnego, dzięki której istniejące metody będą łatwiejsze do porównania i bardziej przejrzyste, przy jednoczesnym obniżeniu progu dla przedsiębiorstw w odniesieniu do przyjmowania i stosowania systemów wspierających dostosowanie ich działalności do przyszłych wyzwań. Istotnym punktem odniesienia w tej dziedzinie jest również protokół dotyczący kapitału naturalnego. Chociaż metody ujmowania kapitału naturalnego służą przede wszystkim zwiększeniu wagi wewnętrznych decyzji w zakresie zarządzania, należy je należycie uwzględnić przy ustanawianiu standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Niektóre metodyki ujmowania kapitału naturalnego mają na celu powiązanie wpływu działalności przedsiębiorstw na środowisko z wartością pieniężną, co może pomóc użytkownikom w lepszym zrozumieniu tego wpływu. Właściwe jest zatem, aby standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju mogły zawierać wyrażone kwotowo wskaźniki dotyczące skutków dla zrównoważonego rozwoju, jeżeli zostanie to uznane za konieczne.
- (39) Standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju powinny również uwzględniać uznane na szczeblu międzynarodowym zasady i ramy odpowiedzialnego prowadzenia działalności gospodarczej, społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw oraz zrównoważonego rozwoju, w tym cele zrównoważonego rozwoju ONZ, Wytyczne ONZ dotyczące biznesu i praw człowieka, Wytyczne OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych, wytyczne OECD dotyczące należytej staranności w zakresie odpowiedzialnego prowadzenia działalności gospodarczej oraz powiązane wytyczne sektorowe, inicjatywę Global Compact, Trójstronną deklarację zasad Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczących przedsiębiorstw wielonarodowych i polityki społecznej, normę ISO 26000 dotyczącą odpowiedzialności społecznej oraz zasady odpowiedzialnego inwestowania ONZ.

- (40) Należy zapewnić, aby informacje przekazywane przez jednostki zgodnie ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju uwzględniały potrzeby użytkowników. Standardy sprawozdawczości powinny zatem określać informacje, które jednostki mają obowiązek ujawniać, na temat wszystkich najważniejszych czynników z zakresu ochrony środowiska, w tym na temat ich wpływu na klimat, powietrze, grunty, wodę i bioróżnorodność oraz zależności od tych elementów. Rozporządzenie (UE) 2020/852 zawiera klasyfikację celów środowiskowych Unii. W celu zachowania spójności należy zastosować podobną klasyfikację do identyfikacji czynników z zakresu ochrony środowiska, które powinny zostać uwzględnione w standardach sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Standardy sprawozdawczości powinny uwzględniać i określać wszelkie informacje geograficzne lub inne informacje kontekstowe, które jednostki powinny ujawniać, aby umożliwić zrozumienie ich głównego wpływu na kwestie związane ze zrównoważonym rozwojem oraz głównych ryzyk dla jednostki wynikających z kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem.
- (41) W odniesieniu do informacji związanych z klimatem użytkownicy są zainteresowani wiedzą na temat ponoszonego przez jednostki ryzyka fizycznego i ryzyka związanego z transformacją oraz na temat odporności jednostek na różne scenariusze klimatyczne. Interesuje ich również poziom oraz zakres emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych przypisywany danej jednostce, w tym w jakim zakresie jednostka ta stosuje kompensacje oraz jakie jest ich źródło. Osiągnięcie gospodarki neutralnej dla klimatu wymaga dostosowania norm dotyczących rozliczania emisji gazów cieplarnianych i kompensacji. Użytkownikom potrzebne są wiarygodne informacje na temat kompensacji uwzględniające obawy dotyczące możliwego podwójnego liczenia i przeszacowania, z uwzględnieniem ryzyka, jakie podwójne liczenie i przeszacowanie może stwarzać dla osiągnięcia celów związanych z klimatem. Standardy sprawozdawczości powinny zatem określać informacje, które jednostki powinny przekazywać w odniesieniu do tych kwestii.
- (42) Osiągnięcie neutralnej dla klimatu gospodarki o obiegu zamkniętym i nietoksycznego środowiska wymaga pełnej mobilizacji wszystkich sektorów gospodarki. Redukcja zużycia energii i zwiększenie efektywności energetycznej ma w tym względzie zasadnicze znaczenie, ponieważ energia jest wykorzystywana w całym łańcuchu dostaw. W związku z tym aspekty energetyczne powinny zostać należycie uwzględnione w standardach sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, w szczególności w odniesieniu do kwestii środowiskowych.

(43) Standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju powinny określać informacje, które jednostki powinny ujawniać, na temat czynników z zakresu polityki społecznej, w tym czynników pracowniczych oraz praw człowieka. Informacje takie powinny obejmować wpływ jednostek na obywateli, w tym na zdrowie ludzi. Ujawniane przez jednostki informacje dotyczące praw człowieka powinny w stosownych przypadkach obejmować informacje na temat pracy przymusowej w ich łańcuchu wartości. Standardy sprawozdawczości uwzględniające czynniki z zakresu polityki społecznej powinny określać informacje, które jednostki powinny ujawniać w odniesieniu do zasad Europejskiego filaru praw socjalnych, a które są istotne dla przedsiębiorstw, w tym równych szans dla wszystkich i warunków pracy. W przyjętym w marcu 2021 r. planie działania Europejskiego filaru praw socjalnych wzywa się do nałożenia na jednostki ostrzejszych wymogów w zakresie sprawozdawczości dotyczącej kwestii społecznych. Standardy sprawozdawczości powinny również określać informacje, które jednostki powinny ujawniać w odniesieniu do praw człowieka, podstawowych wolności, zasad i norm demokratycznych ustanowionych w Międzynarodowej karcie praw człowieka i innych podstawowych konwencjach ONZ dotyczących praw człowieka, Deklaracji Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej podstawowych zasad i praw w pracy, podstawowych konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy oraz Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

(44) Użytkownicy potrzebują informacji dotyczących czynników z zakresu ładu korporacyjnego. Czynniki z zakresu ładu korporacyjnego, które są najistotniejsze dla użytkowników, są wymienione w wiarygodnych ramach sprawozdawczości, takich jak Globalna Inicjatywa Sprawozdawcza, Grupa Zadaniowa ds. Ujawniania Informacji Finansowych Związanych z Klimatem, a także w wiarygodnych globalnych ramach, takich jak Globalne Zasady Ładu Korporacyjnego Międzynarodowej Sieci Ładu Korporacyjnego oraz zasady ładu korporacyjnego G20/OECD. Standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju powinny określać informacje, które jednostki powinny ujawniać, na temat czynników z zakresu ładu korporacyjnego. Informacje takie powinny obejmować rolę organów administrujących, zarządzających i nadzorujących danej jednostki w odniesieniu do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem, a także ich dostępu do wiedzy eksperckiej i umiejętności niezbędnych do pełnienia tej roli dzięki własnej wiedzy fachowej lub dzięki dostępowi do niezbędnej wiedzy fachowej, jak również informacje dotyczące działających w jednostce systemów kontroli wewnętrznej i zarządzania ryzykiem w odniesieniu do procesu sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

Użytkownicy potrzebują również informacji na temat kultury korporacyjnej jednostek i ich podejścia do etyki biznesu, które są uznanymi elementami wiarygodnych ram ładu korporacyjnego, takich jak Globalne Zasady Ładu Korporacyjnego Międzynarodowej Sieci Ładu Korporacyjnego, w tym informacji na temat przeciwdziałania korupcji i łapownictwu oraz na temat zaangażowania politycznego danej jednostki, łącznie z działalnością lobbingsową. Informacje na temat zarządzania jednostką oraz jakości relacji z klientami, dostawcami i społecznościami, na które działalność jednostki ma wpływ, pomagają użytkownikom zrozumieć ryzyka jednostki, a także jej wpływ na kwestie związane ze zrównoważonym rozwojem. Informacje na temat relacji z dostawcami obejmują praktyki płatnicze dotyczące daty lub terminu płatności, stopy procentowej odsetek za opóźnienia w płatnościach lub rekompensaty za koszty odzyskiwania należności, o których mowa w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE³⁹ w sprawie opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych. Każdego roku tysiące przedsiębiorstw, zwłaszcza MŚP, ponosi obciążenia administracyjne i finansowe z powodu opóźnień w płatnościach lub zupełnego ich braku. W ostatecznym rozrachunku opóźnienia w płatnościach prowadzą do niewypłacalności i upadłości, co ma destrukcyjny wpływ na całe łańcuchy wartości. Zwiększenie ilości informacji na temat praktyk płatniczych powinno umożliwić innym jednostkom identyfikację szybkich i rzetelnych płatników, wykrywanie nieuczciwych praktyk płatniczych, dostęp do informacji na temat przedsiębiorstw, z którymi prowadzą wymianę handlową, oraz negocjowanie bardziej sprawiedliwych warunków płatności.

- (45) W standardach sprawozdawczości należy promować bardziej zintegrowany obraz wszystkich informacji publikowanych przez jednostki w sprawozdaniu z działalności, aby zapewnić użytkownikom tych informacji lepsze zrozumienie rozwoju, wyników, sytuacji i wpływu jednostki. We wspomnianych standardach należy w razie potrzeby dokonać rozróżnienia między informacjami, które jednostki powinny ujawniać, sporządzając sprawozdania na poziomie jednostkowym, a informacjami, które jednostki powinny ujawniać, sporządzając sprawozdania na poziomie skonsolidowanym. Standardy te powinny również zawierać wytyczne dla jednostek dotyczące procesu identyfikacji informacji na temat zrównoważonego rozwoju, które należy włączyć do sprawozdania z działalności, gdyż jednostka powinna być zobowiązana do ujawniania wyłącznie informacji istotnych dla zrozumienia jej wpływu na kwestie związane ze zrównoważonym rozwojem, a także informacji istotnych dla zrozumienia, w jaki sposób kwestie związane ze zrównoważonym rozwojem wpływają na rozwój, wyniki i sytuację danej jednostki.

³⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych (Dz.U. L 48 z 23.2.2011, s. 1).

- (46) Jednostki działające w tym samym sektorze są często narażone na podobne ryzyka związane ze zrównoważonym rozwojem i często wywierają podobny wpływ na społeczeństwo i środowisko. Porównania między jednostkami z tego samego sektora są szczególnie cenne dla inwestorów i innych użytkowników informacji na temat zrównoważonego rozwoju. W standardach sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju przyjętych przez Komisję należy zatem określić zarówno informacje, które powinny ujawniać jednostki ze wszystkich sektorów, jak i informacje, które powinny ujawniać jednostki w zależności od sektora ich działalności. Ponadto w standardach należy również uwzględnić trudności, jakie mogą napotkać jednostki podczas gromadzenia informacji od uczestników całego odnośnego łańcucha wartości, w szczególności od dostawców będących MŚP oraz od dostawców z rynków i gospodarek wschodzących.
- (47) Aby terminowo zaspokoić potrzeby użytkowników w zakresie informacji, a w szczególności biorąc pod uwagę konieczność pilnego zaspokojenia potrzeb w zakresie informacji uczestników rynku finansowego podlegających wymogom określonym w aktach delegowanych przyjętych zgodnie z art. 4 ust. 6 i 7 rozporządzenia (UE) 2019/2088, Komisja powinna przyjąć pierwszy zestaw standardów sprawozdawczości do dnia 31 października 2022 r. W tym zestawie standardów sprawozdawczości należy określić informacje, które powinny ujawniać jednostki w odniesieniu do wszystkich obszarów sprawozdawczości i kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem, oraz informacje, które uczestnicy rynku finansowego muszą ujawniać zgodnie z obowiązkami ujawniania informacji określonymi w rozporządzeniu (UE) 2019/2088. Komisja powinna przyjąć drugi zestaw standardów sprawozdawczości najpóźniej do dnia 31 października 2023 r., określając informacje uzupełniające, które w razie potrzeby jednostki powinny ujawniać w odniesieniu do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem i obszarów sprawozdawczości, oraz informacje specyficzne dla sektora, w którym działa jednostka. Komisja powinna dokonywać przeglądu standardów, w tym standardów dla MŚP, co 3 lata w celu uwzględnienia istotnych zmian, w tym rozwoju standardów międzynarodowych.

(48) W dyrektywie 2013/34/UE nie wymaga się, aby sprawozdanie z działalności było przedstawiane w formacie cyfrowym, co utrudnia znalezienie i wykorzystanie zgłaszanych informacji. Użytkownicy informacji na temat zrównoważonego rozwoju coraz częściej oczekują, że informacje te będą możliwe do znalezienia i nadawać się do odczytu maszynowego w formatach cyfrowych. Transformacja cyfrowa stwarza możliwości bardziej efektywnego wykorzystania informacji i niesie ze sobą potencjał znacznych oszczędności kosztów zarówno dla użytkowników, jak i jednostek. Jednostki powinny być zatem zobowiązane do sporządzania swoich sprawozdań z działalności w formacie, o którym mowa w art. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/815⁴⁰, tj. w formacie XHTML, oraz do oznaczania informacji na temat zrównoważonego rozwoju, w tym ujawnień wymaganych na podstawie art. 8 rozporządzenia (UE) 2020/852, zgodnie z formatem, o którym mowa w tym rozporządzeniu delegowanym, gdy format ten zostanie już określony. Konieczne będzie opracowanie taksonomii cyfrowej na potrzeby unijnych standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, aby umożliwić oznaczanie zgłaszanych informacji zgodnie z tymi standardami. Wymogi te należy uwzględnić w pracach nad transformacją cyfrową zapowiedzianą przez Komisję w jej komunikacie pt. „Europejska strategia w zakresie danych”⁴¹ oraz w strategii dla UE w zakresie finansów cyfrowych⁴². Wymogi te uzupełniają również utworzenie europejskiego pojedynczego punktu dostępu do publicznych informacji przedsiębiorstw, jak przewidziano w planie działania na rzecz tworzenia unii rynków kapitałowych, w którym również uwzględniono potrzebę uporządkowanych danych.

⁴⁰ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/815 z dnia 17 grudnia 2018 r. uzupełniające dyrektywę 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących specyfikacji jednolitego elektronicznego formatu raportowania (Dz.U. L 143 z 29.5.2019, s. 1).

⁴¹ <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/european-strategy-data>

⁴² https://ec.europa.eu/info/publications/200924-digital-finance-proposals_en

- (49) Aby umożliwić włączenie zgłoszonych informacji na temat zrównoważonego rozwoju do europejskiego pojedynczego punktu dostępu, państwa członkowskie powinny zapewnić publikowanie przez jednostki, których papiery wartościowe nie są notowane na rynkach regulowanych, sprawozdań z działalności tych jednostek, w tym sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, w formacie elektronicznym określonym w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2018/815.
- (50) Art. 19a ust. 4 dyrektywy 2013/34/UE umożliwia państwom członkowskim zwolnienie jednostek z włączania do sprawozdania z działalności oświadczenia na temat informacji niefinansowych wymaganego zgodnie z art. 19a ust. 1. Państwa członkowskie mogą to uczynić, jeżeli dana jednostka sporządza odrębne sprawozdanie, które jest publikowane wraz ze sprawozdaniem z działalności zgodnie z art. 30 tej dyrektywy, lub jeżeli sprawozdanie to jest podawane do publicznej wiadomości w rozsądnym terminie, nieprzekraczającym sześciu miesięcy po dniu bilansowym, na stronie internetowej jednostki i odniesienie do niego znajduje się w sprawozdaniu z działalności. Taka sama możliwość istnieje w przypadku skonsolidowanego oświadczenia na temat informacji niefinansowych, o którym mowa w art. 29a ust. 4 dyrektywy 2013/34/UE. Z możliwości tej skorzystało dwadzieścia państw członkowskich. Możliwość publikacji odrębnego sprawozdania powoduje utrudnienia w dostępności informacji łączących kwestie finansowe i kwestie związane ze zrównoważonym rozwojem. Utrudnia ona również możliwość znalezienia i dostępność informacji dla użytkowników, zwłaszcza inwestorów, którzy są zainteresowani zarówno informacjami finansowymi, jak i informacjami na temat zrównoważonego rozwoju. Ewentualne różne terminy publikacji informacji finansowych i informacji na temat zrównoważonego rozwoju pogłębiają ten problem. Publikacja w odrębnym sprawozdaniu może również wywołać wrażenie, zarówno w wymiarze wewnętrznym, jak i zewnętrznym, że informacje na temat zrównoważonego rozwoju należą do kategorii informacji mniej istotnych, co może negatywnie wpłynąć na postrzeganą wiarygodność tych informacji. Jednostki powinny zatem podawać informacje na temat zrównoważonego rozwoju w wyraźnie identyfikowalnej odrębnej sekcji sprawozdania z działalności, a państwa członkowskie nie powinny mieć już możliwości zwalniania jednostek z obowiązku zamieszczania w sprawozdaniu z działalności informacji na temat kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem.

Obowiązek ten pomaga również sprecyzować rolę właściwych organów krajowych w nadzorze sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju w ramach sprawozdania z działalności zgodnie z dyrektywą 2004/109/WE. Ponadto jednostki zobowiązane do zgłaszania informacji na temat zrównoważonego rozwoju nie powinny być w żadnym wypadku zwolnione z obowiązku publikowania sprawozdania z działalności, ponieważ ważne jest zapewnienie publicznej dostępności informacji na temat zrównoważonego rozwoju.

- (51) Na podstawie art. 20 dyrektywy 2013/34/UE na jednostki, których papiery wartościowe są notowane na rynkach regulowanych, nałożono obowiązek zamieszczenia w sprawozdaniu z działalności oświadczenia o stosowaniu zasad ładu korporacyjnego, które musi zawierać m.in. opis polityki różnorodności stosowanej przez jednostkę do jej organów administrujących, zarządzających i nadzorujących. W art. 20 dyrektywy 2013/34/UE pozostawiono jednostkom elastyczność w zakresie decydowania o tym, jakie aspekty różnorodności są przedmiotem jej sprawozdań. Nie zobowiązano w nim jednoznacznie jednostek do zamieszczania informacji na temat jakiegokolwiek konkretnego aspektu różnorodności. W celu poczynienia postępu w kierunku bardziej zrównoważonego pod względem płci udziału w podejmowaniu decyzji gospodarczych konieczne jest zapewnienie, aby jednostki, których papiery wartościowe są notowane na rynkach regulowanych, zawsze składały sprawozdania na temat swojej polityki różnorodności płci i jej realizacji. Aby uniknąć niepotrzebnego obciążenia administracyjnego, jednostki te powinny jednak mieć możliwość zgłaszania niektórych informacji wymaganych na podstawie art. 20 dyrektywy 2013/34/UE wraz z innymi informacjami na temat zrównoważonego rozwoju. Jeżeli podejmą taką decyzję, oświadczenie o stosowaniu zasad ładu korporacyjnego musi zawierać odniesienie do sprawozdawczości jednostki w zakresie zrównoważonego rozwoju, a informacje zgodne z art. 20 dyrektywy 2013/34/UE powinny nadal podlegać wymogom dotyczącym atestacji w ramach oświadczenia o stosowaniu zasad ładu korporacyjnego.

- (52) W art. 33 dyrektywy 2013/34/UE na państwa członkowskie nałożono wymóg zapewnienia, aby członkowie organów administrujących, zarządzających i nadzorujących jednostki wspólnie odpowiadali za zapewnienie, by (skonsolidowane) roczne sprawozdania finansowe, (skonsolidowane) sprawozdania z działalności oraz (skonsolidowane) oświadczenie o stosowaniu zasad ładu korporacyjnego były sporządzane i ogłaszane zgodnie z wymogami tej dyrektywy. Tę wspólną odpowiedzialność należy rozszerzyć na wymogi dotyczące transformacji cyfrowej określone w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2019/815, na wymóg zgodności z unijnymi standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz na wymóg oznaczania sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.
- (53) W ramach zawodu związanego z atestacją rozróżnia się usługi atestacyjne dające ograniczoną i wystarczającą pewność. Konkluzję z usługi atestacyjnej dającej ograniczoną pewność zazwyczaj wyraża się w formie negatywnej, poprzez stwierdzenie, że biegły nie zidentyfikował żadnej kwestii, która pozwalałaby stwierdzić, że przedmiot został w istotny sposób zniekształcony. Biegły rewident przeprowadza mniej badań niż w przypadku usługi atestacyjnej dającej wystarczającą pewność. Ilość pracy w przypadku usługi atestacyjnej dającej ograniczoną pewność jest zatem mniejsza niż w przypadku atestacji dającej wystarczającą pewność. Nakład pracy w ramach usługi atestacyjnej dającej wystarczającą pewność obejmuje rozległe procedury, w tym rozważenie kontroli wewnętrznych jednostki prowadzącej sprawozdawczość oraz badanie bezpośrednie, a zatem jest znacznie większy niż w przypadku usługi atestacyjnej dającą ograniczoną pewność. Konkluzja z tego typu usługi jest zazwyczaj sformułowana w sposób pozytywny i zawiera opinię na temat oceny przedmiotu w oparciu o wcześniej zdefiniowane kryteria. W art. 19a ust. 5 i art. 29a ust. 5 dyrektywy 2013/34/UE na państwa członkowskie nałożono obowiązek zapewnienia sprawdzenia przez biegłego rewidenta lub firmę audytorską, czy przedstawiono oświadczenie na temat informacji niefinansowych lub odrębne sprawozdanie. Nie wymaga się, aby niezależny podmiot świadczący usługi atestacyjne weryfikował informacje, chociaż pozwala się państwom członkowskim wymagać takiej weryfikacji, jeżeli sobie tego życzą.

Brak wymogu atestacji w odniesieniu do sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, w przeciwieństwie do wymogu wykonania przez biegłego rewidenta usługi atestacyjnej dającej wystarczającą pewność w odniesieniu do sprawozdań finansowych, zagrażałby wiarygodności ujawnianych informacji na temat zrównoważonego rozwoju, a tym samym nie spełniałby potrzeb docelowych użytkowników tych informacji. Chociaż celem jest uzyskanie podobnego poziomu pewności w odniesieniu do sprawozdawczości finansowej i sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, brak wspólnie uzgodnionego standardu atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju stwarza ryzyko odmiennych interpretacji i oczekiwań co do tego, na czym miałyby polegać usługi atestacyjna dająca wystarczającą pewność w odniesieniu do różnych kategorii informacji na temat zrównoważonego rozwoju, zwłaszcza w odniesieniu do ujawniania informacji dotyczących przyszłości i informacji jakościowych. W związku z tym należy rozważyć progresywne podejście do zwiększenia poziomu pewności wymaganego w odniesieniu do informacji na temat zrównoważonego rozwoju, począwszy od nałożenia na biegłego rewidenta lub firmę audytorską obowiązku wyrażenia opinii na temat zgodności sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju z wymogami unijnymi na podstawie usługi atestacyjnej dającej ograniczoną pewność. Opinia ta powinna obejmować zgodność sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju z unijnymi standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, proces przeprowadzony przez jednostkę w celu identyfikacji informacji zgłaszanych zgodnie ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz zgodność z wymogiem oznaczania sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Biegły rewident powinien również ocenić, czy sprawozdawczość jednostki jest zgodna z wymogami sprawozdawczymi określonymi w art. 8 rozporządzenia (UE) 2020/852.

Aby zagwarantować jednolitą interpretację i jednolite oczekiwania co do tego, na czym polegałaby usługa atestacyjna dająca wystarczającą pewność, biegły rewident lub firma audytorska powinni być zobowiązani, aby na podstawie usługi atestacyjnej dającej wystarczającą pewność wyrazić opinię co do zgodności sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju z wymogami unijnymi, gdy Komisja przyjmie standardy atestacji dającej wystarczającą pewność w odniesieniu do sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju sześć lat po tym, jak wymogi w zakresie atestacji i sprawozdawczości zostały po raz pierwszy zastosowane. Stopniowe podejście od usługi atestacyjnej dającej ograniczoną pewność do takiej usługi dającej wystarczającą pewność pozwoliłoby również na stopniowy rozwój rynku usług atestacji informacji na temat zrównoważonego rozwoju oraz praktyk sprawozdawczych jednostek. Co więcej, takie progresywne podejście oznaczałoby, że koszty ponoszone przez jednostki prowadzące sprawozdawczość będą rosły stopniowo, z uwagi na to, że atestacja dająca wystarczającą pewność jest bardziej kosztowna niż atestacja dająca ograniczoną pewność. Jednostki podlegające wymogom sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju mogą podjąć decyzję o wydaniu opinii na temat ich sprawozdawczości w tym zakresie w oparciu o usługę atestacyjną dającą wystarczającą pewność, jeżeli sobie tego życzą, i w tym przypadku uznawałoby się, że spełniły one obowiązek uzyskania opinii na podstawie usługi atestacyjnej dającej ograniczoną pewność. Należy zauważyć, że opinia z atestacji dającej wystarczającą pewność co do informacji dotyczących przyszłości potwierdza jedynie, że informacje takie zostały przygotowane zgodnie z mającymi zastosowanie standardami.

(54) Biegli rewidenci lub firmy audytorskie weryfikują już sprawozdania finansowe i sprawozdanie z działalności. Atestacja sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju przez biegłych rewidentów lub firmy audytorskie pomogłaby zapewnić łączność i spójność informacji finansowych oraz informacji na temat zrównoważonego rozwoju, co jest szczególnie ważne dla użytkowników informacji na temat zrównoważonego rozwoju. Istnieje jednak ryzyko dalszej koncentracji rynku usług badań sprawozdań finansowych, co mogłoby zagrozić niezależności biegłych rewidentów i spowodować wzrost wynagrodzenia za badanie lub wynagrodzenia z tytułu zleceń atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Pożądane jest zatem zaoferowanie jednostkom szerszego wyboru niezależnych dostawców usług atestacyjnych do celów atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Państwa członkowskie powinny zatem mieć możliwość akredytowania niezależnych dostawców usług atestacyjnych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008⁴³ z myślą o wydawaniu opinii na temat sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, którą należy publikować wraz ze sprawozdaniem z działalności. Ponadto państwa członkowskie powinny mieć możliwość zezwolenia biegłemu rewidentowi innemu niż biegły rewident lub biegli rewidenci przeprowadzający badanie ustawowe sprawozdań finansowych na wyrażenie opinii na temat sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Co więcej, jeżeli państwa członkowskie pozwalają niezależnym dostawcom usług atestacyjnych na przeprowadzanie atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, powinny one jednocześnie zezwalać biegłemu rewidentowi innemu niż biegły rewident lub biegli rewidenci przeprowadzający badanie ustawowe sprawozdań finansowych na wyrażenie opinii na temat sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju

⁴³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiające wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 30).

Państwa członkowskie powinny określić wymogi zapewniające jakość usługi atestacyjnej wykonywanej przez niezależnych dostawców usług atestacyjnych oraz spójne wyniki atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. W związku z tym wszyscy niezależni dostawcy usług atestacyjnych powinni podlegać wymogom równoważnym wymogom określonym w dyrektywie 2006/43/WE w odniesieniu do atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, przy jednoczesnym dostosowaniu tych wymogów do specyfiki niezależnych dostawców usług atestacyjnych, którzy nie przeprowadzają badań ustawowych. W szczególności państwa członkowskie powinny określić równoważne wymogi w odniesieniu do szkoleń i egzaminów, kształcenia ustawicznego, systemów zapewniania jakości, etyki zawodowej, niezależności, obiektywizmu, poufności i tajemnicy zawodowej, wyboru i zwalniania, organizacji pracy niezależnych dostawców usług atestacyjnych, a także dochodzeń i kar oraz nieprawidłowości w sprawozdawczości. Zagwarantuje to także równe warunki działania dla wszystkich osób i firm, którym państwa członkowskie zezwoliły na wydawanie opinii na temat atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, w tym dla biegłych rewidentów. Jeżeli jednostka ubiega się o opinię na temat swojej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju od akredytowanego niezależnego dostawcy usług atestacyjnych innego niż biegły rewident, nie powinna dodatkowo zwracać się o taką opinię do biegłego rewidenta. Niezależni dostawcy usług atestacyjnych, którzy zostali już akredytowani przez państwo członkowskie do celów atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, powinni nadal mieć możliwość wykonywania usług atestacyjnych w odniesieniu do sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Podobnie państwa członkowskie powinny zapewnić, aby niezależni dostawcy usług atestacyjnych, którzy na dzień rozpoczęcia stosowania nowych wymogów dotyczących szkoleń i egzaminów są w trakcie przechodzenia procesu akredytacji, nie podlegali tym nowym wymogom akredytacyjnym, pod warunkiem że ukończą ten proces w ciągu następnych dwóch lat. Państwa członkowskie powinny jednak zapewnić, by wszyscy niezależni dostawcy usług atestacyjnych akredytowani przez państwo członkowskie do celów atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju przed upływem dwóch lat od rozpoczęcia stosowania nowych wymogów akredytacyjnych zdobyli niezbędną wiedzę dotyczącą sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju i atestacji takiej sprawozdawczości poprzez ustawiczne kształcenie zawodowe.

- (55) W dyrektywie 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁴⁴ określono zasady dotyczące badania ustawowego rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych. Konieczne jest zapewnienie stosowania spójnych zasad w odniesieniu do badania sprawozdań finansowych i atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju przez biegłego rewidenta. Dyrektywa 2006/43/WE powinna mieć zastosowanie w przypadku, gdy opinia na temat sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju jest wydawana przez biegłego rewidenta lub firmę audytorską.
- (56) Zasady dotyczące zatwierdzania i uznawania biegłych rewidentów i firm audytorskich powinny uwzględniać dodatkową kwalifikację biegłych rewidentów do celów atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Państwa członkowskie powinny zapewniać, aby biegli rewidenci, którzy chcą kwalifikować się do celów atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju posiadali niezbędny poziom wiedzy teoretycznej w zakresie przedmiotów istotnych z punktu widzenia atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz zdolność zastosowania takiej wiedzy w praktyce. Biegli rewidenci, którzy zostali już zatwierdzeni lub uznani przez państwo członkowskie, powinni jednak nadal mieć prawo do świadczenia usług atestacyjnych w odniesieniu do sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Podobnie państwa członkowskie powinny zapewnić, by osoby fizyczne, które są trakcie przechodzenia procesu zatwierdzania na dzień rozpoczęcia stosowania tych nowych wymogów dotyczących atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, nie podlegały tym wymogom, pod warunkiem że ukończą ten proces w ciągu następujących dwóch lat. Państwa członkowskie powinny jednak zapewnić, by biegli rewidenci zatwierdzeni przed upływem dwóch lat od rozpoczęcia stosowania nowych wymogów, chcący wykonywać usługi atestacyjne dotyczące sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, zdobyli niezbędną wiedzę dotyczącą sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju i atestacji takiej sprawozdawczości poprzez ustawiczne kształcenie zawodowe. Osoby fizyczne, które zdecydują się na zatwierdzenie jako biegli rewidenci wyłącznie do celów badania finansowego, mogą w późniejszym terminie ubiegać się o zakwalifikowanie do celów atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

⁴⁴ Dyrektywa 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie ustawowych badań rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych, zmieniająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG oraz uchylająca dyrektywę Rady 84/253/EWG (Dz.U. L 157 z 9.6.2006, s. 87).

W tym celu osoby te powinny spełnić niezbędne wymogi określone przez państwa członkowskie po to, by zapewnić, aby biegli rewidenci, którzy chcą kwalifikować się do celów atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju posiadali niezbędny poziom wiedzy teoretycznej w zakresie przedmiotów istotnych z punktu widzenia atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz zdolność zastosowania takiej wiedzy w praktyce. W związku z tym osoby te powinny w tym momencie mieć ukończone wymagane ośmiomiesięczne szkolenie praktyczne w dziedzinie atestacji rocznej i skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju lub innych usług związanych ze zrównoważonym rozwojem.

- (57) Należy zapewnić spójność wymogów nałożonych na biegłych rewidentów w odniesieniu do ich pracy w zakresie badania ustawowego i atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Należy zatem określić, że powinien istnieć co najmniej jeden kluczowy partner w zakresie zrównoważonego rozwoju, który bierze czynny udział w przeprowadzaniu atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Przy przeprowadzaniu atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju biegli rewidenci powinni być zobowiązani do poświęcania wystarczająco dużo czasu na dane zlecenie i przeznaczania dostatecznych zasobów w celu właściwego wypełnienia swoich obowiązków. Ponadto w dokumentacji klienta należy określić wynagrodzenie pobrane z tytułu atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju; należy również utworzyć zbiór dokumentacji z atestacji w celu umieszczenia informacji związanych z atestacją sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. W przypadku gdy ten sam biegły rewident przeprowadza badanie ustawowe rocznych sprawozdań finansowych i atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, zbiór dokumentacji z atestacji można umieścić w zbiorze dokumentacji z badania ustawowego. Wymogi nałożone na biegłych rewidentów w odniesieniu do atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju powinny jednak mieć zastosowanie wyłącznie do biegłych rewidentów, którzy przeprowadzają atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.
- (58) Na podstawie art. 25 dyrektywy 2006/43/WE państwa członkowskie zobowiązano do wprowadzenia stosownych przepisów w celu uniknięcia sytuacji, w której na wynagrodzenie za badanie ustawowe miałyby wpływ świadczenie dodatkowych usług na rzecz badanej jednostki lub miałyby ono w jakiegokolwiek mierze charakter warunkowy. Zgodnie z art. 21–24 tej dyrektywy od państw członkowskich wymaga się również zapewnienia, aby biegli rewidenci przeprowadzający badania ustawowe przestrzegali zasad etyki zawodowej, niezależności, obiektywizmu, poufności i tajemnicy zawodowej. Dla zachowania spójności zasady te należy rozszerzyć na pracę wykonywaną przez biegłych rewidentów w ramach atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

- (59) Aby zapewnić jednolite praktyki atestacji oraz wysoką jakość atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju w całej Unii, Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjmowania standardów atestacji w zakresie zrównoważonego rozwoju w drodze aktów delegowanych. Państwa członkowskie powinny mieć możliwość stosowania krajowych standardów, procedur lub wymogów dotyczących atestacji, dopóki Komisja nie przyjmie standardu atestacji obejmującego tę samą kwestię. We wspomnianych standardach atestacji należy określić procedury, które powinien przeprowadzić biegły rewident, aby wyciągnąć wnioski na temat atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Z myślą o ułatwieniu harmonizacji atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju we wszystkich państwach członkowskich, zachęca się KEONA do przyjęcia niewiążących wytycznych w celu określenia procedur, które należy przeprowadzić przy wydawaniu opinii na temat sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju do czasu przyjęcia przez Komisję standardu atestacji obejmującego ten sam przedmiot.
- (60) W art. 27 dyrektywy 2006/43/WE określono zasady dotyczące badania ustawowego grupy jednostek. Podobne zasady należy ustanowić w odniesieniu do atestacji skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.
- (61) W art. 28 dyrektywy 2006/43/WE na biegłych rewidentów lub firmy audytorskie nałożono wymóg przedstawiania wyników badania ustawowego w sprawozdaniu z badania. Podobne zasady należy ustanowić w odniesieniu do atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Wyniki zlecenia należy przedstawić w sprawozdaniu z atestacji. W przypadku gdy ten sam biegły rewident przeprowadza badanie ustawowe rocznych sprawozdań finansowych i atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, informacje na temat zlecenia dotyczącego atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju można przedstawić w sprawozdaniu z badania.

- (62) W art. 29 dyrektywy 2006/43/WE państwa członkowskie zobowiązano do ustanowienia systemu kontroli zapewnienia jakości biegłych rewidentów i firm audytorskich. W celu zagwarantowania, aby kontrole zapewnienia jakości odbywały się również w odniesieniu do atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz aby osoby przeprowadzające kontrole zapewnienia jakości posiadały odpowiednie wykształcenie zawodowe i stosowne doświadczenie w kwestii atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, wspomniany wymóg ustanowienia systemu kontroli zapewniania jakości należy rozszerzyć na atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. W ramach rozwiązania przejściowego, do dnia 31 grudnia 2025 r., osoby wykonujące kontrole zapewnienia jakości związane z atestacją sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju powinny być zwolnione z wymogu posiadania odpowiedniego doświadczenia w dziedzinie atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju i sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju lub innych usług związanych ze zrównoważonym rozwojem.
- (63) W rozdziale VII dyrektywy 2006/43/WE państwa członkowskie zobowiązano do wprowadzenia systemu dochodzeń i kar wobec biegłych rewidentów i firm audytorskich przeprowadzających badania ustawowe. W rozdziale VIII tej dyrektywy państwa członkowskie zobowiązano do zorganizowania skutecznego systemu nadzoru publicznego oraz do zapewnienia, aby rozwiązania regulacyjne w zakresie systemów nadzoru publicznego zezwalały na skuteczną współpracę na szczeblu unijnym w odniesieniu do działań nadzorczych państw członkowskich. Wymogi te należy rozszerzyć na biegłych rewidentów i firmy audytorskie wykonujące usługi atestacyjne w odniesieniu do sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, aby zapewnić spójność ram dochodzeń, kar i nadzoru ustanowionych w odniesieniu do pracy biegłego rewidenta obejmującej badanie ustawowe i atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

- (64) Art. 37 i 38 dyrektywy 2006/43/WE zawierają przepisy dotyczące wyboru i zwalniania biegłych rewidentów i firm audytorskich przeprowadzających badania ustawowe. Przepisy te należy rozszerzyć na atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, aby zapewnić spójność przepisów nałożonych na biegłych rewidentów w odniesieniu do ich pracy obejmującej badania ustawowe i atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.
- (65) W art. 39 dyrektywy 2006/43/WE na państwa członkowskie nałożono wymóg zapewnienia, aby każda jednostka interesu publicznego posiadała komitet ds. audytu, oraz określono jego zadania w odniesieniu do badania ustawowego. Komitetowi ds. audytu należy powierzyć określone zadania w odniesieniu do atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Zadania te powinny obejmować obowiązek poinformowania organu administracyjnego lub nadzorczego badanej jednostki o wynikach atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz wyjaśnienia, w jaki sposób komitet ds. audytu przyczynił się do rzetelności sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju i jaka była rola komitetu ds. audytu w tym procesie. Państwa członkowskie powinny móc zezwolić na to, aby funkcje przypisane komitetowi ds. audytu w dziedzinie sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju i atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju były wykonywane przez organ administracyjny lub nadzorczy jako całość lub przez specjalny organ ustanowiony przez organ administracyjny lub nadzorczy.
- (66) Art. 45 dyrektywy 2006/43/WE zawiera wymogi dotyczące rejestracji biegłych rewidentów i jednostek audytorskich z państwa trzeciego oraz nadzoru nad nimi. Aby zapewnić istnienie spójnych ram w stosunku do pracy biegłych rewidentów zarówno w odniesieniu do badania ustawowego, jak i atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, konieczne jest rozszerzenie tych wymogów na atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

(67) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 537/2014⁴⁵ ma zastosowanie do biegłych rewidentów i firm audytorskich przeprowadzających badania ustawowe jednostek interesu publicznego. Aby zapewnić niezależność biegłego rewidenta podczas przeprowadzania badania ustawowego, rozporządzenie to ustanawia limit wynagrodzenia z tytułu innych usług, które ten rewident może uzyskać. Należy wyjaśnić, że atestacja sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju nie powinna być brana pod uwagę przy obliczaniu tego limitu. Ponadto art. 5 powyższego rozporządzenia zabrania świadczenia niektórych usług niebędących badaniem sprawozdań finansowych w pewnych okresach czasu, kiedy biegły rewident przeprowadza badanie finansowe. Usługi związane z przygotowaniem sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, w tym wszelkie usługi konsultingowe, również należy uznać za usługi zabronione w okresie przewidzianym w rozporządzeniu. Zakazy te powinny mieć zastosowanie we wszystkich przypadkach, w których biegły rewident przeprowadza badanie ustawowe sprawozdań finansowych. W celu zapewnienia niezależności biegłego rewidenta należy również zabronić niektórych usług niebędących badaniem sprawozdań finansowych, gdy dany rewident wykonuje atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Art. 7 rozporządzenia (UE) nr 537/2014 zobowiązuje biegłych rewidentów do zgłaszania nieprawidłowości badanej jednostce i, w pewnych okolicznościach, organom wyznaczonym przez państwa członkowskie jako właściwe do badania takich nieprawidłowości. Obowiązki te należy rozszerzyć, stosownie do przypadku, na biegłych rewidentów i firmy audytorskie w odniesieniu do ich prac dotyczących atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju jednostek interesu publicznego.

⁴⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 537/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie szczegółowych wymogów dotyczących ustawowych badań sprawozdań finansowych jednostek interesu publicznego, uchylające decyzję Komisji 2005/909/WE (Dz.U. L 158 z 27.5.2014, s. 77).

(70) W art. 24 dyrektywy 2004/109/WE krajowym organom nadzorczym powierzono zadanie egzekwowania przestrzegania wymogów w zakresie sprawozdawczości przedsiębiorstw przez jednostki, których papiery wartościowe są notowane na rynkach regulowanych. W art. 4 tej dyrektywy określono treść rocznych raportów finansowych, ale brakuje w nim wyraźnego odniesienia do art. 19a i 29a dyrektywy 2013/34/UE, w których wymaga się sporządzenia (skonsolidowanego) oświadczenia na temat informacji niefinansowych. Oznacza to, że właściwe organy krajowe niektórych państw członkowskich nie posiadają uprawnień do nadzorowania wspomnianych oświadczeń na temat informacji niefinansowych, zwłaszcza w przypadku gdy oświadczenia te publikuje się w odrębnym raporcie, poza rocznym raportem finansowym, na co mogą obecnie zezwalać państwa członkowskie. Konieczne jest zatem wprowadzenie do art. 4 ust. 5 dyrektywy 2004/109/WE odniesienia do sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Ponadto konieczne jest wprowadzenie wymogu, aby osoby odpowiedzialne w obrębie emitenta potwierdziły w rocznym raporcie finansowym, że według ich najlepszej wiedzy sprawozdanie z działalności sporządzono zgodnie ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Co więcej, z uwagi na nowatorski charakter tych wymogów sprawozdawczych, Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych powinien wydać wytyczne dla właściwych organów krajowych z myślą o propagowaniu zbieżnego nadzoru nad sprawozdawczością w zakresie zrównoważonego rozwoju prowadzoną przez emitentów podlegających dyrektywie 2004/109/WE. Wytyczne te powinny mieć zastosowanie wyłącznie do nadzoru nad jednostkami, których papiery wartościowe są notowane na rynkach regulowanych.

- (71) Zachęca się państwa członkowskie do przeprowadzenia oceny skutków aktu transponującego dla MŚP celem zapewnienia, aby nie poniosły one nieproporcjonalnych konsekwencji, przy czym szczególną uwagę należy zwrócić na mikroprzedsiębiorstwa oraz obciążenie administracyjne, oraz do opublikowania wyników takiej oceny. Państwa członkowskie powinny rozważyć wprowadzenie środków wspierających MŚP w stosowaniu dobrowolnych uproszczonych standardów sprawozdawczości.
- (72) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2013/34/UE, dyrektywę 2004/109/WE, dyrektywę 2006/43/WE oraz rozporządzenie (UE) nr 537/2014,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zmiany w dyrektywie 2013/34/UE

W dyrektywie 2013/34/UE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 dodaje się następujące ust. 3 i 3a:

„3. Środki koordynacyjne określone w art. 19a, 29a, 29d, 30 i 33, art. 34 ust. 1 akapit drugi lit. aa), art. 34 ust. 2 i 3 oraz art. 51 niniejszej dyrektywy stosuje się również do przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do następujących jednostek, niezależnie od ich formy prawnej, pod warunkiem że są one dużymi jednostkami lub małymi i średnimi jednostkami będącymi jednostkami, o których mowa w art. 2 pkt 1) lit. a) niniejszej dyrektywy:

- a) zakładów ubezpieczeń w rozumieniu art. 2 ust. 1 dyrektywy Rady 91/674/EWG⁴⁶;
- b) instytucji kredytowych w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013⁴⁷.

Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o niezastosowaniu środków koordynacyjnych, o których mowa w akapicie pierwszym, w odniesieniu do jednostek wymienionych w art. 2 ust. 5 pkt 2–23 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE⁴⁸.

⁴⁶ Dyrektywa Rady 91/674/EWG z dnia 19 grudnia 1991 r. w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych zakładów ubezpieczeń (Dz.U. L 374 z 31.12.1991, s. 7).

⁴⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

⁴⁸ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

3a. Środki koordynacyjne określone w art. 19a, 29a i 29d nie mają zastosowania do produktów finansowych, o których mowa w art. 2 pkt 12 lit. b) i f) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2088, pod warunkiem że produkt finansowy nie jest zarządzany samodzielnie.”;

2) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) »przychody netto ze sprzedaży« oznaczają kwoty pochodzące ze sprzedaży produktów oraz świadczenia usług po odliczeniu rabatów i podatku od wartości dodanej oraz innych podatków bezpośrednio związanych z obrotem; dla instytucji kredytowych, o których mowa w art. 1 ust. 3 lit. b) niniejszej dyrektywy, »przychody netto ze sprzedaży« definiuje się zgodnie z art. 43 ust. 2 lit. c) dyrektywy Rady 1986/635; dla zakładów ubezpieczeń, o których mowa w art. 1 ust. 3 lit. a) niniejszej dyrektywy, »przychody netto ze sprzedaży« definiuje się zgodnie z art. 35 dyrektywy Rady 1991/674;”;

b) dodaje się następujące punkty 17)–20):

„17) »kwestie związane ze zrównoważonym rozwojem« oznaczają prawa środowiskowe i społeczne oraz prawa człowieka i czynniki z zakresu ładu korporacyjnego, w tym czynniki zrównoważonego rozwoju zgodnie z definicją w art. 2 pkt 24) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2088⁴⁹;

18) »sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju« oznacza zgłaszanie informacji dotyczących kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem zgodnie z art. 19a, 29a i 29d niniejszej dyrektywy;

⁴⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2088 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych (Dz.U. L 317 z 9.12.2019, s. 1).

- 19) »kluczowe zasoby niematerialne i prawne« oznaczają zasoby niemające postaci fizycznej, od których zasadniczo zależy model biznesowy jednostki i które stanowią źródło tworzenia wartości jednostki;
- 20) »niezależny dostawca usług atestacyjnych« oznacza jednostkę oceniającą zgodność, akredytowaną zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008^{50*5} w odniesieniu do określonych czynności z zakresu oceny zgodności, o których mowa w art. 34 ust. 1 akapit drugi lit. aa) niniejszej dyrektywy.”;

2a) w art. 19 dodaje się następujący akapit:

„Duże jednostki, o których mowa w art. 3 ust. 4, oraz małe i średnie jednostki zdefiniowane w art. 3 ust. 2 i 3, będące jednostkami, o których mowa w art. 2 pkt 1) lit. a), zgłaszają informacje na temat kluczowych zasobów niematerialnych i prawnych, od których zasadniczo zależy model biznesowy jednostki, i wyjaśniają tę zależność oraz sposób, w jaki zasoby te stanowią źródło tworzenia wartości przez jednostkę.”;

3) art. 19a otrzymuje brzmienie:

⁵⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiające wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 30).

Sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju

1. Duże jednostki, o których mowa w art. 3 ust. 4, oraz małe i średnie jednostki zdefiniowane w art. 3 ust. 2 i 3, będące jednostkami, o których mowa w art. 2 pkt 1) lit. a), i niebędące mikrojednostkami zdefiniowanymi w art. 3 ust. 1, włączają do sprawozdania z działalności informacje niezbędne do zrozumienia wpływu jednostki na kwestie związane ze zrównoważonym rozwojem oraz informacje niezbędne do zrozumienia, w jaki sposób kwestie związane ze zrównoważonym rozwojem wpływają na rozwój, wyniki i sytuację jednostki.

Informacje te muszą być wyraźnie identyfikowalne w sprawozdaniu z działalności dzięki umieszczeniu ich w odrębnej sekcji tego sprawozdania.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, zawierają w szczególności:
 - a) krótki opis modelu biznesowego i strategii biznesowej jednostki, w tym:
 - (i) odporność modelu biznesowego i strategii biznesowej jednostki na ryzyka odnoszące się do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem;
 - (ii) możliwości otwierające się przed jednostką w związku z kwestiami związanymi ze zrównoważonym rozwojem;
 - (iii) plany jednostki służące zapewnieniu, aby model biznesowy i strategia biznesowa jednostki uwzględniały przejście na zrównoważoną gospodarkę i ograniczenie globalnego ocieplenia do 1,5°C, zgodnie z porozumieniem paryskim;
 - (iv) informacje na temat tego, w jaki sposób w modelu biznesowym i strategii biznesowej jednostki uwzględniono interesy zainteresowanych stron danej jednostki, oraz wpływ jednostki na kwestie związane ze zrównoważonym rozwojem;

- (v) informacje na temat sposobu wdrożenia strategii jednostki w odniesieniu do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem;
- b) opis ustanowionych przez jednostkę celów dotyczących kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem oraz postępów poczynionych przez jednostkę na rzecz osiągnięcia tych celów;
- c) opis roli organów administrujących, zarządzających i nadzorujących w odniesieniu do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem;
- d) opis polityk jednostki w odniesieniu do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem;
- e) opis:
 - (i) procesu należytej staranności wdrożonego przez jednostkę w odniesieniu do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem;
 - (ii) najważniejszych rzeczywistych lub potencjalnych niekorzystnych skutków związanych z łańcuchem wartości jednostki, w tym jej własnych operacji, produktów i usług, relacji biznesowych i jej łańcucha dostaw;
 - (iii) wszelkich działań podjętych przez jednostkę w celu zapobiegania rzeczywistym lub potencjalnym niekorzystnym skutkom lub w celu łagodzenia lub niwelowania takich skutków oraz wyniku tych działań;
- f) opis podstawowych ryzyk dla jednostki w odniesieniu do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem, obejmujący główne rodzaje zależności jednostki od takich kwestii, oraz sposobu zarządzania przez jednostkę tymi ryzykami;
- g) wskaźniki istotne w odniesieniu do ujawnionych informacji, o których mowa w lit. a)–f).

Jednostki zgłaszają proces przeprowadzony w celu identyfikacji informacji włączonych do sprawozdania z działalności zgodnie z ust. 1 oraz uwzględniają w tym procesie perspektywę krótko-, średnio- i długoterminową.

3. W stosownych przypadkach w informacjach, o których mowa w ust. 1 i 2, ujmuje się informacje na temat łańcucha wartości jednostki, w tym jej własnych operacji, produktów i usług, relacji biznesowych i jej łańcucha dostaw.

W stosownych przypadkach w informacjach, o których mowa w ust. 1 i 2, ujmuje się również odniesienia do innych informacji zawartych w sprawozdaniu z działalności zgodnie z art. 19 oraz dodatkowe objaśnienia dotyczące tych informacji, a także kwoty zgłoszone w rocznym sprawozdaniu finansowym.

Państwa członkowskie mogą pozwolić na pominięcie, w wyjątkowych przypadkach, informacji dotyczących oczekiwanych wydarzeń lub spraw będących przedmiotem toczących się negocjacji, jeżeli – zgodnie z należycie uzasadnioną opinią członków organów administrujących, zarządzających i nadzorujących, którzy działają w ramach kompetencji przypisanych im na mocy prawa krajowego i na których spoczywa wspólna odpowiedzialność za tę opinię – ujawnienie takich informacji miałooby poważnie szkodliwy wpływ na sytuację handlową jednostki, pod warunkiem że takie pominięcie nie uniemożliwia prawidłowego i obiektywnego zrozumienia rozwoju, wyników i sytuacji jednostki oraz wpływu jej działalności.

4. Jednostki przedkładają informacje, o których mowa w ust. 1–3, zgodnie ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, o których mowa w art. 29b.
5. Na zasadzie odstępstwa od art. 19a ust. 2–4 i bez uszczerbku dla ust. 7 i 7a, małe i średnie jednostki, o których mowa w ust. 1, małe i niezłożone instytucje zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 145) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, a także wewnętrzne zakłady ubezpieczeń zdefiniowane w art. 13 pkt 2 dyrektywy 2009/138/WE oraz wewnętrzne zakłady reasekuracji zdefiniowane w art. 13 pkt 5 dyrektywy 2009/138/WE mogą ograniczyć swoją sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju do następujących informacji:

- a) krótki opis modelu biznesowego i strategii biznesowej jednostki;
- b) opis polityk jednostki w odniesieniu do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem;
- c) najważniejsze rzeczywiste lub potencjalne niekorzystne skutki w odniesieniu do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem oraz wszelkie działania podjęte w celu zapobiegania takim rzeczywistym lub potencjalnym niekorzystnym skutkom lub w celu ich łagodzenia lub niwelowania;
- d) najważniejsze ryzyka dla jednostki dotyczące kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem oraz sposób zarządzania tymi ryzykami przez jednostkę;
- e) kluczowe wskaźniki niezbędne w odniesieniu do ujawnionych informacji, o których mowa w lit. a)–d).

Małe i średnie jednostki, małe i niezłóżone instytucje oraz wewnętrzne zakłady ubezpieczeń i reasekuracji, które korzystają z tego odstępstwa, prowadzą sprawozdawczość zgodnie ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju dla małych i średnich jednostek, o których to standardach mowa w art. 29c.

- 6. Jednostki spełniające wymogi ustanowione w ust. 1–4 i jednostki korzystające z odstępstwa określonego w ust. 5 uznaje się za spełniające wymóg ustanowiony w art. 19 ust. 1 akapit trzeci.

7. Jednostka („jednostka zależna objęta zwolnieniem”) będąca jednostką zależną jest zwolniona z obowiązków określonych w ust. 1–4, o ile jednostka ta i jej jednostki zależne objęte są skonsolidowanym sprawozdaniem z działalności jednostki dominującej, sporządzanym zgodnie z art. 29 i 29a. Jednostka będąca jednostką zależną jednostki dominującej mającej siedzibę w państwie trzecim jest również zwolniona z obowiązków określonych w ust. 1–4, w przypadku gdy ta jednostka i jej jednostki zależne ujęte są w skonsolidowanym sprawozdaniu z działalności tej jednostki dominującej i gdy skonsolidowana sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju sporządzana jest w sposób równoważny ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju przyjętymi na podstawie art. 29b niniejszej dyrektywy, określonymi zgodnie z odpowiednimi środkami przyjętymi na podstawie art. 23 ust. 4 akapit pierwszy ppkt (i) oraz art. 23 ust. 4 akapit czwarty dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/109/WE⁵¹.

Zwolnienie ustanowione w akapicie pierwszym podlega następującym warunkom:

- (i) sprawozdanie z działalności jednostki zależnej objętej zwolnieniem zawiera wszystkie następujące informacje:
 - a) nazwę i siedzibę statutową jednostki dominującej, która przedkłada informacje na szczeblu grupy zgodnie z art. 29 i 29a niniejszej dyrektywy lub w sposób równoważny ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju przyjętymi na podstawie art. 29b niniejszej dyrektywy, określonymi zgodnie ze środkami przyjętymi na podstawie art. 23 ust. 4 akapit pierwszy ppkt (i) oraz art. 23 ust. 4 akapit czwarty dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/109/WE;

⁵¹ Dyrektywa 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym oraz zmieniająca dyrektywę 2001/34/WE (Dz.U. L 390 z 31.12.2004, s. 38).

- b) linki internetowe do skonsolidowanego sprawozdania z działalności jednostki dominującej, o którym mowa w akapicie pierwszym, oraz do opinii, o której mowa w art. 34 ust. 1 akapit drugi lit. aa) niniejszej dyrektywy, lub opinii, o której mowa w ppkt (ii) niniejszego akapitu;
 - c) stwierdzenie, że jednostka jest zwolniona z obowiązków określonych w ust. 1–4 niniejszego artykułu;
- (ii) Jeżeli jednostka dominująca, o której mowa w akapicie pierwszym, ma siedzibę w państwie trzecim, jej skonsolidowane sprawozdanie z działalności i opinia na podstawie usługi atestacyjnej dającej ograniczoną pewność wydana przez co najmniej jedną osobę lub firmę upoważnione do wydania opinii na temat atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju na mocy prawa krajowego, któremu podlega jednostka, która sporządziła skonsolidowane sprawozdanie z działalności, są publikowane zgodnie z art. 30, w sposób przewidziany prawem państwa członkowskiego, któremu podlega jednostka dominująca objęta zwolnieniem.

Państwo członkowskie, któremu podlega jednostka zależna objęta zwolnieniem, może wymagać, aby skonsolidowane sprawozdanie z działalności jednostki dominującej było publikowane w języku, który akceptuje, oraz aby wszelkie niezbędne tłumaczenia na te języki były poświadczone.

Jednostki zwolnione z obowiązku sporządzania sprawozdania z działalności zgodnie z art. 37 niniejszej dyrektywy, nie muszą przekazywać informacji określonych w akapicie drugim ppkt (i) lit. a), b) i c), pod warunkiem że publikują skonsolidowane sprawozdanie z działalności, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 37 niniejszej dyrektywy.

Do celów akapitu pierwszego i w przypadkach gdy zastosowanie ma art. 10 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, instytucje kredytowe, o których mowa w art. 1 ust. 3 lit. b) niniejszej dyrektywy i które są trwale powiązane z organem centralnym sprawującym nad nimi nadzór na warunkach określonych w tym samym artykule, traktuje się jako jednostki zależne organu centralnego.

Do celów akapitu pierwszego zakłady ubezpieczeń, o których mowa w art. 1 ust. 3 lit.

a) niniejszej dyrektywy, będące częścią grupy na podstawie powiązania, o którym mowa w art. 212 ust. 1 lit. c) ppkt (ii) dyrektywy 2009/138/WE, która podlega nadzorowi na poziomie grupy zgodnie z art. 213 ust. 2 lit. a), b) i c) tej dyrektywy, traktuje się jako jednostki zależne jednostki dominującej tej grupy.

- 7a. Zwolnienie ustanowione w ust. 7 ma również zastosowanie do jednostek interesu publicznego podlegających wymogom niniejszego artykułu.”;

[przeniesiono do rozdziału 6a jako art. 29b, 29c i do rozdziału 6b jako art. 29d]

5) w art. 20 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

- a) lit. g) otrzymuje brzmienie:

„g) opis polityki różnorodności stosowanej do organów administrujących, zarządzających i nadzorujących jednostki w odniesieniu do płci i innych aspektów, takich jak wiek lub wykształcenie i doświadczenie zawodowe, celów tej polityki różnorodności, sposobu jej realizacji oraz rezultatów w danym okresie sprawozdawczym. Jeżeli nie stosuje się takiej polityki, oświadczenie zawiera wyjaśnienie takiego stanu rzeczy.”;

b) dodaje się następujący akapit:

„Jednostki podlegające art. 19a mogą spełnić obowiązek określony w akapicie pierwszym lit. g) niniejszego artykułu poprzez włączenie informacji wymaganych na podstawie tej litery do swojej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz umieszczenie stosownego odniesienia w oświadczeniu o stosowaniu zasad ładu korporacyjnego.”;

6) w art. 23 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) skonsolidowane sprawozdanie finansowe, o którym mowa w lit. a), i skonsolidowane sprawozdanie z działalności grupy kapitałowej wyższego szczebla są sporządzane przez jednostkę dominującą tej grupy zgodnie z przepisami prawa państwa członkowskiego, którym podlega ta jednostka dominująca, stosownie do przepisów niniejszej dyrektywy, z wyjątkiem wymogów określonych w art. 29a, lub stosownie do międzynarodowych standardów rachunkowości przyjętych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002;”;

b) ust. 8 lit. b) ppkt (i) otrzymuje brzmienie:

„(i) zgodnie z niniejszą dyrektywą, z wyjątkiem wymogów określonych w art. 29a;”;

c) ust. 8 lit. b) ppkt (iii) otrzymuje brzmienie:

„(iii) w sposób równoważny ze skonsolidowanymi sprawozdaniami finansowymi i skonsolidowanymi sprawozdaniami z działalności sporządzonymi zgodnie z niniejszą dyrektywą, z wyjątkiem wymogów określonych w art. 29a, lub”;

7) art. 29a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 29a

Skonsolidowana sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju

1. Jednostki dominujące dużej grupy, o której mowa w art. 3 ust. 7, ujmują w skonsolidowanym sprawozdaniu z działalności informacje niezbędne do zrozumienia wpływu grupy na kwestie związane ze zrównoważonym rozwojem oraz informacje niezbędne do zrozumienia wpływu kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem na rozwój, wyniki i sytuację grupy.

Informacje te muszą być wyraźnie identyfikowalne w skonsolidowanym sprawozdaniu z działalności dzięki umieszczeniu ich w odrębnej sekcji tego sprawozdania.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, zawierają:
 - a) krótki opis modelu biznesowego i strategii biznesowej grupy, obejmujący:
 - (i) odporność modelu biznesowego i strategii biznesowej grupy na ryzyka odnoszące się do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem;
 - (ii) możliwości otwierające się przed grupą w związku z kwestiami związanymi ze zrównoważonym rozwojem;
 - (iii) plany grupy służące zapewnieniu, aby model biznesowy i strategia biznesowa grupy uwzględniały przejście na zrównoważoną gospodarkę i ograniczenie globalnego ocieplenia do 1,5°C, zgodnie z porozumieniem paryskim;
 - (iv) informacje na temat tego, w jaki sposób w modelu biznesowym i strategii biznesowej grupy uwzględniono interesy zainteresowanych stron danej grupy oraz wpływ grupy na kwestie związane ze zrównoważonym rozwojem;
 - (v) informacje na temat sposobu wdrożenia strategii grupy w odniesieniu do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem;

- b) opis ustanowionych przez grupę celów dotyczących kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem oraz postępów poczynionych przez grupę na rzecz osiągnięcia tych celów;
- c) opis roli organów administrujących, zarządzających i nadzorujących w odniesieniu do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem;
- d) opis polityk grupy w odniesieniu do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem;
- e) opis:
 - (i) procesu należytej staranności wdrożonego przez grupę w odniesieniu do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem;
 - (ii) najważniejszych rzeczywistych lub potencjalnych niekorzystnych skutków związanych z łańcuchem wartości grupy, w tym jej własnych operacji, produktów i usług, relacji biznesowych i jej łańcucha dostaw;
 - (iii) wszelkich działań podjętych przez grupę w celu zapobiegania rzeczywistym lub potencjalnym niekorzystnym skutkom lub w celu łagodzenia lub niwelowania takich skutków oraz wyniku tych działań;
- f) opis podstawowych ryzyk dla grupy w odniesieniu do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem, obejmujący główne rodzaje zależności grupy od takich kwestii, oraz sposobu zarządzania przez grupę tymi ryzykami;
- g) wskaźniki istotne w odniesieniu do ujawnionych informacji, o których mowa w lit. a)–f).

Jednostki dominujące zgłaszają proces przeprowadzony w celu identyfikacji informacji włączonych do skonsolidowanego sprawozdania z działalności zgodnie z ust. 1 oraz uwzględniają w tym procesie perspektywę krótko-, średnio- i długoterminową.

3. W stosownych przypadkach, w informacjach, o których mowa w ust. 1 i 2, ujmuje się informacje na temat łańcucha wartości grupy, w tym jej własnych operacji, produktów i usług, relacji biznesowych i jej łańcucha dostaw.

W stosownych przypadkach, w informacjach, o których mowa w ust. 1 i 2, ujmuje się również odniesienia do innych informacji zawartych w skonsolidowanym sprawozdaniu z działalności, zgodnie z art. 29 niniejszej dyrektywy, oraz dodatkowe objaśnienia dotyczące tych informacji, a także kwoty zgłoszone w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym.

Państwa członkowskie mogą pozwolić na pominięcie, w wyjątkowych przypadkach, informacji dotyczących oczekiwanych wydarzeń lub spraw będących przedmiotem toczących się negocjacji, jeżeli – zgodnie z należycie uzasadnioną opinią członków organów administrujących, zarządzających i nadzorujących, którzy działają w ramach kompetencji przypisanych im na mocy prawa krajowego i na których spoczywa wspólna odpowiedzialność za tę opinię – ujawnienie takich informacji miałoby poważnie szkodliwy wpływ na sytuację handlową grupy, pod warunkiem że takie pominięcie nie uniemożliwia prawidłowego i obiektywnego zrozumienia rozwoju, wyników i sytuacji grupy oraz wpływu jej działalności.

4. Jednostki dominujące przedkładają informacje, o których mowa w ust. 1–3, zgodnie ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, o których mowa w art. 29b.
6. Jednostkę dominującą spełniającą wymogi ustanowione w ust. 1–4 uznaje się za spełniającą wymogi ustanowione w art. 19 ust. 1 akapit trzeci i w art. 19a.

7. Jednostka dominująca („jednostka dominująca objęta zwolnieniem”) będąca jednocześnie jednostką zależną jest zwolniona z obowiązków określonych w ust. 1–4, o ile ta jednostka dominująca objęta zwolnieniem i jej jednostki zależne ujęte są w skonsolidowanym sprawozdaniu z działalności innej jednostki, sporządzanym zgodnie z art. 29 i z niniejszym artykułem. Jednostka dominująca będąca jednostką zależną jednostki dominującej mającej siedzibę w państwie trzecim jest również zwolniona z obowiązków określonych w ust. 1–4, w przypadku gdy ta jednostka i jej jednostki zależne ujęte są w skonsolidowanym sprawozdaniu z działalności tej jednostki dominującej i gdy skonsolidowana sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju sporządzana jest w sposób równoważny ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju przyjętymi na podstawie art. 29b, określonymi zgodnie z odpowiednimi środkami przyjętymi na podstawie art. 23 ust. 4 akapit pierwszy ppkt (i) oraz art. 23 ust. 4 akapit czwarty dyrektywy 2004/109/WE.

Zwolnienie ustanowione w akapicie pierwszym podlega następującym warunkom:

- (i) sprawozdanie z działalności jednostki dominującej objętej zwolnieniem zawiera wszystkie następujące informacje:
 - a) nazwę i siedzibę statutową jednostki dominującej, która przedkłada informacje na szczeblu grupy zgodnie z art. 29 i niniejszym artykułem lub w sposób równoważny ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju przyjętymi na podstawie art. 29b niniejszej dyrektywy, określonymi zgodnie ze środkami przyjętymi na podstawie art. 23 ust. 4 akapit pierwszy ppkt (i) oraz art. 23 ust. 4 akapit czwarty dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/109/WE;
 - b) linki internetowe do skonsolidowanego sprawozdania z działalności jednostki dominującej, o którym mowa w akapicie pierwszym, oraz do opinii, o której mowa w art. 34 ust. 1 akapit drugi lit. aa) niniejszej dyrektywy, lub opinii, o której mowa w ppkt (ii) niniejszego akapitu;

- c) stwierdzenie, że jednostka dominująca jest zwolniona z obowiązków określonych w ust. 1–4 niniejszego artykułu.
- (ii) jeżeli jednostka dominująca, o której mowa w akapicie pierwszym, ma siedzibę w państwie trzecim, jej skonsolidowane sprawozdanie z działalności i opinia na podstawie usługi atestacyjnej dającej ograniczoną pewność wydana przez co najmniej jedną osobę lub firmę upoważnione do wydania opinii na temat atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju na mocy prawa krajowego, któremu podlega jednostka, która sporządziła skonsolidowane sprawozdanie z działalności, są publikowane zgodnie z art. 30, w sposób przewidziany prawem państwa członkowskiego, któremu podlega jednostka dominująca objęta zwolnieniem.

Państwo członkowskie, któremu podlega jednostka dominująca objęta zwolnieniem, może wymagać, aby skonsolidowane sprawozdanie z działalności jednostki dominującej było publikowane w języku, który akceptuje, oraz aby wszelkie niezbędne tłumaczenia na te języki były poświadczone.

Jednostki dominujące zwolnione z obowiązku sporządzania sprawozdania z działalności zgodnie z art. 37 niniejszej dyrektywy, nie muszą przekazywać informacji określonych w akapicie drugim ppkt (i) lit. a), b) i c), pod warunkiem że publikują skonsolidowane sprawozdanie z działalności, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 37 niniejszej dyrektywy.

Do celów akapitu pierwszego i w przypadkach gdy zastosowanie ma art. 10 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, instytucje kredytowe, o których mowa w art. 1 ust. 3 lit. b) niniejszej dyrektywy i które są trwale powiązane z organem centralnym sprawującym nad nimi nadzór na warunkach określonych w tym samym artykule, traktuje się jako jednostki zależne organu centralnego.

Do celów akapitu pierwszego zakłady ubezpieczeń, o których mowa w art. 1 ust. 3 lit. a) niniejszej dyrektywy, będące częścią grupy na podstawie powiązania, o którym mowa w art. 212 ust. 1 lit. c) ppkt (ii) dyrektywy 2009/138/WE, która podlega nadzorowi na poziomie grupy zgodnie z art. 213 ust. 2 lit. a), b) i c) tej dyrektywy, traktuje się jako jednostki zależne jednostki dominującej tej grupy.

7a. Zwolnienie ustanowione w ust. 7 ma również zastosowanie do jednostek interesu publicznego podlegających wymogom niniejszego artykułu.”;

7b) dodaje się następujące art. 29b i 29c:

„Artykuł 29b

Standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju

1. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 49 w celu zapewnienia standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. W tych standardach sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określa się informacje, które mają zgłaszać jednostki zgodnie z art. 19a i 29a, oraz, w stosownych przypadkach, określa strukturę, w jakiej należy zgłaszać te informacje. W szczególności:

- a) do dnia 31 października 2022 r. Komisja przyjmie akty delegowane służące określeniu informacji, które mają zgłaszać jednostki zgodnie z art. 19a ust. 1 i 2 oraz, w stosownych przypadkach, art. 29a ust. 1 i 2, a co najmniej określeniu informacji odpowiadających potrzebom uczestników rynku finansowego podlegających obowiązkowi ujawniania informacji określonym w rozporządzeniu (UE) 2019/2088;
- b) do dnia 31 października 2023 r. Komisja przyjmie akty delegowane służące określeniu:
 - (i) w razie potrzeby informacji uzupełniających, które jednostki zgłaszają w odniesieniu do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem i obszarów sprawozdawczości wymienionych w art. 19a ust. 2;
 - (ii) zgłaszanych przez jednostki informacji odnoszących się do sektora, w którym prowadzą działalność.

Co najmniej raz na trzy lata od daty rozpoczęcia jego stosowania Komisja dokonuje przeglądu każdego aktu delegowanego przyjętego na podstawie niniejszego artykułu, uwzględniając poradę techniczną Europejskiej Grupy Doradczej ds. Sprawozdawczości Finansowej (EFRAG), oraz w razie potrzeby zmienia taki akt delegowany w celu uwzględnienia istotnych zmian, w tym zmian w zakresie standardów międzynarodowych.

Przynajmniej raz w roku Komisja konsultuje się wspólnie z grupą ekspertów z państw członkowskich ds. zrównoważonego finansowania, o której mowa w art. 24 rozporządzenia (UE) 2020/852, oraz z komitetem regulacyjnym rachunkowości, o którym mowa w art. 6 rozporządzenia (UE) 1606/2002, w kwestii programu prac EFRAG w odniesieniu do opracowania standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

2. W ramach standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, o których mowa w ust. 1, wymaga się, aby zgłaszane informacje były zrozumiałe, istotne, weryfikowalne, porównywalne i wiernie przedstawione.

Biorąc pod uwagę przedmiot danego standardu, w standardach sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju:

- a) określa się, jakie informacje jednostki mają ujawniać na temat następujących czynników środowiskowych:
- (i) łagodzenie zmiany klimatu;
 - (ii) przystosowanie się do zmiany klimatu;
 - (iii) woda i zasoby morskie;
 - (iv) wykorzystanie zasobów oraz gospodarka o obiegu zamkniętym;
 - (v) zanieczyszczenie;
 - (vi) różnorodność biologiczna i ekosystemy;
- b) określa się, jakie informacje jednostki mają ujawniać na temat następujących czynników społecznych i związanych z prawami człowieka:
- (i) równe szanse dla wszystkich, w tym równouprawnienie płci i równość wynagrodzeń za taką samą pracę lub pracę o takiej samej wartości, szkolenia i rozwój umiejętności oraz zatrudnienie i integracja osób z niepełnosprawnościami;
 - (ii) warunki pracy, w tym bezpieczne i elastyczne zatrudnienie, wynagrodzenia, dialog społeczny, rokowania zbiorowe i zaangażowanie pracowników, równowaga między życiem zawodowym a prywatnym oraz zdrowe, bezpieczne i odpowiednio dostosowane środowisko pracy;

- (iii) poszanowanie praw człowieka, podstawowych wolności, zasad i norm demokratycznych ustanowionych w Międzynarodowej karcie praw człowieka i innych podstawowych konwencjach ONZ dotyczących praw człowieka, Deklaracji Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej podstawowych zasad i praw w pracy i podstawowych konwencjach MOP oraz Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej;
- c) określa się, jakie informacje jednostki mają ujawniać na temat następujących czynników z zakresu ładu korporacyjnego:
 - (i) rola organów administrujących, zarządzających i nadzorujących danej jednostki w odniesieniu do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem, a także ich wiedza ekspercka i umiejętności konieczne do wykonywania ich roli lub dostęp do takiej wiedzy eksperckiej i umiejętności;
 - (ia) główne cechy stosowanych przez jednostkę systemów kontroli wewnętrznej i zarządzania ryzykiem w odniesieniu do procesu sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju;
 - (ii) etyka biznesu i kultura korporacyjna, w tym przeciwdziałanie korupcji i łapownictwu;
 - (iii) zaangażowanie polityczne jednostki, w tym jej działalność lobbingowa;
 - (iv) zarządzanie i jakość stosunków z klientami, dostawcami i społecznościami, na które działalność jednostki ma wpływ, w tym praktyki płatnicze;

[przeniesiono do ppkt (i)a]

- 2a. Standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określają informacje dotyczące przyszłości i informacje retrospektywne, a także jakościowe i ilościowe informacje, stosownie do przypadku, które mają być zgłaszane przez jednostki.

- 2b. W standardach uwzględnia się również trudności, jakie mogą napotkać jednostki podczas gromadzenia informacji od uczestników całego odnośnego łańcucha wartości, w szczególności od tych uczestników, którzy nie mają obowiązku publikowania informacji w zakresie zrównoważonego rozwoju na mocy art. 19a lub 29a dyrektywy 2013/34/UE, oraz od dostawców z rynków i gospodarek wschodzących. Standardy muszą szczegółowo określać informacje podlegające ujawnieniu na temat łańcuchów wartości, które to informacje są proporcjonalne i odpowiednie do skali i złożoności działalności oraz do zdolności i charakterystyki jednostek w łańcuchach wartości, w szczególności w odniesieniu do jednostek, które nie podlegają obowiązkom dotyczącym sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju na mocy art. 19a lub 29a tej dyrektywy. Ponadto przez pierwsze trzy lata stosowania niniejszej dyrektywy, w przypadku gdy nie są dostępne wszystkie niezbędne informacje na temat relacji biznesowych i łańcucha dostaw, jednostka włącza posiadane informacje oraz oświadczenie wskazujące, że niezbędne informacje nie zostały udostępnione w ramach relacji biznesowych oraz przez jednostki w jej łańcuchu wartości.
3. Przyjmując akty delegowane na podstawie ust. 1, Komisja w jak największym stopniu uwzględnia:
- a) prace prowadzone w ramach globalnych inicjatyw w zakresie określania standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz istniejące standardy i ramy ujmowania kapitału naturalnego i rozliczania emisji gazów cieplarnianych, odpowiedzialnego prowadzenia działalności gospodarczej, społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw i zrównoważonego rozwoju;
 - b) informacje, których potrzebują uczestnicy rynku finansowego, aby wypełnić swoje obowiązki w zakresie ujawniania informacji określone w rozporządzeniu (UE) 2019/2088 i w aktach delegowanych przyjętych na podstawie tego rozporządzenia;
 - c) akty delegowane przyjęte na podstawie rozporządzenia (UE) 2020/852⁵²;

⁵² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. L 198 z 22.6.2020, s. 13).

- d) wymogi dotyczące ujawniania informacji mające zastosowanie do administratorów wskaźników referencyjnych w oświadczeniu dotyczącym wskaźnika referencyjnego i w metodzie wyznaczania wskaźnika referencyjnego oraz minimalne normy tworzenia unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej i unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego zgodnie z rozporządzeniami delegowanymi Komisji (UE) 2020/1816⁵³, (UE) 2020/1817⁵⁴ i (UE) 2020/1818⁵⁵;
- e) ujawnienia określone w aktach wykonawczych przyjętych na podstawie art. 434a rozporządzenia (UE) nr 575/2013⁵⁶;
- f) zalecenie Komisji 2013/179/EU⁵⁷;
- g) dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁵⁸;

⁵³ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/1816 z dnia 17 lipca 2020 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 w odniesieniu do wyjaśnienia w oświadczeniu dotyczącym wskaźnika referencyjnego precyzującego, w jaki sposób czynniki z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego znajdują odzwierciedlenie w każdym opracowanym i opublikowanym wskaźniku referencyjnym (Dz.U. L 406 z 3.12.2020, s. 1).

⁵⁴ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/1817 z dnia 17 lipca 2020 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 w odniesieniu do minimalnej zawartości wyjaśnienia, w jaki sposób czynniki z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego znajdują odzwierciedlenie w metodzie wyznaczania wskaźnika referencyjnego (Dz.U. L 406 z 3.12.2020, s. 12).

⁵⁵ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/1818 z dnia 17 lipca 2020 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 w odniesieniu do minimalnych norm dotyczących unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej i unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego (Dz.U. L 406 z 3.12.2020, s. 17).

⁵⁶ Rozporządzenie wykonawcze Komisji ustanawiające wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do publicznego ujawniania przez instytucje informacji, o których mowa w części ósmej tytułu II i III rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (C(2021)1595).

⁵⁷ Zalecenie Komisji 2013/179/EU z dnia 9 kwietnia 2013 r. w sprawie stosowania wspólnych metod pomiaru efektywności środowiskowej w cyklu życia produktów i organizacji oraz informowania o niej (Dz.U. L 124 z 4.5.2013, s. 1).

⁵⁸ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32).

h) rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009⁵⁹.

Artykuł 29c

Standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju dla MŚP

Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 49 w celu zapewnienia standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, które są proporcjonalne i odpowiednie do skali i złożoności działalności oraz do zdolności i charakterystyki małych i średnich jednostek. Te standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określają w odniesieniu do tych małych i średnich jednostek, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a), informacje, które należy zgłaszać zgodnie z art. 19a ust. 5.

Standardy sprawozdawczości dla małych i średnich jednostek uwzględniają kryteria określone w art. 29b ust. 2, 2a, 2b i 3. W miarę możliwości określają one również strukturę, w jakiej te informacje są przekazywane.

Co najmniej raz na trzy lata od daty rozpoczęcia jego stosowania Komisja dokonuje przeglądu każdego aktu delegowanego przyjętego na podstawie niniejszego artykułu, uwzględniając poradę techniczną Europejskiej Grupy Doradczej ds. Sprawozdawczości Finansowej (EFRAG), oraz w razie potrzeby zmienia taki akt delegowany w celu uwzględnienia istotnych zmian, w tym zmian w zakresie standardów międzynarodowych.

Komisja przyjmie te akty delegowane najpóźniej do dnia 31 października 2023 r.”;

7c) dodaje się następujący nowy tytuł rozdziału:

⁵⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie dobrowolnego udziału organizacji w systemie ek zarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS), uchylające rozporządzenie (WE) nr 761/2001 oraz decyzje Komisji 2001/681/WE i 2006/193/WE (Dz.U. L 342 z 22.12.2009, s. 1).

„Rozdział 6b – Format elektroniczny”;

7d) Dodaje się następujący nowy artykuł:

„Artykuł 29d

Jednolity elektroniczny format raportowania

1. Jednostki podlegające art. 19a sporządzają swoje sprawozdania z działalności w elektronicznym formacie raportowania, o którym mowa w art. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/815⁶⁰, oraz znakują sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju, w tym ujawnienia określone w art. 8 rozporządzenia (UE) 2020/852, zgodnie z formatem, o którym mowa w tym rozporządzeniu delegowanym.
2. Jednostki dominujące podlegające art. 29a sporządzają swoje skonsolidowane sprawozdania z działalności w jednolitym elektronicznym formacie raportowania, o którym mowa w art. 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/815, oraz znakują sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju, w tym ujawnienia określone w art. 8 rozporządzenia (UE) 2020/852, zgodnie z formatem, o którym mowa w tym rozporządzeniu delegowanym.”;

8) w art. 30 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

⁶⁰ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/815 z dnia 17 grudnia 2018 r. uzupełniające dyrektywę 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących specyfikacji jednolitego elektronicznego formatu raportowania (Dz.U. L 143 z 29.5.2019, s. 1).

„1. Państwa członkowskie zapewniają ogłaszanie przez jednostki – w rozsądnym terminie nieprzekraczającym 12 miesięcy od dnia bilansowego – należycie zatwierdzonych rocznych sprawozdań finansowych i sprawozdań z działalności w stosownych przypadkach w formacie określonym w art. 29d niniejszej dyrektywy wraz z opinią i oświadczeniem biegłego rewidenta lub firmy audytorskiej, o których mowa w art. 34 niniejszej dyrektywy, stosownie do przepisów każdego państwa członkowskiego zgodnie z tytułem 1 rozdział III dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1132.

W przypadku gdy niezależny dostawca usług atestacyjnych wydaje opinię, o której mowa w art. 34 ust. 1 akapit drugi lit. aa), opinię tę ogłasza się wraz z dokumentami, o których mowa w akapicie pierwszym.

Państwa członkowskie mogą jednak zwolnić jednostki z obowiązku ogłaszania sprawozdania z działalności, jeżeli egzemplarz całości lub części takiego sprawozdania można bez trudu uzyskać na odpowiedni wniosek w cenie nieprzekraczającej kosztów administracyjnych z nim związanych.

Zwolnienie określone w akapicie trzecim nie ma zastosowania do jednostek podlegających art. 19a i 29a. ”;

9) art. 33 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie zapewniają, aby członkowie organów administrujących, zarządzających i nadzorujących jednostki – działający w ramach kompetencji przyznanych im na mocy przepisów prawa krajowego – wspólnie odpowiadali za zapewnienie, by następujące dokumenty były sporządzane i ogłaszane zgodnie z wymogami niniejszej dyrektywy oraz, w stosownych przypadkach, międzynarodowymi standardami rachunkowości przyjętymi zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002, rozporządzeniem delegowanym 2019/815, standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, o których mowa w art. 29b lub, w stosownych przypadkach, 29c niniejszej dyrektywy, oraz wymogami zawartymi w art. 29d niniejszej dyrektywy:

- a) roczne sprawozdanie finansowe, sprawozdanie z działalności oraz – w przypadku gdy jest ono przedkładane oddzielnie – oświadczenie o stosowaniu zasad ładu korporacyjnego;
- b) skonsolidowane sprawozdanie finansowe, skonsolidowane sprawozdanie z działalności oraz – w przypadku gdy jest ono przedkładane oddzielnie – skonsolidowane oświadczenie o stosowaniu zasad ładu korporacyjnego.”;

9a) w rozdziale 8 wprowadza się następujące zmiany:

Kontrola i atestacja sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju

10) w art. 34 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 akapit drugi wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. a) ppkt (ii) otrzymuje brzmienie:

„tego, czy sprawozdanie z działalności zostało sporządzone zgodnie z mającymi zastosowanie wymogami prawnymi, z wyłączeniem wymogów dotyczących sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określonych w art. 19a;”;

(ii) dodaje się następującą lit. aa):

aa) w stosownych przypadkach wydają opinię na podstawie usługi atestacyjnej dającej ograniczoną pewność w odniesieniu do zgodności sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju z wymogami niniejszej dyrektywy; opinia ta obejmuje zgodność sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju ze standardami sprawozdawczości przyjętymi na podstawie art. 29b lub art. 29c, proces przeprowadzony przez jednostkę w celu identyfikacji informacji zgłaszanych zgodnie z tymi standardami sprawozdawczości oraz zgodność z wymogiem znakowania sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju zgodnie z art. 29d, a także zgodność z wymogami sprawozdawczymi zawartymi w art. 8 rozporządzenia (UE) 2020/852; ”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Państwa członkowskie mogą zezwolić biegłemu rewidentowi lub firmie audytorskiej innym niż rewident lub firma przeprowadzające badanie ustawowe sprawozdań finansowych na wyrażenie opinii, o której mowa w ust. 1 akapit drugi lit. aa).

3a. Państwa członkowskie mogą zezwolić niezależnemu dostawcy usług atestacyjnych na wydanie opinii, o której mowa w ust. 1 akapit drugi lit. aa), pod warunkiem że taki niezależny dostawca usług atestacyjnych podlega wymogom równoważnym z wymogami określonymi w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE⁶¹ w odniesieniu do atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 22 tej dyrektywy, w szczególności z wymogami dotyczącymi:

- (i) szkoleń i egzaminów zapewniających, aby niezależni dostawcy usług atestacyjnych zdobywali niezbędną wiedzę ekspercką w dziedzinie sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju;
- (ii) kształcenia ustawicznego;
- (iii) systemów zapewniania jakości;
- (iv) etyki zawodowej, niezależności, obiektywizmu, poufności i tajemnicy zawodowej;
- (v) wyboru i zwalniania;
- (vi) dochodzeń i kar;

⁶¹ Dyrektywa 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie ustawowych badań rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych, zmieniająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG oraz uchylająca dyrektywę Rady 84/253/EWG (Dz.U. L 157 z 9.6.2006, s. 87).

- (vii) organizacji pracy niezależnego dostawcy usług atestacyjnych, w szczególności pod kątem wystarczających zasobów i personelu oraz prowadzenia dokumentacji klienta i dossier klienta; oraz
- (viii) zgłaszania nieprawidłowości.

W przypadku gdy niezależny dostawca usług atestacyjnych wydaje opinię, o której mowa w ust. 1 akapit drugi lit. aa), państwa członkowskie zapewniają, aby opinię tę sporządzano zgodnie z art. 26a, 27a i 28a dyrektywy 2006/43/WE oraz aby, w stosownych przypadkach, komitet ds. audytu lub specjalny komitet kontrolowały i monitorowały niezależność niezależnego dostawcy usług atestacyjnych zgodnie z art. 39 ust. 6 lit. e) dyrektywy 2006/43/WE.

Państwa członkowskie zapewniają, aby niezależni dostawcy usług atestacyjnych akredytowani przed dniem 1 stycznia 2024 r. do celów atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 765/2008 nie podlegali wymogom w zakresie szkoleń i egzaminów, o których mowa w akapicie pierwszym ppkt (i).

Państwa członkowskie zapewniają, aby niezależni dostawcy usług atestacyjnych, którzy na dzień 1 stycznia 2024 r. są w trakcie przechodzenia procesu atestacji zgodnie z odpowiednimi wymogami krajowymi, nie podlegali wymogom w zakresie szkoleń i egzaminów, o których mowa w akapicie pierwszym ppkt (i), w odniesieniu do atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, pod warunkiem że ukończą ten proces do dnia 1 stycznia 2026 r.

Państwa członkowskie zapewniają, aby niezależni dostawcy usług atestacyjnych, o których mowa w akapitach trzecim i czwartym, zdobyli niezbędną wiedzę w dziedzinie sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju poprzez wymóg dotyczący kształcenia ustawicznego, o którym mowa w akapicie pierwszym ppkt (ii).

Jeżeli państwo członkowskie korzysta z możliwości zezwolenia niezależnemu dostawcy usług atestacyjnych na wyrażenie opinii, o której mowa w ust. 1 akapit drugi lit. aa), zezwala na to również biegłemu rewidentowi innemu niż biegły rewident lub biegli rewidenci przeprowadzający badanie ustawowe sprawozdań finansowych.

ba) dodaje się następujący ustęp:

„3aa. W przypadku gdy Komisja przyjmuje standardy atestacji dającej wystarczającą pewność zgodnie z art. 26a ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2006/43/WE, po przeprowadzeniu oceny w celu stwierdzenia, czy wystarczająca pewność jest wykonalna z punktu widzenia biegłych rewidentów i jednostek, opinia, o której mowa w art. 34 ust. 1 akapit drugi lit. aa), opiera się na usłudze atestacyjnej dającej wystarczającą pewność.”;

11) w art. 49 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 1 ust. 2, art. 3 ust. 13, art. 46 ust. 2, art. 29b i 29c, powierza się Komisji na czas nieokreślony.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 1 ust. 2, art. 3 ust. 13, art. 46 ust. 2, art. 29b i 29c, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym określonym w tej decyzji terminie. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.”;

b) dodaje się następujący ust. 3a:

„3a. Przyjmując akty delegowane na podstawie art. 29b i 29c, Komisja bierze pod uwagę porady techniczne EFRAG, pod warunkiem że:

- a) porady takie zostały opracowane z uwzględnieniem prawidłowej, należytej procedury, nadzoru publicznego i przejrzystości oraz przy wykorzystaniu wiedzy eksperckiej odpowiednich zainteresowanych stron;
- b) poradom takim towarzyszą analizy kosztów i korzyści, które obejmują analizy wpływu porad technicznych na kwestie związane ze zrównoważonym rozwojem; oraz
- c) poradom takim towarzyszy wyjaśnienie, w jaki sposób uwzględniają one inicjatywy i przepisy wymienione w art. 29b ust. 3.

Dokumenty towarzyszące poradzie technicznej EFRAG przedkłada się wraz z taką poradą techniczną.

Komisja konsultuje się wspólnie z grupą ekspertów z państw członkowskich ds. zrównoważonego finansowania, o której mowa w art. 24 rozporządzenia (UE) 2020/852, oraz z komitetem regulacyjnym rachunkowości, o którym mowa w art. 6 rozporządzenia (UE) 1606/2002, w kwestii projektów aktów delegowanych, zanim zostaną one przyjęte, zgodnie z art. 29b i 29c.

Komisja zwraca się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego, Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych, z wnioskiem o opinię dotyczącą porady technicznej przekazanej przez EFRAG, zwłaszcza w kwestii jej spójności z rozporządzeniem (UE) 2019/2088 i aktami delegowanymi do tego rozporządzenia. Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, Europejski Urząd Nadzoru Bankowego oraz Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych przekazują swoją opinię w terminie dwóch miesięcy od dnia otrzymania wniosku od Komisji.

Ponadto przed przyjęciem aktów delegowanych, o których mowa w art. 29b i 29c, Komisja zasięga opinii Europejskiej Agencji Środowiska, Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej, Europejskiego Banku Centralnego, Komitetu Europejskich Organów Nadzoru Audytowego oraz platformy ds. zrównoważonego finansowania, ustanowionej na podstawie art. 20 rozporządzenia (UE) 2020/852, w kwestii porady technicznej przekazanej przez EFRAG. Jeżeli którekolwiek z wymienionych organów zdecydują się przekazać opinię, dokonują tego w terminie dwóch miesięcy od dnia nawiązania w tej sprawie kontaktu przez Komisję.”;

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 1 ust. 2, art. 3 ust. 13, art. 46 ust. 2, art. 29b i 29c wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od daty przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”;

Artykuł 2

Zmiany w dyrektywie 2004/109/WE

W dyrektywie 2004/109/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 1 dodaje się następującą lit. r):

„r) »sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju« oznacza sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 18) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE⁶².»;

2) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) oświadczenia osób upoważnionych przez emitenta, z wyraźnym wskazaniem ich nazwisk i stanowisk, że wedle ich najlepszej wiedzy sprawozdania finansowe sporządzone zgodnie z mającymi zastosowanie standardami rachunkowości odzwierciedlają prawdziwy i rzetelny stan aktywów i pasywów, sytuacji finansowej oraz zysków lub strat emitenta oraz jednostek objętych konsolidacją traktowanych jako całość oraz że sprawozdanie zarządu zawiera rzetelny obraz rozwoju i rentowności działalności oraz sytuacji emitenta, jak również jednostek objętych konsolidacją traktowanych jako całość, w tym opis podstawowych ryzyk i niepewności oraz, w stosownych przypadkach, że przygotowano je zgodnie ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, o których mowa w art. 29b i 29c dyrektywy 2013/34/UE.»;

⁶² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19).

b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Sprawozdania finansowe poddawane są badaniu zgodnie z art. 34 ust. 1 akapit pierwszy i art. 34 ust. 2 dyrektywy 2013/34/UE.

Biegły rewident wydaje opinię i oświadczenie dotyczące sprawozdania z działalności, o których mowa w art. 34 ust. 1 akapit drugi lit. a) i b) oraz w art. 34 ust. 2 dyrektywy 2013/34/UE.

Sprawozdanie z badania, o którym mowa w art. 28 dyrektywy 2006/43/WE, podpisane przez osobę lub osoby odpowiedzialne za wykonanie pracy określonej w art. 34 ust. 1 i 2 dyrektywy 2013/34/UE podawane jest w całości do wiadomości publicznej wraz z rocznym raportem finansowym.

W stosownych przypadkach zapewnia się sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju zgodnie z art. 34 ust. 1 akapit drugi lit. aa), art. 34 ust. 2, 3, 3a, 3aa dyrektywy 2013/34/UE.

Sprawozdanie z atestacji dotyczące sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, o którym mowa w art. 28a dyrektywy 2006/43/WE, podawane jest w całości do wiadomości publicznej wraz z rocznym raportem finansowym.

5. Sprawozdanie zarządu sporządzane jest w sposób zgodny z art. 19, 19a, 29d ust. 1 i art. 20 dyrektywy 2013/34/UE, pod warunkiem że progi dotyczące wielkości podane w tych artykułach zostały spełnione.

Jeżeli od emitenta wymaga się sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych, skonsolidowane sprawozdanie zarządu sporządzane jest w sposób zgodny z art. 29d ust. 2, art. 29 i 29a dyrektywy 2013/34/UE, pod warunkiem że progi dotyczące wielkości podane w tych artykułach zostały spełnione.”;

- 3) w art. 23 ust. 4 akapity trzeci i czwarty otrzymują brzmienie:

„Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 27 ust. 2, Komisja podejmuje niezbędne decyzje w sprawie równoważności standardów rachunkowości na warunkach określonych w art. 30 ust. 3 oraz w sprawie równoważności standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, o których mowa w art. 29d dyrektywy 2013/34/UE, stosowanych przez emitentów z państw trzecich. Jeżeli Komisja zadecyduje, że standardy rachunkowości lub standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju państwa trzeciego nie są równoważne, może ona pozwolić danym emitentom na dalsze stosowanie tych standardów przez odpowiedni okres przejściowy.

W związku z akapitem trzecim Komisja przyjmuje również, w formie aktów delegowanych przyjętych zgodnie z art. 27 ust. 2a, 2b i 2c i z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 27a i 27b, środki mające na celu ustanowienie ogólnych kryteriów równoważności w odniesieniu do standardów rachunkowości i standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, które dotyczą emitentów z więcej niż jednego państwa.”;

- 4) dodaje się następujący art. 28d:

„Artykuł 28d

Wytoczne ESMA

Po zasięgnięciu opinii Europejskiej Agencji Środowiska i Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej ESMA wydaje zgodnie z art. 16 rozporządzenia nr 1095/2010 wytyczne dotyczące sprawowania nadzoru nad sprawozdawczością w zakresie zrównoważonego rozwoju przez właściwe organy krajowe.”.

Artykuł 3
Zmiany w dyrektywie 2006/43/WE

W dyrektywie 2006/43/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsza dyrektywa ustanawia zasady dotyczące badania ustawowego rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych oraz atestacji rocznej i skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.”;

- 2) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

- a) pkt 2–6 otrzymują brzmienie:

- „2) »biegły rewident« oznacza osobę fizyczną zatwierdzoną zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy przez właściwe organy państwa członkowskiego w celu przeprowadzania badań ustawowych oraz, w stosownych przypadkach, wykonywania usług atestacyjnych w odniesieniu do sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju;
- 3) »firma audytorska« oznacza osobę prawną lub jakąkolwiek inną jednostkę organizacyjną, niezależnie od jej formy prawnej, zatwierdzoną zgodnie z niniejszą dyrektywą przez właściwe organy państwa członkowskiego w celu przeprowadzania badań ustawowych oraz, w stosownych przypadkach, wykonywania usług atestacyjnych w odniesieniu do sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju;”;

- „4) »jednostka audytorska pochodząca z państwa trzeciego« oznacza jakąkolwiek jednostkę organizacyjną, niezależnie od jej formy prawnej, która przeprowadza badania rocznych lub skonsolidowanych sprawozdań finansowych lub, w stosownych przypadkach, atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do spółki zarejestrowanej w państwie trzecim, inną niż jednostka organizacyjna zarejestrowana jako firma audytorska w dowolnym państwie członkowskim w rezultacie zatwierdzenia zgodnie z art. 3;
- 5) »biegły rewident pochodzący z państwa trzeciego« oznacza osobę fizyczną, która przeprowadza badania rocznych lub skonsolidowanych sprawozdań finansowych lub, w stosownych przypadkach, atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do spółki zarejestrowanej w państwie trzecim, inną niż osoba zarejestrowana jako biegły rewident w dowolnym państwie członkowskim w rezultacie zatwierdzenia zgodnie z art. 3 i 44;
- 6) »biegły rewident grupy« oznacza biegłego(-ych) rewidenta(-ów) bądź firmę(-y) audytorską(-kie), przeprowadzającą(-ego, -e) badania ustawowe skonsolidowanych sprawozdań finansowych lub, w stosownych przypadkach, atestację skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju;”;

aa) dodaje się następujący pkt 16a):

„16a) »kluczowy(-i) partner(-rzy) w zakresie zrównoważonego rozwoju« oznacza:

- a) biegłego(-łych) rewidenta(-ów) wyznaczonego(-ych) przez firmę audytorską – w przypadku realizacji konkretnego zlecenia atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju – jako w głównym stopniu odpowiedzialnego(-ych) za wykonanie zlecenia atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju w imieniu danej firmy audytorskiej; bądź
- b) w przypadku atestacji skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju – przynajmniej biegłego(-ych) rewidenta(-ów) wyznaczonego(-ych) przez firmę audytorską jako w głównym stopniu odpowiedzialnego(-ych) za wykonanie zlecenia atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju na poziomie grupy oraz biegłego(-łych) rewidenta(-tów) wyznaczonego(-ych) jako w głównym stopniu odpowiedzialnego(-ych) na poziomie istotnych spółek zależnych; bądź

- c) biegłego(-ych) rewidenta(-ów), który(-rzy) podpisuje(-ją) sprawozdanie z atestacji, o którym mowa w art. 28a niniejszej dyrektywy;”;
- b) dodaje się następujące pkt 21), 22) i 23):
- „21) »sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju« oznacza sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 18) dyrektywy 2013/34/UE;
- 22) »atestacja (zlecenie atestacji) sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju« oznacza opinię wydaną przez biegłego rewidenta lub firmę audytorską zgodnie z art. 34 ust. 1 akapit drugi lit. aa) oraz art. 34 ust. 2 dyrektywy 2013/34/UE.”;
- 23) »niezależny dostawca usług atestacyjnych« oznacza jednostkę oceniającą zgodność, akredytowaną zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008[1]*5 w odniesieniu do określonych czynności z zakresu oceny zgodności, o których mowa w art. 34 ust. 1 akapit drugi lit. aa) dyrektywy 2013/34/UE.”;

3) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

Wymagania dotyczące wykształcenia

1. Bez uszczerbku dla art. 11, osoba fizyczna może być zatwierdzona do przeprowadzania badania ustawowego dopiero po osiągnięciu poziomu wykształcenia dopuszczającego do studiów uniwersyteckich lub równorzędnego, a następnie ukończeniu kursu kształcenia teoretycznego, przejściu szkolenia praktycznego i zdaniu egzaminu z zakresu kompetencji zawodowych na poziomie uniwersyteckiego egzaminu końcowego bądź równorzędnego, zorganizowanego bądź uznanego przez dane państwo członkowskie.
2. Osoba fizyczna może ponadto zostać zatwierdzona do celów wykonywania zleceń atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, jeżeli spełnione są dodatkowe szczegółowe wymagania określone w art. 7 ust. 2, art. 8 ust. 3, art. 10 ust. 1 akapit drugi i art. 14 ust. 2 akapit czwarty niniejszej dyrektywy.
3. Właściwe organy, o których mowa w art. 32, współpracują ze sobą w celu osiągnięcia zbieżności wymagań określonych w niniejszym artykule. Podejmując taką współpracę, te właściwe organy uwzględniają zmiany w dziedzinie badania sprawozdań finansowych i zawodzie biegłego rewidenta, w szczególności zbieżność, która już w tym zawodzie została osiągnięta. Właściwe organy współpracują z Komitetem Europejskich Organów Nadzoru Audytowego (KEONA) oraz z właściwymi organami, o których mowa w art. 20 rozporządzenia (UE) nr 537/2014, w zakresie, w jakim zbieżność ta dotyczy badania ustawowego oraz atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do jednostek interesu publicznego.”;

3a) w art. 7 dodaje się następujący ust. 2:

„2) Aby biegły rewident mógł zostać zatwierdzony również do celów wykonywania zleceń atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, weryfikacja kompetencji zawodowych, o których mowa w art. 6, gwarantuje niezbędny poziom wiedzy teoretycznej w zakresie przedmiotów mających znaczenie dla atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz umiejętności zastosowania takiej wiedzy w praktyce. Co najmniej część tej weryfikacji odbywa się w formie pisemnej.”;

4) w art. 8 dodaje się następujący ust. 3:

„3. Aby biegły rewident mógł zostać zatwierdzony również do celów wykonywania zleceń atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, sprawdzenie to obejmuje także co najmniej następujące przedmioty:

- a) wymogi prawne i standardy sprawozdawczości dotyczące sporządzania rocznej i skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju;
- b) analizę w zakresie zrównoważonego rozwoju;
- c) proces należytej staranności w odniesieniu do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem;
- d) wymogi prawne i standardy atestacji dotyczące sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, o których mowa w art. 26a.”;

5) w art. 10 ust. 1 dodaje się następujący akapit:

„Aby biegły rewident lub praktykant mogli zostać zatwierdzeni również do celów wykonywania zleceń atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, co najmniej osiem miesięcy takiego szkolenia praktycznego musi dotyczyć atestacji rocznej i skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju lub innych usług związanych ze zrównoważonym rozwojem.”;

6a) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 12

Połączenie szkolenia praktycznego i kształcenia teoretycznego

1. Państwa członkowskie mogą postanowić, że okresy kształcenia teoretycznego w dziedzinach, o których mowa w art. 8 ust. 1 i 2, zalicza się na poczet okresów wykonywania działalności zawodowej, o których mowa w art. 11, pod warunkiem że takie kształcenie jest potwierdzone egzaminem uznawanym przez dane państwo. Kształcenie takie trwa co najmniej jeden rok i nie może spowodować skrócenia okresu wykonywania działalności zawodowej o więcej niż cztery lata.
2. Okres wykonywania działalności zawodowej oraz szkolenia praktycznego nie może być krótszy od kursu kształcenia teoretycznego łącznie ze szkoleniem praktycznym, wymaganego w art. 10 ust. 1 akapit pierwszy.”;

7) w art. 14 ust. 2 dodaje się następujący akapit:

„Aby biegły rewident mógł zostać zatwierdzony również do celów wykonywania zleceń atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, test umiejętności, o którym mowa w akapicie pierwszym, obejmuje odpowiednią wiedzę biegłego rewidenta na temat przepisów ustawowych i wykonawczych tego przyjmującego państwa członkowskiego w zakresie, w jakim ma to znaczenie dla atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.”;

8) dodaje się następujący art. 14a:

„Artykuł 14a

Biegli rewidenci zatwierdzeni lub uznani przed dniem 1 stycznia 2024 r. i osoby przechodzące proces zatwierdzenia dla biegłych rewidentów na dzień 1 stycznia 2024 r.

Państwa członkowskie zapewniają, aby biegli rewidenci zatwierdzeni lub uznani do celów przeprowadzania badań ustawowych przed dniem 1 stycznia 2024 r. nie podlegali wymogom art. 7 ust. 2, art. 8 ust. 3, art. 10 ust. 1 akapit drugi i art. 14 ust. 2 akapit czwarty niniejszej dyrektywy.

Państwa członkowskie zapewniają, aby osoby, które na dzień 1 stycznia 2024 r. są w trakcie przechodzenia procesu zatwierdzenia przewidzianego w art. 6–14, nie podlegały wymogom art. 7 ust. 2, art. 8 ust. 3, art. 10 ust. 1 akapit drugi i art. 14 ust. 2 akapit czwarty niniejszej dyrektywy, pod warunkiem że ukończą ten proces do dnia 1 stycznia 2026 r.

Państwa członkowskie zapewniają, aby biegli rewidenci zatwierdzeni przez dniem 1 stycznia 2026 r., którzy chcą wykonywać zlecenia atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, zdobyli niezbędną wiedzę na temat sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, w tym wiedzę na temat przedmiotów wymienionych w art. 8 ust. 3, w ramach wymogu ustawicznego kształcenia określonego w art. 13.”;

8a) w art. 16 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się następującą lit. bb):

„bb) czy biegły rewident jest zatwierdzony również do przeprowadzania atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju;”;

b) ust. 1 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) każdą inną rejestrację(-cje) jako biegłego rewidenta przez właściwe władze innych państw członkowskich i jako biegłego rewidenta przez państwa trzecie, w tym nazwę(-y) władzy(władz) rejestrującej(-ych) oraz, jeśli ma to zastosowanie, numer(-y) rejestracji, a także wskazanie, czy rejestracja dotyczy badania finansowego, atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, czy obu tych dziedzin.”;

c) w ust. 2 dodaje się następujący akapit:

„W rejestrze wskazuje się, czy tacy biegli rewidenci pochodzący z państw trzecich są zarejestrowani do celów przeprowadzania badania finansowego, atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, czy obu tych dziedzin.”;

8b) w art. 17 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 lit. e) oraz i) otrzymują brzmienie:

„e) nazwiska i numery rejestracji wszystkich biegłych rewidentów zatrudnianych przez firmę audytorską lub związanych z nią w charakterze wspólnika lub w inny sposób, oraz wskazanie, czy są oni również zatwierdzeni do przeprowadzania atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju;

i) każdą inną rejestrację(-cje) jako firmy audytorskiej przez właściwe władze innych państw członkowskich i jako jednostki audytorskiej przez państwa trzecie, w tym nazwę(-y) władzy(władz) rejestrującej(-ych) oraz, jeśli ma to zastosowanie, numer(-y) rejestracji, a także wskazanie, czy rejestracja dotyczy badania finansowego, atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, czy obu tych dziedzin.”;

- b) w ust. 2 dodaje się następujący akapit:

„W rejestrze wskazuje się, czy takie jednostki audytorskie pochodzące z państw trzecich są zarejestrowane do celów przeprowadzania badania finansowego, atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, czy obu tych dziedzin.”;

- 9) w art. 24b wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy badanie ustawowe jest przeprowadzane przez firmę audytorską, firma ta wyznaczała przynajmniej jednego swojego kluczowego partnera. Firma audytorska zapewnia swojemu kluczowemu partnerowi (swoim kluczowym partnerom) dostateczne zasoby i personel posiadający konieczne kompetencje i możliwości dla właściwego wykonania swoich obowiązków.

Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy atestacja sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju przeprowadzana jest przez firmę audytorską, firma ta wyznaczała co najmniej jednego kluczowego partnera w zakresie zrównoważonego rozwoju, którym może być kluczowy partner firmy audytorskiej lub jeden z takich partnerów. Firma audytorska zapewnia swojemu kluczowemu partnerowi (swoim kluczowym partnerom) w zakresie zrównoważonego rozwoju dostateczne zasoby i personel posiadający konieczne kompetencje i możliwości dla właściwego wykonania swoich obowiązków.

Zapewnienie jakości badania, niezależności i kompetencji to główne kryteria, którymi kieruje się firma audytorska przy wyborze i wyznaczaniu swojego kluczowego partnera lub swoich kluczowych partnerów i, w stosownych przypadkach, kluczowego partnera (kluczowych partnerów) w zakresie zrównoważonego rozwoju. Kluczowy partner lub kluczowi partnerzy firmy audytorskiej biorą czynny udział w przeprowadzaniu badania ustawowego. Kluczowy partner lub kluczowi partnerzy w zakresie zrównoważonego rozwoju biorą czynny udział w przeprowadzaniu atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.”;

b) dodaje się następujący ust. 2a:

„2a. Przy przeprowadzaniu atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju biegły rewident poświęca wystarczająco dużo czasu na dane zlecenie i przeznacza dostateczne zasoby w celu właściwego wypełnienia swoich obowiązków.”;

c) ust. 4 lit. b) i c) otrzymują brzmienie:

„b) w przypadku firmy audytorskiej – nazwa(-y) kluczowego(-ych) partnera(-ów) firmy audytorskiej i, w stosownych przypadkach, nazwa(-y) kluczowego(-ych) partnera(-ów) w zakresie zrównoważonego rozwoju;

c) wynagrodzenie pobrane z tytułu przeprowadzenia badania ustawowego i atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz wynagrodzenie pobrane z tytułu innych usług w każdym roku obrotowym.”;

e) dodaje się następujący ust. 5a:

„5a. Biegły rewident lub firma audytorska tworzą zbiór dokumentacji z atestacji dla każdego zlecenia atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

Biegły rewident lub firma audytorska dokumentują co najmniej dane zarejestrowane zgodnie z art. 22b w odniesieniu do atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

Biegły rewident lub firma audytorska przechowują wszelkie dane i dokumenty, które mają znaczenie na poparcie sprawozdania, o którym mowa w art. 28a niniejszej dyrektywy, i na potrzeby monitorowania zgodności z niniejszą dyrektywą oraz innymi mającymi zastosowanie wymogami prawnymi w odniesieniu do atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

Zbiór dokumentacji z atestacji jest zamykany nie później niż 60 dni po dacie podpisania sprawozdania z atestacji, o którym mowa w art. 28a niniejszej dyrektywy.

W przypadku gdy ten sam biegły rewident przeprowadza badanie ustawowe rocznych sprawozdań finansowych i atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, zbiór dokumentacji z atestacji można umieścić w zbiorze dokumentacji z badania ustawowego.”;

f) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„Biegły rewident lub firma audytorska przechowują dokumentację na temat wszelkich złożonych na piśmie skarg dotyczących przeprowadzania badań ustawowych i wykonywania zleceń atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.”;

10) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 25

Wynagrodzenie za badania i atestację

Państwa członkowskie zapewniają wdrożenie stosownych przepisów, które przewidują, że wynagrodzenia za badania ustawowe oraz atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju:

- a) nie są uzależnione od świadczenia dodatkowych usług na rzecz jednostki podlegającej badaniu ustawowemu lub atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, ani nie są determinowane świadczeniem takich usług;
- b) nie mają w żadnej mierze charakteru warunkowego.”;

11) dodaje się następujący art. 25b:

„Artykuł 25b

Etyka zawodowa, niezależność, obiektywizm, poufność i tajemnica zawodowa w odniesieniu do atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju

Wymogi art. 21–24a dotyczące badania ustawowego sprawozdań finansowych mają zastosowanie odpowiednio do atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.”;

11a) dodaje się następujący art. 25c:

„Artykuł 25c

Zabronione usługi niebędące badaniem sprawozdań finansowych, w przypadku których biegły rewident przeprowadza atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju jednostki interesu publicznego

1. Biegły rewident lub firma audytorska przeprowadzający atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju jednostki interesu publicznego ani żaden z członków sieci, do której należy biegły rewident lub firma audytorska, nie świadczą bezpośrednio ani pośrednio na rzecz badanej jednostki, jej jednostki dominującej ani jednostek przez nią kontrolowanych w ramach Unii usług, o których mowa w art. 5 ust. 1 akapit drugi lit. b), c), e), f), g), h), i), j) oraz k) rozporządzenia (UE) nr 537/2014:
 - a) w okresie od rozpoczęcia okresu objętego atestacją sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju do wydania sprawozdania z atestacji; oraz
 - b) w roku obrotowym bezpośrednio poprzedzającym okres, o którym mowa w lit. a), w odniesieniu do usług określonych w art. 5 ust. 1 akapit drugi lit. e) rozporządzenia (UE) nr 537/2014.

2. Biegły rewident lub firma audytorska wykonujący zlecenia atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju jednostki interesu publicznego oraz – w przypadku gdy biegły rewident lub firma audytorska należą do sieci – każdy członek takiej sieci mogą świadczyć na rzecz jednostki podlegającej atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, na rzecz jej jednostki dominującej lub jej jednostek kontrolowanych usługi niebędące badaniem sprawozdań finansowych inne niż zabronione usługi niebędące badaniem sprawozdań finansowych, o których mowa w ust. 1, lub – w stosownych przypadkach – w art. 5 ust. 1 lub 2 rozporządzenia (UE) nr 537/2014, z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez komitet ds. audytu po dokonaniu przez niego właściwej oceny zagrożeń dla niezależności oraz z zastrzeżeniem zabezpieczeń zastosowanych zgodnie z art. 22b niniejszej dyrektywy.

3. W przypadku gdy członek sieci, do której należą biegły rewident lub firma audytorska wykonujący zlecenie atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju jednostki interesu publicznego, świadczy usługi niebędące badaniem sprawozdań finansowych, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, na rzecz jednostki zarejestrowanej w państwie trzecim, kontrolowanej przez jednostkę interesu publicznego podlegającą atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, dany biegły rewident lub dana firma audytorska oceniają, czy ich niezależność byłaby zagrożona wskutek świadczenia usług przez członka sieci.

Jeżeli ich niezależność jest zagrożona, biegły rewident lub firma audytorska stosują w odpowiednich przypadkach zabezpieczenia w celu ograniczenia zagrożeń spowodowanych takim świadczeniem usług w państwie trzecim. Biegły rewident lub firma audytorska mogą kontynuować wykonywanie atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju jednostki interesu publicznego wyłącznie w przypadku, gdy mogą uzasadnić, zgodnie z art. 22b niniejszej dyrektywy, że świadczenie tych usług nie ma wpływu na ich osąd zawodowy ani na sprawozdanie z atestacji.”;

11b) dodaje się następujący art. 25d:

„Artykuł 25d

Nieprawidłowości

Art. 7 rozporządzenia (UE) nr 537/2014 stosuje się odpowiednio do biegłego rewidenta lub firmy audytorskiej wykonujących zlecenia atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju jednostki interesu publicznego.”;

12) dodaje się następujący art. 26a:

„Artykuł 26a

Standardy atestacji dotyczące sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju

1. Państwa członkowskie wymagają od biegłych rewidentów i firm audytorskich prowadzenia atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju zgodnie ze standardami atestacji przyjętymi przez Komisję zgodnie z ust. 3.
2. Państwa członkowskie mogą stosować krajowe standardy, procedury lub wymogi dotyczące atestacji, dopóki Komisja nie przyjmie standardu atestacji obejmującego tę samą kwestię.

Państwa członkowskie przekazują Komisji procedury lub wymogi dotyczące atestacji co najmniej trzy miesiące przed ich wejściem w życie.

3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia w drodze aktów delegowanych, zgodnie z art. 48a, standardów atestacji, o których mowa w ust. 1, w celu określenia procedur, które przeprowadza biegły rewident, aby wyciągnąć wnioski na temat atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, w tym planowania usług, uwzględniania ryzyka i reagowania na nie oraz rodzajów wniosków, jakie mają być zawarte w sprawozdaniu z badania.

Komisja przyjmie standardy atestacji dającej wystarczającą pewność nie później niż sześć lat po wejściu w życie dyrektywy w sprawie sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju (CSRD)⁶³.

Komisja może przyjąć standardy atestacji tylko w przypadku, gdy:

- a) zostały opracowane z uwzględnieniem prawidłowej, należytej procedury, nadzoru publicznego i przejrzystości;
- b) przyczyniają się do wysokiego poziomu wiarygodności i jakości rocznej lub skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju;
- c) sprzyjają wspólnemu dobru Unii;
- d) nie zmieniają żadnych wymogów niniejszej dyrektywy ani nie uzupełniają żadnych z jej wymogów, poza wymogami określonymi w art. 25b, 27a i 28a.

4. ”; [przeniesiono do art. 34 zmienianej dyrektywy]

13) dodaje się następujący art. 27a:

⁶³ Urząd Publikacji: proszę zastąpić konkretną datą.

Atestacja skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku zlecenia atestacji skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do grupy przedsiębiorstw:
 - a) w odniesieniu do skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju – biegły rewident grupy ponosił pełną odpowiedzialność za sprawozdanie z atestacji, o którym mowa w art. 28a niniejszej dyrektywy;
 - b) biegły rewident grupy oceniał pracę w zakresie atestacji wykonaną przez dowolnego(-ych) niezależnego(-ych) dostawcę(-ów) usług atestacyjnych lub biegłego(-ych) rewidenta(-ów) pochodzącego(-ych) z państwa trzeciego lub biegłego(-ych) rewidenta(-ów) lub jednostkę(-i) audytorską(-ie) pochodzącą(-e) z państwa trzeciego lub firmę(-y) audytorską(-ie) do celów zlecenia atestacji skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, a także dokumentował charakter, terminy i zakres prac tych rewidentów, w tym w stosownych przypadkach dokonany przez rewidenta grupy przegląd odpowiednich części dokumentacji tych rewidentów, które to części dotyczą atestacji;
 - c) biegły rewident grupy oceniał pracę w zakresie atestacji wykonaną przez niezależnego(-ych) dostawcę(-ów) usług atestacyjnych, biegłego (-ych) rewidenta(-ów) pochodzącego(-ych) z państwa trzeciego lub biegłego(-ych) rewidenta(-ów) i jednostkę(-i) audytorską(-ie) pochodzącą(-e) z państwa trzeciego lub firmę(-y) audytorską(-ie) do celów zlecenia atestacji skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, a także aby tę pracę dokumentował.

Dokumentacja zachowana przez biegłego rewidenta grupy musi umożliwiać odpowiedniemu właściwemu organowi przeprowadzenie przeglądu pracy biegłego rewidenta grupy.

Do celów niniejszego ustępu akapit pierwszy lit. c) biegły rewident grupy występuje o zgodę danego(-ych) niezależnego(-ych) dostawcy(-ów) usług atestacyjnych, biegłego(-ych) rewidenta(-ów) pochodzącego(-ych) z państwa trzeciego lub biegłego(-ych) rewidenta(-ów), jednostki(-ek) audytorskiej(-ich) pochodzącej(-ych) z państwa trzeciego lub firmy(firm) audytorskiej(-ich) na przekazanie odnośnej dokumentacji w trakcie wykonywania zlecenia atestacji skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, jako warunek umożliwiający biegłemu rewidentowi grupy poleganie na wynikach prac wykonanych przez tego(tych) niezależnego(-ych) dostawcę(-ów) usług atestacyjnych, biegłego(-ych) rewidenta(-ów) pochodzącego(-ych) z państwa trzeciego lub biegłego(-ych) rewidenta(-ów) lub tę(te) jednostkę(-i) audytorską(-ie) pochodzącą(-e) z państwa trzeciego lub firmę(-y) audytorską(-ie).

2. W przypadku gdy biegły rewident grupy nie ma możliwości przestrzegania przepisów ust. 1 akapit pierwszy lit. c), podejmuje on stosowne środki i informuje odpowiedni właściwy organ.

Środki te – stosownie do sytuacji – obejmują przeprowadzenie dodatkowej pracy w zakresie atestacji, bezpośrednio albo poprzez zlecenie takich zadań w ramach outsourcingu, w odnośnej jednostce zależnej.

3. W przypadku gdy biegły rewident grupy podlega kontroli zapewnienia jakości lub dochodzeniu dotyczącemu zlecenia atestacji skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do grupy przedsiębiorstw, biegły rewident grupy na żądanie udostępnia właściwemu organowi posiadaną przez siebie odnośną dokumentację dotyczącą pracy w zakresie atestacji wykonanej do celów zlecenia atestacji skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju przez odpowiedniego(-ych) niezależnego(-ych) dostawcę(-ów) usług atestacyjnych, biegłego(-ych) rewidenta(-ów) pochodzącego(-ych) z państwa trzeciego lub biegłego(-ych) rewidenta(-ów) oraz jednostkę(-i) audytorską(-ie) pochodzącą(-e) z państwa trzeciego lub firmę(-y) audytorską(-ie), w tym wszelką dokumentację roboczą odnoszącą się do zlecenia atestacji skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

Właściwy organ może zwrócić się do odpowiednich właściwych organów na podstawie art. 36 o dodatkową dokumentację dotyczącą prac w zakresie atestacji wykonanych przez biegłego(-ych) rewidenta(-ów) lub firmę(-y) audytorską(-ie) do celów zlecenia atestacji skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

W przypadku gdy atestacja sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do jednostki dominującej lub jednostki zależnej należącej do grupy przedsiębiorstw jest prowadzona przez biegłego(-ych) rewidenta(-ów) lub jednostkę(-i) audytorską(-ie) pochodzących z państwa trzeciego, właściwy organ może zwrócić się o dodatkową dokumentację dotyczącą pracy w zakresie atestacji wykonanej przez biegłego(-ych) rewidenta(-ów) pochodzącego(-ych) z państwa trzeciego lub jednostkę(-i) audytorską(-ie) pochodzącą(-e) z państwa trzeciego do odpowiednich właściwych organów z państw trzecich z wykorzystaniem ustaleń roboczych.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu trzeciego, w przypadku gdy niezależny dostawca usług atestacyjnych, biegły rewident lub biegli rewidenty bądź jednostka audytorska lub jednostki audytorskie pochodzący z państwa trzeciego, które nie ma ustaleń roboczych, przeprowadzili atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do jednostki dominującej lub jednostki zależnej należącej do grupy przedsiębiorstw, biegły rewident grupy, na żądanie, jest również odpowiedzialny za zapewnienie właściwego dostarczenia dodatkowej dokumentacji dotyczącej prac w zakresie atestacji wykonanych przez takiego(-ch) niezależnego(-ych) dostawcę(-ów) usług atestacyjnych, biegłego(-ych) rewidenta(-ów) lub jednostkę(-y) audytorską(-ie) pochodzących z państwa trzeciego, w tym dokumentacji roboczej istotnej dla zlecenia atestacji skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Aby zapewnić dostarczenie takich dokumentów, biegły rewident grupy zatrzymuje egzemplarz takiej dokumentacji lub ewentualnie uzgadnia z niezależnym(i) dostawcą(-ami) usług atestacyjnych, biegłym(-ymi) rewidentem(-ami) lub jednostką(-ami) audytorską(-imi) pochodzącymi z państwa trzeciego swój odpowiedni i nieograniczony do niej dostęp na żądanie lub podejmuje wszelkie inne stosowne działania.

W przypadku gdy dokumentacja robocza z atestacji nie może z powodów prawnych lub z innych przyczyn zostać przekazana z państwa trzeciego biegłemu rewidentowi grupy, dokumentacja zachowana przez biegłego rewidenta grupy musi zawierać dowody, że zastosował on odpowiednie procedury w celu uzyskania dostępu do dokumentacji z badania, a w przypadku przeszkód innych niż przeszkody prawne wynikające z ustawodawstwa danego państwa trzeciego – dowody na istnienie takich przeszkód.”;

14) w art. 28 ust. 2 lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) zawiera ono opinię i oświadczenie – oba wydane w oparciu o prace podjęte w trakcie badania – o których mowa w art. 34 ust. 1 akapit drugi lit. a) i b) dyrektywy 2013/34/UE;”;

14a) dodaje się następujący art. 28a:

„Artykuł 28a

Sprawozdanie z atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju

1. Biegły(-li) rewident(-ci) lub firma(-y) audytorska(-ie) przedstawiają w sprawozdaniu z atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju wyniki atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Sprawozdanie sporządza się zgodnie z wymogami standardów atestacji przyjętych przez Komisję lub państwa członkowskie do czasu przyjęcia przez Komisję standardów atestacji, o których mowa w art. 26a.
2. Sprawozdanie z atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju sporządza się na piśmie i sprawozdanie to:
 - a) wskazuje podmiot, którego roczna lub skonsolidowana sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju jest przedmiotem zlecenia atestacji;
 - b) określa, czy chodzi o roczną czy o skonsolidowaną sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju, a także dzień, na który została sporządzona, i okres nią objęty; oraz wskazuje ramy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju zastosowane przy sporządzaniu tej sprawozdawczości;
 - c) zawiera opis zakresu atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, w którym określa się co najmniej standardy atestacji, zgodnie z którymi przeprowadzono atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju;

- d) zawiera opinię opartą na pracach podjętych w trakcie atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, o której mowa w art. 34a ust. 1 akapit drugi lit. aa) dyrektywy 2013/34/UE.
3. W przypadku gdy atestacja dotycząca sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju została przeprowadzona przez więcej niż jednego biegłego rewidenta lub firmę audytorską, biegły(-li) rewident(-ci) lub firma(-y) audytorska(-ie) uzgadniają wyniki zlecenia atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju i przedkładają wspólne sprawozdanie i opinię. W przypadku różnicy zdań każdy biegły rewident lub firma audytorska przedstawiają swoją opinię w odrębnym punkcie sprawozdania z atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju i uzasadniają różnicę zdań.
4. Biegły rewident podpisuje sprawozdanie z atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju i opatruje je datą. W przypadku gdy atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju przeprowadza firma audytorska, sprawozdanie z atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju jest podpisywane co najmniej przez biegłego rewidenta lub biegłych rewidentów przeprowadzających atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju w imieniu firmy audytorskiej. W przypadku gdy zaangażowano jednocześnie więcej niż jednego biegłego rewidenta lub więcej niż jedną firmę audytorską, sprawozdanie z atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju podpisują wszyscy biegli rewidenci lub co najmniej biegli rewidenci przeprowadzający atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju w imieniu każdej firmy audytorskiej. W wyjątkowych okolicznościach państwa członkowskie mogą postanowić, że taki podpis lub takie podpisy nie muszą być ujawniane opinii publicznej, jeżeli takie ujawnienie mogłoby prowadzić do bezpośredniego i znaczącego zagrożenia bezpieczeństwa osobistego jakiegokolwiek osoby.

W każdym przypadku nazwisko(-a) danej(-ych) osoby(-ób) musi(-szą) być znane odpowiednim właściwym organom.

5. Państwa członkowskie mogą wymagać, aby – w przypadku gdy ten sam biegły rewident przeprowadza badanie ustawowe rocznych sprawozdań finansowych i atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju – sprawozdanie z atestacji można było umieścić w odrębnej sekcji sprawozdania z badania.
6. Sprawozdanie biegłego rewidenta lub firmy audytorskiej dotyczące skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju jest zgodne z wymogami określonymi w ust. 1–5.”;

15) w art. 29 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) osoby przeprowadzające kontrole zapewnienia jakości posiadają odpowiednie wykształcenie zawodowe i stosowne doświadczenie w zakresie badania ustawowego, sprawozdawczości finansowej oraz, w stosownych przypadkach, atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju i sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju lub innych usług związanych ze zrównoważonym rozwojem, w połączeniu ze szczegółowym szkoleniem w zakresie kontroli zapewnienia jakości;”;

aa) w ust. 1 lit. f) otrzymuje brzmienie:

„f) zakres kontroli zapewnienia jakości popartej odpowiednim sprawdzeniem wybranych zbiorów dokumentacji z badania i, w stosownych przypadkach, zbiorów dokumentacji z atestacji, obejmuje ocenę zgodności z mającymi zastosowanie standardami rewizji finansowej i, w stosownych przypadkach, standardami atestacji i wymogami z zakresu niezależności, ocenę ilości i jakości wykorzystanych zasobów, ocenę naliczonego wynagrodzenia za badanie oraz wynagrodzenia za atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, a także ocenę systemu wewnętrznej kontroli jakości firmy audytorskiej;”;

b) ust. 1 lit. h) otrzymuje brzmienie:

„h) kontrole zapewnienia jakości odbywają się na podstawie analizy ryzyka, a w przypadku gdy biegli rewidenci i firmy audytorskie przeprowadzają badania ustawowe zdefiniowane w art. 2 pkt 1 lit. a) oraz, w stosownych przypadkach, świadczą usługi atestacyjne w odniesieniu do sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju – co najmniej raz na sześć lat;”;

c) ust. 2 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) kontrolerzy posiadają odpowiednie wykształcenie kierunkowe i stosowne doświadczenie w zakresie badań ustawowych, sprawozdawczości finansowej oraz, w stosownych przypadkach, atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju i sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, w połączeniu ze szczegółowym szkoleniem w zakresie kontroli zapewnienia jakości;”;

d) dodaje się następujący ust. 2a:

„2a. Państwa członkowskie mogą zwolnić, do dnia 31 grudnia 2025 r., osoby wykonujące kontrole zapewnienia jakości związane z atestacją sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju z wymogu posiadania odpowiedniego doświadczenia w dziedzinie atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju i sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju lub innych usług związanych ze zrównoważonym rozwojem.”;

15a) art. 30 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Państwa członkowskie zapewniają istnienie skutecznych systemów dochodzeń i kar mających na celu wykrywanie przypadków nieodpowiedniego wykonywania badania ustawowego i atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, ich korygowanie oraz zapobieganie im.

2. Bez uszczerbku dla obowiązujących w państwach członkowskich systemów odpowiedzialności cywilnej, państwa członkowskie zapewniają skuteczne, proporcjonalne i odstraszające kary wobec biegłych rewidentów i firm audytorskich, w przypadku gdy badania ustawowe i zlecenia atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju nie są przeprowadzane zgodnie z przepisami przyjętymi w ramach wdrażania niniejszej dyrektywy i, w stosownych przypadkach, rozporządzenia (UE) nr 537/2014.

Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o niewprowadzaniu przepisów dotyczących kar administracyjnych w przypadku naruszeń, które podlegają już krajowemu prawu karnemu. W takim przypadku informują Komisję o właściwych przepisach prawa karnego.”;

15aa) w art. 30a ust. 1 dodaje się następującą lit. cc):

„cc) tymczasowy zakaz nakładany na biegłego rewidenta, firmę audytorską lub kluczowego partnera w zakresie zrównoważonego rozwoju – na okres nieprzekraczający trzech lat – przeprowadzania atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju lub podpisywania sprawozdań z atestacji;”;

15b) w art. 30a ust. 1 dodaje się następującą lit. dd):

„dd) oświadczenie, że sprawozdanie z atestacji nie spełnia wymogów art. 28a niniejszej dyrektywy;”;

16a) w art. 32 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 3 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„3. Właściwy organ jest zarządzany przez osoby niewykonujące zawodu, które posiadają wiedzę w dziedzinach istotnych dla badania ustawowego i, w stosownych przypadkach, atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Osoby te są wybierane zgodnie z niezależną i przejrzystą procedurą mianowania.”;

b) ust. 4 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) przyjmowaniem standardów etyki zawodowej, standardów wewnętrznej kontroli jakości firm audytorskich oraz standardów badania i atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, z wyjątkiem przypadków, gdy standardy te są przyjmowane lub zatwierdzane przez inne organy państwa członkowskiego;”;

17) dodaje się następujący art. 36a:

„Artykuł 36a

Rozwiązania regulacyjne pomiędzy państwami członkowskimi w odniesieniu do atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju

Wymogi art. 34 i 36 dotyczące badania ustawowego sprawozdań finansowych mają zastosowanie odpowiednio do atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.”;

17a) W art. 37 ust. 1 dodaje się następujący akapit drugi:

„Przepisy akapitu pierwszego mają zastosowanie do wyboru biegłego rewidenta lub firmy audytorskiej do celów atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.”;

17b) W art. 37 ust. 2 dodaje się następujący akapit drugi:

„Przepisy akapitu pierwszego mają zastosowanie do wyboru biegłego rewidenta lub firmy audytorskiej do celów atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.”;

18a) art. 37 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

- „3. Zabrania się wszelkich klauzul umownych ograniczających możliwość wyboru biegłego rewidenta lub firmy audytorskiej przez walne zgromadzenie wspólników lub członków badanej jednostki zgodnie z ust. 1 do określonych kategorii lub wykazów biegłych rewidentów lub firm audytorskich w odniesieniu do wyboru konkretnego biegłego rewidenta lub konkretnej firmy audytorskiej na potrzeby przeprowadzenia badania ustawowego i, w stosownych przypadkach, atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do tej jednostki. Wszelkie takie istniejące klauzule są nieważne.”;

18b) art. 38 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Państwa członkowskie zapewniają, aby biegli rewidenci lub firmy audytorskie mogli(-ły) być zwalniani(-e) tylko w przypadku zaistnienia zasadnych podstaw. Rozbieżność opinii na temat podejścia księgowego, procedur badania lub, w stosownych przypadkach, na temat procedur sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju lub procedur atestacji nie stanowią zasadnej podstawy zwolnienia.”;

18c) W art. 38 ust. 2 dodaje się następujący akapit drugi:

„Obowiązek informacyjny, o którym mowa w akapicie pierwszym, ma również zastosowanie do zlecenia atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.”;

19) w art. 39 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się następujący ust. 4a:

- „4a. Państwa członkowskie mogą zezwolić na to, aby funkcje przypisane komitetowi ds. audytu w dziedzinie sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju i atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju były wykonywane przez organ administracyjny lub nadzorczy jako całość lub przez specjalny organ ustanowiony przez organ administracyjny lub nadzorczy.”;

b) ust. 6 lit. a)–e) otrzymuje brzmienie:

- „a) informuje organ administracyjny lub nadzorczy badanej jednostki o wynikach badania ustawowego oraz, w stosownych przypadkach, o wynikach atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju i wyjaśnia, w jaki sposób badanie ustawowe oraz atestacja sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju przyczyniły się do rzetelności, odpowiednio, sprawozdawczości finansowej i sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju i jaka była rola komitetu ds. audytu w tym procesie;
- b) monitoruje proces sprawozdawczości finansowej i, w stosownych przypadkach, proces sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, w tym proces sprawozdawczości cyfrowej, o którym mowa w art. 29d dyrektywy 2013/34/UE, a także proces przeprowadzany przez jednostkę w celu identyfikacji informacji przedstawianych zgodnie ze standardami przyjętymi na podstawie art. 29b dyrektywy 2013/34/UE oraz przedkłada zalecenia lub propozycje w celu zapewnienia rzetelności tych procesów;
- c) monitoruje skuteczność istniejących w jednostce wewnętrznych systemów kontroli jakości i zarządzania ryzykiem oraz, w stosownych przypadkach, jej audytu wewnętrznego w zakresie sprawozdawczości finansowej i, w stosownych przypadkach, sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju badanej jednostki, w tym jej sprawozdawczości cyfrowej, o której mowa w art. 29d dyrektywy 2013/34/UE, bez naruszania jej niezależności;
- d) monitoruje badanie ustawowe rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych oraz, w stosownych przypadkach, atestację rocznej i skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, w szczególności ich wykonanie, z uwzględnieniem wszelkich ustaleń i wniosków właściwego organu zgodnie z art. 26 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 537/2014;

- e) kontroluje i monitoruje niezależność biegłych rewidentów lub firm audytorskich zgodnie z art. 22, 22a, 22b, 24a, 24b, 25b, 25c oraz 25d niniejszej dyrektywy i z art. 6 rozporządzenia (UE) nr 537/2014, w szczególności zasadność świadczenia usług niebędących badaniem sprawozdań finansowych na rzecz badanej jednostki zgodnie z art. 5 tego rozporządzenia;”;

20) w art. 45 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwe organy państwa członkowskiego rejestrują, zgodnie z art. 15, 16 i 17, każdego biegłego rewidenta pochodzącego z państwa trzeciego i każdą jednostkę audytorską pochodzącą z państwa trzeciego, w przypadku gdy taki biegły rewident pochodzący z państwa trzeciego lub jednostka audytorska pochodząca z państwa trzeciego przedstawiają sprawozdanie z badania dotyczące rocznych lub skonsolidowanych sprawozdań finansowych lub, w stosownych przypadkach, sprawozdanie z atestacji dotyczące rocznej lub skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju jednostki zarejestrowanej poza Unią, której zbywalne papiery wartościowe zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym tego państwa członkowskiego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 14 dyrektywy 2004/39/WE, z wyjątkiem sytuacji, gdy dana jednostka jest emitentem wyłącznie dłużnych papierów wartościowych znajdujących się w obiegu, w przypadku których spełniony jest jeden z następujących warunków:

- a) wspomniane papiery wartościowe zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w państwie członkowskim w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁶⁴ przed dniem 31 grudnia 2010 r., a ich jednostkowa wartość nominalna wynosi w dniu emisji co najmniej 50 000 EUR lub, w przypadku dłużnych papierów wartościowych denominowanych w innej walucie, równowartość przynajmniej 50 000 EUR w dniu emisji;
- b) wspomniane papiery wartościowe zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w państwie członkowskim w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2004/109/WE w dniu 31 grudnia 2010 r. lub później, a ich jednostkowa wartość nominalna wynosi w dniu emisji co najmniej 100 000 EUR lub, w przypadku dłużnych papierów wartościowych denominowanych w innej walucie, równowartość przynajmniej 100 000 EUR w dniu emisji.”;

aa) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Bez uszczerbku dla art. 46 sprawozdania z badania dotyczące rocznych sprawozdań finansowych lub skonsolidowanych sprawozdań finansowych lub – w stosownych przypadkach – sprawozdania z atestacji rocznej lub skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, wydane przez biegłych rewidentów pochodzących z państw trzecich lub jednostki audytorskie pochodzące z państw trzecich, którzy(-re) nie są zarejestrowani(-e) w państwie członkowskim, nie mają skutku prawnego w tym państwie członkowskim.”;

⁶⁴ Dyrektywa 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym oraz zmieniająca dyrektywę 2001/34/WE (Dz.U. L 390 z 31.12.2004, s. 38).

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Państwo członkowskie może zarejestrować jednostkę audytorską pochodzącą z państwa trzeciego do celów badania sprawozdań finansowych tylko wtedy, gdy:

- a) większość członków organu administracyjnego lub zarządzającego jednostki audytorskiej pochodzącej z państwa trzeciego spełnia wymogi równoważne z wymogami określonymi w art. 4–10, z wyjątkiem art. 7 ust. 2, art. 8 ust. 3 i art. 10 ust. 1 akapit drugi;
- b) biegły rewident pochodzący z państwa trzeciego przeprowadzający badanie w imieniu jednostki audytorskiej pochodzącej z państwa trzeciego spełnia wymogi równoważne z wymogami określonymi w art. 4–10, z wyjątkiem art. 7 ust. 2, art. 8 ust. 3 i art. 10 ust. 1 akapit drugi;
- c) badania rocznych lub skonsolidowanych sprawozdań finansowych, o których mowa w ust. 1, przeprowadzane są zgodnie z międzynarodowymi standardami rewizji finansowej, o których mowa w art. 26, jak również z wymogami określonymi w art. 22, 22b i 25 lub z równoważnymi standardami i wymogami;
- d) publikuje ona na swojej stronie internetowej roczne sprawozdanie z przejrzystości, obejmujące informacje, o których mowa w art. 13 rozporządzenia (UE) nr 537/2014, lub spełnia równoważne wymogi dotyczące ujawniania informacji.

Państwo członkowskie może zarejestrować jednostkę audytorską pochodzącą z państwa trzeciego do celów atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju tylko wtedy, gdy:

- a) większość członków organu administracyjnego lub zarządzającego jednostki audytorskiej pochodzącej z państwa trzeciego spełnia wymogi równoważne z wymogami określonymi w art. 4–10;
 - b) biegły rewident pochodzący z państwa trzeciego przeprowadzający badanie w imieniu jednostki audytorskiej pochodzącej z państwa trzeciego spełnia wymogi równoważne z wymogami określonymi w art. 4–10;
 - c) atestacja rocznej lub skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, o której mowa w ust. 1, przeprowadzana jest zgodnie ze standardami atestacji, o których mowa w art. 26a, jak również z wymogami określonymi w art. 22, 22b, 25 i 25b lub z równoważnymi standardami i wymogami;
 - d) publikuje ona na swojej stronie internetowej roczne sprawozdanie z przejrzystości, obejmujące informacje, o których mowa w art. 13 rozporządzenia (UE) nr 537/2014, lub spełnia równoważne wymogi dotyczące ujawniania informacji.”;
- c) ust. 5a otrzymuje brzmienie:
- „5a. Państwo członkowskie może zarejestrować biegłego rewidenta pochodzącego z państwa trzeciego do celów badania sprawozdań finansowych tylko wtedy, gdy taki biegły rewident spełnia wymogi określone w niniejszym artykule ust. 5 akapit pierwszy lit. b), c) i d).

Państwo członkowskie może zarejestrować biegłego rewidenta pochodzącego z państwa trzeciego do celów atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju tylko wtedy, gdy taki biegły rewident spełnia wymogi określone w niniejszym artykule ust. 5 akapit drugi lit. b), c) i d).”;

ca) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania ust. 5 akapit pierwszy lit. d) i ust. 5 akapit drugi lit. d) niniejszego artykułu Komisja jest uprawniona do podejmowania decyzji o równoważności, o której mowa w tym ustępie, w drodze aktów wykonawczych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 48 ust. 2. Państwa członkowskie mogą dokonywać oceny równoważności, o której mowa w niniejszym artykule ust. 5 akapit pierwszy lit. d) i ust. 5 akapit drugi lit. d), dopóki Komisja nie podejmie żadnej takiej decyzji.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 48a do celów ustanowienia ogólnych kryteriów równoważności stosowanych do oceny, czy badania sprawozdań finansowych oraz, w stosownych przypadkach, atestacja sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, są przeprowadzane zgodnie z, odpowiednio, międzynarodowymi standardami rewizji finansowej, o których mowa w art. 26, i ze standardami atestacji, o których mowa w art. 26a, a także z wymogami określonymi w art. 22, 24 i 25. Kryteria takie, które mają zastosowanie do wszystkich państw trzecich, są stosowane przez państwa członkowskie przy ocenie równoważności na szczeblu krajowym.”;

21) w art. 48a wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 dodaje się następujący akapit:

„Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 26a ust. 2, powierza się Komisji na czas nieokreślony.”; b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 26 ust. 3, art. 26a ust. 2, art. 45 ust. 6, art. 46 ust. 2 i art. 47 ust. 3, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.”;

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 26 ust. 3, art. 26a ust. 2, art. 45 ust. 6, art. 46 ust. 2 i art. 47 ust. 3 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie czterech miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”.

Artykuł 4

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 537/2014

W rozporządzeniu (UE) nr 537/2014 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 4 ust. 2 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Na potrzeby ograniczeń określonych w akapicie pierwszym wyłącza się zlecenia atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz usługi niebędące badaniem sprawozdań finansowych, inne niż usługi, o których mowa w art. 5 ust. 1, których świadczenie jest wymagane zgodnie z przepisami ustawodawstwa unijnego lub krajowego.”;

2) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 akapit drugi lit. c) otrzymuje brzmienie:

„prowadzenie księgowości oraz sporządzanie dokumentacji księgowej i sprawozdań finansowych, a także sporządzanie sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju;”;

b) w ust. 4 dodaje się następujący akapit drugi:

„Do wykonywania zleceń atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju nie jest wymagane zatwierdzenie przez komitet ds. audytu, o którym mowa w akapicie pierwszym.”;

Artykuł 5

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 1–3 niniejszej dyrektywy do dnia... [Urząd Publikacji – proszę ustalić datę = 18 miesięcy po wejściu w życie]. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Państwa członkowskie stanowią, że przepisy art. 1, o których mowa w akapicie pierwszym, mają zastosowanie:

- a) w odniesieniu do lat obrotowych rozpoczynających się w dniu 1 stycznia 2024 r. lub po tej dacie:
 - (i) do dużych jednostek zdefiniowanych w art. 3 ust. 4 dyrektywy 2013/34/UE, które są jednostkami interesu publicznego zdefiniowanymi w art. 2 pkt 1 tej dyrektywy, przekraczających na dzień bilansowy kryterium średniej liczby 500 zatrudnionych w roku obrotowym;
 - (ii) do jednostek interesu publicznego zdefiniowanych w art. 2 pkt 1 dyrektywy 2013/34/UE, które są jednostkami dominującymi dużej grupy zdefiniowanej w art. 3 ust. 7 dyrektywy 2013/34/UE, przekraczających na dzień bilansowy, w ujęciu skonsolidowanym, kryterium średniej liczby 500 zatrudnionych w roku obrotowym;
- b) w odniesieniu do lat obrotowych rozpoczynających się w dniu 1 stycznia 2025 r. lub po tej dacie:
 - (i) do dużych jednostek zdefiniowanych w art. 3 ust. 4 dyrektywy 2013/34/UE, innych niż te, o których mowa w lit. a) ppkt (i);
 - (ii) do jednostek dominujących dużej grupy zdefiniowanej w art. 3 ust. 7 dyrektywy 2013/34/UE, innych niż te, o których mowa w lit. a) ppkt (ii);

- c) w odniesieniu do lat obrotowych rozpoczynających się w dniu 1 stycznia 2026 r. lub po tej dacie:
- (i) do małych i średnich jednostek zdefiniowanych w art. 3 ust. 2 i 3 dyrektywy 2013/34/UE będących jednostkami, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a) tej dyrektywy, i niebędących mikrojednostkami zdefiniowanymi w art. 3 ust. 1 tej dyrektywy;
 - (ii) do małych i niezłożonych instytucji, pod warunkiem że są one dużymi jednostkami, o których mowa w art. 3 ust. 4 dyrektywy 2013/34/UE, lub że są one małymi i średnimi jednostkami zdefiniowanymi w art. 3 ust. 2 i 3 będącymi jednostkami, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a) tej dyrektywy, i niebędącymi mikrojednostkami zdefiniowanymi w art. 3 ust. 1 tej dyrektywy;
 - (iii) do wewnętrznych zakładów ubezpieczeń i wewnętrznych zakładów reasekuracji, pod warunkiem że są one dużymi jednostkami, o których mowa w art. 3 ust. 4 dyrektywy 2013/34/UE, lub że są one małymi i średnimi jednostkami zdefiniowanymi w art. 3 ust. 2 i 3 będącymi jednostkami, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a) tej dyrektywy, i niebędącymi mikrojednostkami zdefiniowanymi w art. 3 ust. 1 tej dyrektywy.

Państwa członkowskie stanowią, że przepisy art. 2, o których mowa w akapicie pierwszym, mają zastosowanie:

- a) w odniesieniu do lat obrotowych rozpoczynających się w dniu 1 stycznia 2024 r. lub po tej dacie:
- (i) do emitentów zdefiniowanych w art. 2 ust. 1 lit. d) dyrektywy 2004/109/WE, którzy są dużymi jednostkami zdefiniowanymi w art. 3 ust. 4 dyrektywy 2013/34/UE, przekraczających na dzień bilansowy kryterium średniej liczby 500 zatrudnionych w roku obrotowym;
 - (ii) do emitentów zdefiniowanych w art. 2 ust. 1 lit. d) dyrektywy 2004/109/WE, którzy są jednostkami dominującymi dużej grupy zdefiniowanej w art. 3 ust. 7 dyrektywy 2013/34/UE, przekraczających na dzień bilansowy, w ujęciu skonsolidowanym, kryterium średniej liczby 500 zatrudnionych w roku obrotowym;

- b) w odniesieniu do lat obrotowych rozpoczynających się w dniu 1 stycznia 2025 r. lub po tej dacie:
- (i) do emitentów zdefiniowanych w art. 2 ust. 1 lit. d) dyrektywy 2004/109/WE, którzy są dużymi jednostkami zdefiniowanymi w art. 3 ust. 4 dyrektywy 2013/34/UE, innych niż ci, o których mowa w lit. a) ppkt (i);
 - (ii) do emitentów zdefiniowanych w art. 2 ust. 1 lit. d) dyrektywy 2004/109/WE, którzy są jednostkami dominującymi dużej grupy zdefiniowanej w art. 3 ust. 7 dyrektywy 2013/34/UE, innych niż ci, o których mowa w lit. a) ppkt (ii);
- c) w odniesieniu do lat obrotowych rozpoczynających się w dniu 1 stycznia 2026 r. lub po tej dacie:
- (i) do emitentów zdefiniowanych w art. 2 ust. 1 lit. d) dyrektywy 2004/109/WE, którzy są małymi i średnimi jednostkami zdefiniowanymi w art. 3 ust. 2 i 3 dyrektywy 2013/34/UE i nie są mikrojednostkami zdefiniowanymi w art. 3 ust. 1 tej dyrektywy;
 - (ii) do emitentów zdefiniowanych jako małe i niezłożone instytucje, pod warunkiem że są oni dużymi jednostkami, o których mowa w art. 3 ust. 4 dyrektywy 2013/34/UE, lub że są oni małymi i średnimi jednostkami zdefiniowanymi w art. 3 ust. 2 i 3 będącymi jednostkami, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a) tej dyrektywy, i niebędącymi mikrojednostkami zdefiniowanymi w art. 3 ust. 1 tej dyrektywy;
 - (iii) do emitentów zdefiniowanych jako wewnętrzne zakłady ubezpieczeń lub wewnętrzne zakłady reasekuracji, pod warunkiem że są oni dużymi jednostkami, o których mowa w art. 3 ust. 4 dyrektywy 2013/34/UE, lub że są oni małymi i średnimi jednostkami zdefiniowanymi w art. 3 ust. 2 i 3 będącymi jednostkami, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a) tej dyrektywy, i niebędącymi mikrojednostkami zdefiniowanymi w art. 3 ust. 1 tej dyrektywy.

Państwa członkowskie stanowią, że przepisy art. 3, o których mowa w akapicie pierwszym, stosuje się w odniesieniu do lat obrotowych rozpoczynających się w dniu 1 stycznia 2024 r. lub po tym dniu.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonywania takiego odniesienia określany jest przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty najważniejszych przepisów prawa krajowego w dziedzinie objętej zakresem niniejszej dyrektywy.

Artykuł 6

Data rozpoczęcia stosowania art. 4

Art. 4 niniejszej dyrektywy stosuje się w odniesieniu do lat obrotowych zgodnie z art. 5 ust. 1 akapit czwarty.

Artykuł 7

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 8

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich. Art. 4 wiąże jednak w całości i jest bezpośrednio stosowany we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

W imieniu Rady

Przewodniczący Przewodniczący